

တမန်တော်ဝတ္ထု

လုကာနောက်တစ်အုပ်ရေးသားခြင်း

1 ချစ်လှစွာသော သော်ဖိလု၊ ငါရေးသားခဲ့သော ပထမစာအုပ်သည် ယေရှု၏ဆောင်ရွက်တော်မူသမျှနှင့် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူသမျှတို့၏အကြောင်းဖြစ်၏။^၂ ယေရှုဘဝအစမှ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းခံတော်မူသောနေ့အထိ ငါစီရင်ရေးထားခဲ့ပါပြီ။ ထိုအရာမဖြစ်ပျက်မှီ ယေရှုသည် မိမိရွေးချယ်တော်မူသော တမန်တော်တို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်* ၏ကူညီမစခြင်းအားဖြင့် သူတို့လုပ်ရမည့်အရာကို ညွှန်ကြားပေးတော်မူ၏။^၃ ဤဖြစ်ရပ်သည် ယေရှုအသေခံတော်မူပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် မိမိအသက်ရှင်တော်မူသည့်အကြောင်းကို တမန်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ဤအရာကို သက်သေပြရန် ယေရှုသည်၊ တန်ခိုးကြီးသောအရာများစွာတို့ကို ပြုလုပ်တော်မူ၏။ ထို့ပြင် ကိုယ်တော်သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီးနောက်၊ ရက်ပေါင်းလေးဆယ်အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တမန်တော်တို့ထံသို့ ပေါ်တော်မူ၍ သူတို့အား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ပြောပြတော်မူ၏။^၄ တစ်ချိန်၌ ယေရှုသည် သူတို့အားလုံးနှင့်အတူ၊ စားသောက်နေကြစဉ်၊ သူတို့အား ယေရှုလင်မြို့မှ ခွာမသွားရန် မှာကြားတော်မူ၏။ ယေရှုက “ခမည်းတော်သည် သင်တို့အား ဂတိ

တော်ပေးထားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့အား ရှေးဦးစွာပြောပြီး ထိုဂတိတော်ကို ရရှိရန်အတွက် ယေရှုလင်မြို့၌ သင်တို့စောင့်နေကြလော့။^၅ ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိင်* ကိုပေး၏။ သို့သော်လည်း ရက်အနည်းငယ်အတွင်း၌ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိင်ခံရကြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအားကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူသွားခြင်း

“တမန်တော်အားလုံးတို့သည် အတူတကွ ရှိနေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား သခင် “ဘုရား၊ ယခုအခါကိုယ်တော်သည် ဣသရေလလူမျိုးတို့အား သူတို့၏နိုင်ငံပြန်ပေးတော်မူမည်လော” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။

^၇ ယေရှုက သူတို့အား ‘အချိန်နှင့် နေ့ရက်အတိအကျ၊ သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကို ခမည်းတော်သာလျှင် ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို သင်တို့မသိနိုင်။^၈ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ထံသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်တို့သည် တန်ခိုးကို ရရှိလာကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေများအဖြစ်၊ လူတို့ကို ငါ့အကြောင်း ပြောကြရလိမ့်မည်။ ယေရှုလင်မြို့၌ ပထမဦးဆုံး ပြောရလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ယုဒပြည်၊ ရုမာရီပြည်နှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ရှိသောလူတို့ကို

ဝိညာဉ်တော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟူ၍၎င်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၊ ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားများထံတွင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ဗတ္တိင် ဂရိစကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ရေနှစ်သည်၊ ရေထဲနှစ်သည် (သို့မဟုတ်) လူ သို့မဟုတ် ပစ္စည်း ခဏကြာမျှ ရေထဲမှာနှစ်မြုပ်သည်။

ငါ့အကြောင်း ပြောကြရလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော် မူ၏။

⁹ယေရှုသည် မိမိတမန်တော်တို့အား ဤ အရာများကိုပြောပြတော်မူပြီးနောက်၊ ကောင်း ကင်ပေါ်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုနေကြစဉ်၊ ယေရှု သည် မိုးတိမ်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူသော ကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မမြင်နိုင် ကြ။ ¹⁰ကောင်းကင်သို့ တက်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်မျှော်နေစဉ်တွင်၊ လူနှစ် ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ဝတ် ဆင်လျက် ရုတ်တရက်သူတို့၏အနားမှာပေါ် လာ၍ရပ် နေလေ၏။ ¹¹ထိုနှစ်ယောက်က၊ “ဂါလိလဲလူတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာ၌ ရပ်ပြီးမိုးကောင်းကင်သို့ မေ့ကြည့် နေကြသနည်း။ ယေရှုကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်ဘုံသို့ သယ်ဆောင်သွားတော်မူ သည်ကို မြင်ကြသည် မဟုတ်လော။ ကြွသွား တော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာတော်မူလိမ့် မည်” ဟုပြောဆို၏။

တမန်တော်အသစ် တစ်ယောက် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း

¹²ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် သံလွင် တောင်မှာ၊ ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။ (ထိုတောင်သည် ယေရှုရှုလင်မြို့မှ မိုင်ဝက်ခန့် ကွာဝေး၏။) ¹³တမန်တော်တို့သည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ မိမိတို့နေထိုင်ရာသို့ လျှောက်သွားကြ၏။ ထိုနေရာသည် အပေါ် ထပ်အခန်းတစ်ခန်းဖြစ်၏။ တမန်တော်များမှာ၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်၊ အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပ၊ သောမ၊ ဗာသောလဲ၊ မသဲ၊ ယာကုပ် (အာလဲ၏သား)၊ ရှိမုန်ဇေလုတ် ယုဒ(ယာကုပ် ၏သား)တို့ဖြစ်ကြ၏။

¹⁴တမန်တော်တို့သည် အတူတကွရှိကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုဖြင့်၊ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းလျက် နေကြ၏။ သူ တို့နှင့်အတူ အမျိုးသမီး တချို့ဖြစ်သော၊ ယေရှု

၏မယ်တော်မာရိနှင့်ယေရှု၏ညီတော်တို့လည်း ဆုတောင်းပဌနာပြုနေကြ၏။

¹⁵ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ယုံ ကြည်သူတို့သည် တွေ့ဆုံပွဲ ပြုလုပ်ကြ၏။ ထို အုပ်စုတစ်စုလုံးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ၏။ ထိုတွေ့ဆုံပွဲတွင် ပေတရုသည် မတ်တတ်ရပ်၍၊ ¹⁶⁻¹⁷“ညီအစ်ကို တို့၊ ကျမ်းစာထဲ၌ယုဒအကြောင်းနှင့် ပတ်သက် ၍ ရေးသားသောအရာသည် ပြည့်စုံရမည်။ သူသည် ငါတို့နှင့်ရေတွက် ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ငါတို့နှင့်အတူ အမှုတော်ထမ်းဆောင်၏။ အ ထက်က သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်မှ တဆင့်သူ့အကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ယုဒသည် ယေရှုအား ဖမ်းဆီးသောလူတို့အ တွက် လမ်းပြသူဖြစ်၏။”

¹⁸ယုဒသည် မတရားသော ဤလုပ်ရပ်အ တွက် ငွေကြေးရရှိ၏။ ထိုငွေဖြင့် မြေကွက်တစ် ကွက်ဝယ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ယုဒသည် မှောက် လျက်လဲကျ၍ ဝမ်းကွဲသဖြင့် အူများထွက် သွား လေ၏။ ¹⁹ထိုဖြစ်ရပ်ကို ယေရှုရှုလင်မြို့သူမြို့ သားအားလုံးတို့သည် သိရှိကြပြီးဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်ထိုမြေကွက်ကို ‘အကေလဒမ’ ဟုခေါ် တွင်၏။ (အနက်ကားဖြင့် “သွေးမြေ” ဟုဆိုလို သတည်း။)

²⁰ပေတရုက “ဤအရာသည် ဆာလံကျမ်း စာ၌ ယုဒအကြောင်း ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏။

‘လူများတို့သည်သူ့မြေကွက်အနီး၌မသွား ရ၊ အဘယ်သူမှ ထိုမြေကွက်တွင် မနေ ထိုင်ရ။’
ဆာလံ/ 69:25

ထို့နောက် ‘သူ၏အလုပ်ကို အခြားသူရပါစေ’ ဟု လည်းရေးမှတ်၏။
ဆာလံ/ 109:8

²¹⁻²²“ထို့ကြောင့် ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက် တော်မူခြင်းအတွက်သက်သေတစ်ယောက်ဖြစ် ရန် အခြားလူတစ်ယောက်သည် ငါတို့ကို ပူး

ပေါင်းရမည်။ ထို့ကြောင့် သခင်ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် နေတော်မူသောကာလ ပတ်လုံး၊ ငါတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍ နေသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ယခုတွင် ငါတို့ရွေး ချယ်ရမည်။ ထို့နောက်ထိုသူသည် ယောဟန် ဗတ္တိဇံပေးသော အချိန်ကစပြီး၊ ယေရှုကို ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းခံတော်မူ သည် နေ့ရက်တိုင်အောင် ငါတို့နှင့်အတူတကွ ရှိ နေသူဖြစ်ရမည်” ဟုပြောဆို၏။

²³ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် လူနှစ် ယောက်ကို အုပ်စု၏ရှေ့သို့ နေရာချလေ၏။ တစ်ယောက်သည် ယောသပ်ဗာရှုဗ ဖြစ်၏။ သူ့ကို ယုတ္တု ဟုလည်းခေါ်ကြ၏။ နောက်တစ် ယောက်သည် မသိဖြစ်၏။ ²⁴⁻²⁵တမန်တော် တို့က၊ “အိုသခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူ အပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူ၏။ ထို့ ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဤလူနှစ်ယောက်တို့ တွင် အဘယ်သူသည် ဤအလုပ်အတွက် ရွေး ကောက်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန် ပြတော်မူပါ။ ယုဒသည် အကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုကို စွန့်ခွာပြီး မိမိပိုင်သောနေရာသို့ ထွက်သွား၏။ ကိုယ်တော်သည် ဤလူတို့တွင် တမန်တော်အ ဖြစ် ယုဒနေရာအစားထိုးရန် ရွေးချယ်တော်မူ သောသူတစ်ယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ညွှန် ပြတော်မူပါ” ဟုဆုတောင်းကြ၏။ ²⁶ထို့နောက် တမန်တော်တို့သည် လူနှစ်ယောက်ထဲမှ တစ် ယောက်ကို ရွေးချယ်ရန်အတွက် စာရေးတံ* ချကြ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် မသိသည် ရွေးချယ် ခြင်းခံရ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် အခြားတမန် တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါးနှင့်အတူ တစ်ဆယ်နှစ် ပါးအမြောက်အမြစ် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက် လေ၏။

သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ရောက်ရှိလာခြင်း

2ပင်တေကုဏ္ဍပွဲ*နေ့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တစ်နေရာ၌ အတူ

စာရေးတံ ကျောက်ခဲများ သို့မဟုတ် တုတ်ချောင်းလေး များ တစ်စုံတစ်ခု ရွေးချယ်ရာတွင် အသုံးပြုသော။

တကွစု၍ နေကြ၏။ ²ကောင်းကင်မှ ရုတ်တ ရက် အသံကြားရ၏။ ထိုအသံသည် ပြင်းထန် သောလေတိုက်သံကဲ့သို့ မြည်၍ ထိုသူတို့နေ ထိုင်သောအိမ်ကို ဖြည့်လေ၏။ ³သူတို့သည် မီးလျှံနှင့်တူသောအရာကို မြင်ကြ၏။ ထိုမီးလျှံ သည် ကွဲပြားပြီး ထိုသူအသီးသီးတို့အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။ ⁴ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်၍ အမျိုး မျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောဆိုကြ ၏။ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသို့ပြု လုပ်ရန် သူတို့အား တန်ခိုးပေးတော်မူ၏။

⁵ထိုအချိန်တွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘာသာ ရေးကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသောယုဒလူမျိုးအချို့ ရှိနေကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီး မှ ဖြစ်ကြ၏။ ⁶ထိုအသံကို ကြားရသောအခါ လူအုပ်ကြီးသည် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါး နှင့် အခြားသောသူတို့ရှိရာအိမ်၌ စုဝေးလာ ကြ၏။ ⁷တမန်တော်တို့ဟောပြောသောစကား ကို လူတိုင်းသည် မိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့် ကြားကြရသောကြောင့် သူတို့အားလုံး အံ့ဩ သွားကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ဤအရာကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကို သူတို့နားမလည်ကြ။ သူတို့က၊ “ကြည့်ကြလော့။ ထိုလူအပေါင်းတို့ သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။ ⁸သူတို့သည် ငါတို့၏ဘာသာစကားဖြင့် ပြော နေသည်ကို ငါတို့ကြားရ၏။ ငါတို့သည် နိုင်ငံ အသီးသီးမှလာ၏။ ⁹ပါသိပြည်၊ မေဒိပြည်၊ လေပြည်၊ မေသောဂေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါက်ပြည်၊ ပုန့်ပြည်၊ အာရိပြည်၊ ¹⁰ဖြို ပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကုရုနေမြို့ အနားကလိဗုနယ်မြေ၊ ရောမ၊ ¹¹ကရေတေနှင့် အာရေဗျနိုင်ငံမှ လာသောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့တချို့သည် ယုဒလူမျိုးဖြစ်ပြီး အခြားလူ တို့သည် ယုဒဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။ သို့

ပင်တေကုဏ္ဍပွဲ ယုဒလူမျိုးများ ဂျူရိတ်သိမ်းချိန်တွင် ကျင်းပသောပွဲတော်၊ ပသခါပွဲပြီးမှ ရက်ပေါင်း 50 တွင် ကျင်းပသော။

သော်လည်း၊ သူတို့ပြောနေသောအံ့သြဖွယ်ရာ ထာဝရဘုရားအကြောင်းကို ငါတို့ဘာသာ စကားဖြင့် ကြားနေကြ၏” ဟုပြောကြ၏။¹² လူ အပေါင်းတို့သည် အံ့အားသင့်လျက်မိန်း မော တွေဝေနေကြ၏။ သူတို့သည် “အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း” ဟုအချင်းချင်း မေးနေကြ၏။¹³ အချို့ လူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို လှောင်ပြောင် နေကြ၏။ “ထိုသူတို့က သူတို့သည် စပျစ်ရည်အ လွန်အကျွံသောက်သည်” ဟုပြောဆိုကြ၏။

ပေတရုက လူတို့ကို ပြောကြားခြင်း

¹⁴ ထိုနောက် ပေတရုသည် အခြားတမန် တော်တစ်ဆယ်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ထလျက် ထိုသူတို့ကို အသံကျယ်လောင်စွာဖြင့် “ငါ၏ ယုဒလူမျိုး ညီအစ်ကိုတို့နှင့် ယေရှုလင်မြို့ မှာ နေထိုင်ကြသူအပေါင်းတို့ ငါ့စကားကို ဂရုစိုက် ပြီး နားထောင်ကြလော့။ ဤအရာသည် အ ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သင်တို့အား ငါရှင်းပြမည်။¹⁵ ဤသူတို့သည် သင်တို့ထင်သည့်အတိုင်း ယစ် မူးနေကြသည်မဟုတ်၊ ယခုအချိန်ကား နံနက် ကိုးနာရီသာရှိ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း ပရောဖက် ယောလသည် ယနေ့ဤနေရာ၌ ဖြစ်ပျက်နေ သောအကြောင်းအရာများကို ရေးသားထား ခဲ့၏။ ပရောဖက်ယောလရေးသားချက်ကား၊

¹⁷ ‘ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ နောက် ဆုံးသောနေ့များ၌ ငါသည် လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်းလိမ့်မည်။ သင်တို့၏သားတို့၊ သမီးတို့ပရောဖက်ပြု လိမ့်မည်။ သင်တို့၏အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ* များကို မြင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏အသက်ကြီးသူတို့သည်အိပ်မက် ထူးများမြင်မက်လိမ့်မည်။

ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ အိပ်မက်များကဲ့သို့ လူတို့ထံ ဘုရားသခင် က စကားပြောသောအချိန်တွင် အသုံးပြုသော။

¹⁸ ထိုအချိန်တွင် ငါ၏အစေခံယောကျ်ား မိန်းမတို့ အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်း၍ သူတို့သည် ပရောဖက် ပြုရလိမ့်မည်။¹⁹ အံ့သြဖွယ်သောအရာတို့ကို မိုးကောင်း ကင်အထက်၌ ငါပြုမည်။ မြေကြီးပေါ်၌ ပုပ္ဖလက္ခဏာတို့ကို ငါပြုမည်။ ထိုနေရာ ၌အသွေး၊ မီးနှင့် ထူထပ်သိပ်သည်းသော မီးခိုးများရှိလိမ့်မည်။²⁰ နေသည် မှောင်ခြင်းအတိပြောင်းလဲသွား ပြီးလည်း သွေးပမာနီလာလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ထာဝရဘုရား၏ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သောနေ့ရောက်လာလိမ့်မည်။²¹ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံကိုးစားသူတိုင်း သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့် မည်’ ဟုဟောထား၏။

ယောလ/ 2:28-32

²² “ငါ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့၊ ဤစကားကို နား ထောင်ကြလော့။ နာဇရက်မြို့သားယေရှုသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ဘုရားသခင်သည် သင် တို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် ယေရှုအားဖြင့် ဤအရာကို သူပြုလုပ်ခဲ့ သောတန်ခိုးနှင့် အံ့သြဖွယ်သောအရာများဖြင့် သင်တို့ထံသို့ သက်သေပြတော်မူ၏။ သင်တို့ အားလုံးသည် ဤအရာတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။ ထို့ ကြောင့် ယေရှုအကြောင်း ငါပြောဆိုသောအ ရာသည် အမှန်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။²³ ယေရှုကို သင်တို့ထံသို့ အပ်ခဲ့ပြီး သင်တို့သည် ဆိုးသွမ်းသောလူတို့၏အကူအညီဖြင့်၊ ကိုယ် တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သံမှိုနှင့်ရိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာ အားလုံးဖြစ်ပျက်မည်ကို သိရှိတော်မူ၏။ ဤအ ရာသည် ဘုရားသခင်၏အစီအစဉ်ဖြစ်တော် မူ၏။ ထိုအစီအစဉ်ကို ဘုရားသခင်သည် ရှေး ကာလ၌ ပြုလုပ်တော်မူ၏။²⁴ ယေရှုသည် သေ ခြင်း၏နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော် အား ထိုဝေဒနာမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။

ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား သေခြင်းမှထ
မြောက်စေတော်မူပြီး သေခြင်းသည် ကိုယ်
တော်အား မချုပ်ကိုင်နိုင်ပါ။²⁵ ယေရှု၏အ
ကြောင်းအရာကို ဒါဝိဒ်က

‘ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ်
မျက်မှောက်ပြု၏။ ငါ့ကို လုံခြုံစေခြင်းငှါ
အတွက်ကိုယ်တော်သည် ငါ၏ညာဘက်
၌ရှိတော်မူ၏။

²⁶ ထို့ကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ပျော်ရွှင်၍
ငါ့နှုတ်လျှာသည်လည်း ရွှင်လန်းလျှက်ရှိ
၏။ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်
ရှင်သန်လိမ့်မည်။

²⁷ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုသေခြင်း၏နယ်ပယ်*
၌ စွန့်ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်
သည် မိမိသန့်ရှင်းသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို၊
သင်္ချိုင်းထဲ၌ ပုပ်စပ်ခွင့် ပေးတော်မူမည်
မဟုတ်။

²⁸ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အဘယ်သို့ အ
သက်ရှင်မည်ကို သွန်သင်၏။ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်အား နီးတော်မူ၍ ကြီး
စွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် အကျွန်ုပ်
အားပြည့်စေတော်မူမည်’ ဟုဆို၏။

ဆာလံ၊ 16:8-11

²⁹ “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား မှန်
ကန်စွာ ငါတို့၏အဘဒါဝိဒ်၏အကြောင်းကိုပြော
နိုင်၏။ သူသည် သေဆုံးပြီး မြုပ်နှံခြင်းခံရ၏။
သူသင်္ချိုင်းသည် ယနေ့အထိ ငါတို့နှင့်အတူ ဤ
နေရာ၌ရှိ၏။³⁰ ဒါဝိဒ်သည် ပရောဖက်တစ်ပါး
ဖြစ်ပြီးဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအကြောင်း
အရာကိုသိ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်အား
သူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်သည်
သူကဲ့သို့ ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာရန် ဂတိထားခဲ့၏။
³¹ ဒါဝိဒ်သည် ဤအရာကို မဖြစ်ပျက်မီပင် သိနှင့်
၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုခရစ်တော်၏ရှင်

သေခြင်း၏နယ်ပယ် မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “ပီးဆိုင်”

ပြန်ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းပြောခြင်းဖြစ်၏။
ကိုယ်တော်ကို သေခြင်း၏နယ်ပယ်၌ စွန့်ပစ်
ထားတော်မမူ။

‘ကိုယ်တော်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် သင်္ချိုင်း
ထဲ၌ ပုပ်စပ်တော်မမူ။’

³² ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် ဘုရားသခင်အား
ထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည်
သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။³³ ယေရှုကို ကောင်းကင်
ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံတော်မူ၏။ ယခု အခါ၌
ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်၌
ရှိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည် ယခုအခါ၌
ကိုယ်တော်အား ပေးတော်မူရန် ဂတိပေးတော်
မူသောသန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်ကိုပေး
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်း တော်မူ၍
ထိုအရာသည် ယခုအခါ၌ သင်တို့ တွေ့မြင်ပြီး
ကြားနေကြရသောအရာဖြစ်၏။³⁴ ဒါဝိဒ်သည်
ကောင်းကင်ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသောသူမ
ဟုတ်ပါ။ ကောင်းကင်ထက်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ
သောသူသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်
ကိုယ်တိုင်က

‘ဤအရာကိုထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်
၏အရှင်အား၊

³⁵ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ
အောက်၌ ငါမထားမှီတိုင်အောင်ငါ၏
ညာဘက်၌ ထိုင်လော့ဟုမိန့်တော်မူ
သည်’ ဟုပြော၏။

ဆာလံ၊ 110:1

³⁶ “ထို့ကြောင့် ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဤ
အရာကို အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်
သည် ယေရှုအား ခရစ်တော်အရာ၌၎င်း၊
အစိုးရသောအရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။
သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သင်တို့က သံမှိုနှင့်
ရိုက်ထားသောသူဖြစ်တော်မူသည်” ဟုဟော
လေ၏။

³⁷လူတို့သည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပေတရုနှင့် အခြားသောတမန် တော်တို့အား “ညီအစ်ကိုတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း” ဟုမေးမြန်းကြ၏။

³⁸ပေတရုသည် သူတို့အား “သင်တို့အသီး သီး၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲ၍ ယေရှုခရစ်တော်၏နာမတော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ လော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်တို့ သည် ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ဖြစ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။

³⁹ဤဂတိတော်သည် သင်တို့အတွက်၎င်း သင် တို့၏သားသမီးများအတွက်၎င်း အဝေးရောက် နေသူတို့အတွက်၎င်းဖြစ်၏။ ဤဂတိတော်သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူ ခြင်းခံရသောသူအားလုံးအတွက် ဖြစ်၏။”

⁴⁰ပေတရုသည် သူတို့အား အထူးထူးအ ပြားပြားသောစကားနှင့်သတိပေး၍ သူတို့အား ပြောသည်ကား “ဤခေတ်ကာလရှိ ဆိုးသော လူတို့ထံသို့ ကျရောက်မည်ပျက်စီးခြင်းမှ မိမိ ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြလော့” ဟုတိုက်တွန်း သွေးဆောင်လေ၏။ ⁴¹ထို့နောက် ပေတရု၏ စကားကို လက်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံကြ ၏။ ထိုနေ့၌ အရေအတွက်အားဖြင့် သုံးထောင် မျှလောက်သောသူတို့သည် ယုံကြည်သူတို့၏ အုပ်စု၌ ဝင်ကြ၏။ ⁴²သူတို့သည် တမန်တော်တို့ ၏ဆုံးမဩဝါဒကိုခံယူခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ ခြင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်း*နှင့် ဆုတောင်းခြင်းများကို အမြဲဆောင် ရွက်လျက်နေကြ၏။

ယုံကြည်သူတို့၏ခွဲဝေမျှတခြင်း

⁴³တမန်တော်တို့သည် များစွာသောအံ့ ဖွယ်ရာအမှုတို့နှင့် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လက္ခ

မှန်ကိုဖဲ့ခြင်း ဤအနက်မိပ္ပါယ်ကအစာ(သို့မဟုတ်) သခင် ဘုရား၏ပွဲတော် ယေရှုတော် မိမိနောက်လိုက်တပည့်တော် တို့အား သူတို့သတ်ခြင်းငှါ စားရသောအထူးညစာစား ပွဲ ဖြစ်သည်။

ကာတို့ကို ပြုကြ၏။ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ သည် ဘုရားသခင်အတွက် ကြီးမားသောရိုသေ လေးစားခြင်းကိုခံရကြ၏။ ⁴⁴ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အတူတကွနေထိုင်ကြ၏။ သူ တို့တွင် ရှိသမျှအရာခပ်သိမ်းကို ခွဲဝေကြ၏။ ⁴⁵သူတို့၏မြေရာနှင့် ပိုင်ဆိုင်သမျှအရာတို့ကို ရောင်းကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ရောင်း၍ ရရှိသောငွေကို သူတို့၏လိုအပ်သည့်အတိုင်း အသီးသီးတို့အား မျှဝေကြ၏။ ⁴⁶ယုံကြည်သူတို့ သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း၌ နေ့စဉ်အ တူတကွစုရုံးကြ၏။ သူတို့အားလုံး၌ ရည်ရွယ် ချက်တစ်ခုတည်းရှိ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ အိမ်၌ အစားအစာခွဲဝေပြီး ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကြည်ဖြူ ခြင်းဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။ ⁴⁷ယုံကြည်သူတို့ သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြ၏။ လူအ ပေါင်းတို့သည် သူတို့အား နှစ်သက်ကြ၏။ နေ့ စဉ်နှင့်အမျှ ထာဝရဘုရားသည် ယုံကြည်သူ တို့၏အဖွဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူ တို့ကို ပေါင်းထည့်တော်မူ၏။

ပေတရုကခြေမစွမ်းသုတစ်ယောက် အားကျန်းမာစေခြင်း

3 တစ်နေ့၌ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ သွားကြ၏။ ထိုအချိန်သည် သုံးနာရီခန့်ရှိ၏။ ထိုအချိန်သည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့စဉ်ဆုတောင်းဝတ်ပြုသော အချိန်ဖြစ်၏။ ²သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း သို့ဝင် သွားကြသောအခါ ထိုနေရာ၌ လူတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုလူသည် မွေးဖွားချိန်မှ စ၍ ခြေမစွမ်း သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူ၏အပေါင်းအ သင်းတို့က သူ့ကို ဗိမာန်တော်သို့ နေ့စဉ်ထမ်း လျက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ခြေမစွမ်းသူကို ဗိမာန်တော်၏ အပြင်ဘက်တံခါးနားမှာ ထား လေ့ရှိ၏။ ထိုနေရာကို ‘လှပတင့်တယ်’ သော တံခါးဝဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ဗိမာန် တော်သို့ သွားသောသူတို့ထံမှ ထိုသူသည် ငွေ တောင်းခံ၏။ ³ထိုနေ့၌ ပေတရုနှင့်ယောဟန် အား ဗိမာန်တော်နယ်ပယ်အတွင်းသို့ သွား

သည်ကို ထိုသူက တွေ့မြင်လေ၏။ သူသည် သူတို့အား ပိုက်ဆံတောင်း၏။ ⁴ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့က ထိုခြေမစွမ်းသောသူကို စေ့စေ့ ကြည့်ရှု၏။ ပေတရုက “ငါတို့ကို ကြည့်လော့” ဟုပြောဆို၏။ ⁵ထိုသူက သူတို့အား မော့ကြည့် ၏။ သူသည် သူတို့က ငွေတချို့ပေးမည်ဟု စိတ်ထင်၏။ ⁶သို့သော်လည်း၊ ပေတရုက ‘ငါ ဌှိ ရွှေငွေမရှိ။ သို့သော်လည်း သင့်ကို ငါပေး နိုင်သောတစ်စုံတစ်ခုရှိ၏။ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထ၍လှမ်း သွားလော့’ ဟုဆို၏။ ⁷ထိုအခါ ပေတရုသည် ထိုသူ၏ညာလက်ကို ကိုင်ဆွဲ၍ သူ့ကို ထူမပေး ၏။ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူ၏ခြေထောက်နှင့်ခြေ မျက်စိတို့သည် သန်စွမ်းသွား၏။ ⁸သူသည် ခုန်လျက်လှမ်းသွားရန် စတင်လေ၏။ ထို နောက်သူသည် ပေတရု၊ ယောဟန်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်သွား၏။ ထိုသူသည် သွားလျက်၊ ခုန်လျက်နှင့်ဘုရားသခင်ကို ချီး မှမ်းလေ၏။ ⁹⁻¹⁰လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိကြ၏။ လူတို့သည် ‘လှပတင့် တယ်’ သောတံခါးနားမှာ ငွေတောင်းခံရန်နေ စဉ်ထိုင်သောခြေမစွမ်းသူ ဖြစ်သည်ကို သိကြ ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ထိုသူအား လမ်း လျှောက်ပြီး ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းနေသည် ကို မြင်တွေ့ကြ၏။ လူတို့သည် အံ့အားသင့်နေ ကြ၏။ သူတို့သည် ဤအရာကို အဘယ်သို့ဖြစ် ကြောင်း နားမလည်နိုင်ကြ။

ပေတရုက လူများအား စကားပြောခြင်း

¹¹ထိုသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို အမှီပြုလျက်ရှိ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုလူ အားကျန်းမာသောကြောင့် အံ့သြကြ၏။ သူတို့ သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရှိနေကြသော ရှောလမုန်ဆင်ဝင်၌ ပြေးဝင်ကြ၏။ ¹²ပေတရု ကဤအရာကို မြင်သောအခါ သူတို့အား “ငါ ၏ယုဒလူညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤအ ရာ၌ သင်တို့အံ့အားသင့်ကြသနည်း။ ဤသူကို

လမ်းလျှောက်စေနိုင်သောအရာသည် ငါတို့၏ တန်ခိုးကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့် ရှုကြ၏။ သင်တို့သည် ဤသို့ဖြစ်ရသည်ကို ငါတို့ ကောင်းသောကြောင့် ထင်မှတ်ကြသလော။ ¹³ထိုအရာကို ဘုရားသခင် လုပ်ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်နှင့် ယာကုပ်* ၏ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သူသည် ငါတို့ဘိုးဘေး အားလုံးတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်သည် မိမိ၏အထူးအစေခံ ယေရှုအား ဘုန်းကြီးစေတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ သည် ကိုယ်တော်အား အသတ်ခံတော်မူရန် အပ်နှံကြ၏။ ပိလတ်က ယေရှုအား လွှတ်ပေး ရန် ဆုံးဖြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယေရှုကို လွှတ်ပေးရန် အလိုမရှိကြ။ ¹⁴ယေရှု သည် သန်ရှင်း၍ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ သို့ သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်အား ပယ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ယေရှုကို လွှတ်ပေး မည့်အစား လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ရှိ သောသူကို လွှတ်ပေးရန် ပိလတ်အား တောင်း ပန်ကြ၏။ ¹⁵ထို့နောက် သင်တို့သည် အသက် ရှင်ခြင်းကို ပေးသောသူတစ်ယောက်ကို သတ် ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ် တော်အား သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ ၏။ ငါတို့သည် ဤအရာ၏သက်သေများ ဖြစ် ကြ၏။ ငါတို့သည် ဤအရာကို ငါတို့၏မျက် စိနှင့် မြင်ကြ၏။ ¹⁶ယေရှု၏တန်ခိုးတော်သည် ဤခြေမစွမ်းသောသူကို ကျန်းမာစေတော်မူ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ထိုတန်ခိုး တော်ကို ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သင် တို့သည် ဤသူကို တွေ့နိုင်ပြီး သူ့ကို သိကြ၏။ သင်တို့အားလုံး ရှေ့မှောက်၌ ပြည့်စုံစွာ သူ သည် ကျန်းမာခြင်းခံရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုကို ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအ ဖြစ်ပျက်ကို သင်တို့အားလုံးသည် မြင်ကြ၏။

အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ် ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်း က ယုဒလူမျိုးတို့၏ အရေးကြီးဆုံးသော ခေါင်းဆောင် သုံးဦး။

¹⁷“ငါ၏ညီအစ်ကိုတို့ယေရှုသည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်သည်ကို သင်တို့ နားမလည်သောကြောင့် ဤအရာများ ပြုလုပ်သည်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့၏ ခေါင်းဆောင်တို့သည်လည်း နားမလည်ကြ။ ¹⁸ဤဖြစ်ပျက်မည့်အရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဟောပြောတော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ဒုက္ခဒေဝနာခံ၍အသေခံရမည်ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိပရောဖက်တို့အားဖြင့် ဟောပြောတော်မူ၏။ ငါသည် သင်တို့အား ဘုရားသခင်သည် ဤအဖြစ်အပျက်ကို အဘယ်သို့ပြုတော်မူသည်ကို သင်တို့အား ငါဟောပြော၏။ ¹⁹ထို့ကြောင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တက်ပြောင်းလဲရမည်။ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ထို့နောက် သူသည်သင်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်။ ²⁰ထို့နောက် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဝိညာဉ်ရေးရာအနားယူချိန်ကို ပေးတော်မူမည်။ သူသည် သင်တို့ထံသို့ ယေရှုကို ပြန်လည်စေလွှတ်တော်မူမည်။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်အဖြစ် ဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူသောတစ်ပါးတည်းသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ²¹သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မှန်ကန်သောအရာခပ်သိမ်းကို ချပေးတော်မူသောကာလမရောက်မှီတိုင် အောင်ရှေးကာလ၌ မိမိသန်ရှင်းသောပရောဖက်တို့အားဖြင့် ဂတိတော်ပေးထားသကဲ့သို့ ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နေတော်မူ၏။ ²²မောရှေက “သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ပရောဖက်တစ်ပါး စေလွှတ်တော်မူမည် ဟုပြော၏။ ထိုပရောဖက်သည် သင်တို့၏လူမျိုးထဲမှလာတော်မူမည်။ သူသည် ငါနှင့်တူတော်မူမည်။ သူ၏မိန့်တော်မူသမျှကို သင်တို့က နားထောင်ရမည်။” ²³တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားမထောင်လျှင် သူသည် ပျက်စီးခြင်းခံရမည်။ သူသည် ရွေးချယ်ထားသောသူတို့နှင့် ခွဲခြားခြင်းခံရမည်။ * ²⁴ရှုမူလနေ့မှစ၍ ဘုရားသခင်၏

ပရောဖက် ဘုရားသခင်အတွက် စကားပြောသော ပုဂ္ဂလိ။

စကားတော်ကို ဟောပြောသောပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဤအချိန်ကာလအကြောင်းကို ပြောကြ၏။ ²⁵သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ဟောပြောသောအကြောင်းများနှင့် သင်တို့၏ဘိုးဘေးများနှင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားကို လက်ခံရရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်က သင်တို့၏ဖခင်အာဗြဟံအား ‘ကမ္ဘာပေါ်၌လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ‘သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် ကောင်းချီးခံရလိမ့်မည်။’* ²⁶ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏အထူးအစေတော်ခံယေရှုအား စေလွှတ်တော်မူသောအခါ သင်တို့ထံသို့ သူ့ကို ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့တစ်ယောက်စီကို မိမိတို့၏ဆိုသွမ်းသောလမ်းများမှ ရှောင်ကြည်ခြင်းငှါ ကူညီခြင်းအားဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေးတော်မူရန် သူ့ကို စေလွှတ် တော်မူ၏ဟုဟောပြော၏။

ယုဒကောင်စီရှေ့ ပေတရုနှင့်ယောဟန်

4 ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူများတို့အား ဟောပြောနေစဉ်တွင် သူတို့ထံသို့ ယုဒယင်ပုရောဟိတ်အချို့၊ ဗိမာန်တော်စောင်တို့၏ကပ္ပတိန်နှင့် ဇဒ္ဒါက* အချို့ရောက်လာကြ၏။ ²ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ လူတို့သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းခံရမည်ကို ယေရှု၏သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူခြင်းသည် သက်သေပြသည် ဟုတရားဟောသောကြောင့် သူတို့သည် အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ ³ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို ဖမ်းဆီးကြ၏။ သို့သော်လည်း ညဉ့်အချိန်ဖြစ်သဖြင့် သူတို့သည် နက်ဖြန်နေ့ရောက်သည့်တိုင် အောင် သူတို့အား ထောင်ထဲ၌ ချုပ်ထားကြ၏။ ⁴သို့သော်လည်း ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏

‘ကမ္ဘာပေါ်၌ ... ခံရလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 22:18; 26:24

ဇဒ္ဒါက ယုဒဘာသာအဖွဲ့ ဦးဆောင်သူ၊ သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ပထမ 5 အုပ်ကို လက်ခံသည်။ သူတို့သည်လူများသေခြင်းမှ ပြန်လည်မရှင်ပြန်နိုင်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ဟောပြောချက်များကို ကြားရသောလူအများ တို့က ယုံကြည်ကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ယုံကြည် သူတို့ အရေအတွက် ငါးထောင်မျှလောက်တိုး ပွားလာ၏။

⁵နောက်တစ်နေ့၌ ယုဒခေါင်းဆောင်အကြီး နှင့် ကျမ်းပြုဆရာအများတို့သည် ယေရှုလှည့် ဖြည့် အတူတကွစုဝေးကြ၏။ “ယင်ပရောဟိတ် မင်းအနွတ်၊ ကယာဗ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြီ နှင့် ယင်ပရောဟိတ်မင်း၏မိသားစုအားလုံးတို့ သည် ထိုနေရာ၌ရှိကြ၏။ ⁷သူတို့သည် ပေတရု နှင့် ယောဟန်အား ထိုနေရာ၌ စုဝေးနေသော လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ရပ်စေကြ၏။ ယုဒခေါင်း ဆောင်တို့က တမန်တော်နှစ်ယောက်အား “သင်တို့သည် ခြေမစွမ်းသောသူကို အဘယ်သို့ ကျန်းမာစေသနည်း။ အဘယ်တန်းခိုးကို သင် တို့သုံးသနည်း။ ဤအရာကို အဘယ်သူ၏အခွင့် နှင့်ပြုလုပ်ကြသနည်း” ဟုမေးကြ၏။

⁸ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၍ သူတို့အား “အုပ်စိုး သူတို့နှင့် ခေါင်းဆောင်အကြီးတို့၊ ⁹သင်တို့သည် ဤခြေမစွမ်းသောသူအပေါ်၌ ပြုသည် ကောင်း သောအရာများကြောင်း ယနေ့တွင် သင်တို့ သည် ငါတို့အား မေးခွန်းထုတ်နေကြသလော။ အဘယ်အရာသည် ဤလူအား ကျန်းမာခြင်း ပေးသည်ကို သင်တို့သည် ငါတို့အား မေးနေကြ သလော။ ¹⁰ငါတို့သည် သင်တို့အားလုံးနှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ သိစေလိုကြ၏။ ဤ ခြေမစွမ်းသောသူသည် သင်တို့က လက်ဝါးကပ် တိုင်၌ သတ်သောနာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ် ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကျန်းမာခြင်းခံရ၏။ ဘု ရားသခင်သည် သူ့အား သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူ၏။ ဤလူသည် ခြေမစွမ်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ၌သူသည် ယေရှုခရစ် ၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်သင်တို့ရှေ့၌ရပ်နိုင်၏။

¹¹ယေရှုသည်

‘တိုက်ဆောက်သောသူတို့ကအရေးမကြီး ဟု ထင်မှတ်သောကျောက် ဖြစ်တော်မူ

၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤကျောက်သည် တိုက်ထောင့်အထွတ်အထိပ် ဖြစ်လာ၏။’

ဆာလံ၊ 118:22

¹²ယေရှု၏နာမတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်တစ်ဝန်း၌ လူတို့အတွက် ကယ်တင်ခြင်းကို ပေးသောတ ပါးတည်းသောတန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ယေရှုအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းခံရ မည်” ဟုမိန့်ဆို၏။

¹³ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် လူတတ်မ ဟုတ်၊ သာမညလူသာဖြစ်သည်ကို ယုဒခေါင်း ဆောင်တို့သိမှတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့၏စကားပြော ခြင်းသတ္တိကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်း ဆောင်တို့သည် အံ့အားသင့်နေကြ၏။ ထို နောက် သူတို့က ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ယေရှုနှင့်အတူတကွရှိကြောင်း နားလည်သ တောပေါက်ကြ၏။ ¹⁴သူတို့၏မျက်မှောက်၌ ခြေ မစွမ်းသောသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ အနား၌ရပ်၏။ သူသည် ယခုအချိန်၌ လုံးလုံး လျားလျား အကောင်းပကတိ ဖြစ်နေ၏။ ¹⁵ထို ကြောင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည် တမန်တော်တို့ အား ငြင်းဆိုဖွယ်ရာမရှိမတော့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို အပြင်သို့ ထွက် စေပြီး ခေါင်းဆောင်အချင်းချင်းတို့သည် အ ဘယ်သို့ပြုရမည်ကို တိုင်ပင်ကြ၏။ ¹⁶သူတို့က “ဤသူတို့ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည် နည်း သူတို့သည် ကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာပြ ပြီးသည်ကို ယေရှုလှည့်ဖြည့်ရှိသောလူအ ပေါင်းတို့သည်သိမြင်ကြ၏။ ဤအရာသည်ထင် ရှား၏။ ငါတို့သည် ထိုအရာကို မမှန်ဟုမပြော နိုင်။

¹⁷သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူတို့အား ထိုလူအကြောင်းကို ဘယ်သောအခါမျှမ ပြော မည်အကြောင်း သူတို့ကို ငါတို့ခြိမ်းခြောက်ရ မည်။ သို့မှသာ ဤပြဿနာကို လူများအထံ၌ သာ၍ကျယ်ပြန့်စွာပျံ့နှံ့မည် မဟုတ်” ဟုအချင်း ချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

¹⁸ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့အား အထံသို့ခေါ်ပြီး၊ သူတို့အား “ယေရှု၏နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက် နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှ ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို မပြုနှင့်” ဟုအမိန့်ရှိကြ၏။ ¹⁹သို့သော်လည်း၊ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့က သူတို့အား “သင်တို့ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ အဘယ်အရာသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မှန်သနည်း။ သင်တို့၏စကားကို နာခံခြင်းလော သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နာခံခြင်းလော။ ²⁰ငါတို့သည် မတိတ်ဆိတ်နိုင်။ ငါတို့သည် ကြားလျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲမနေနိုင်” ဟုသူတို့အား ဆိုကြ၏။ ²¹⁻²²ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ဤတမန်တော်နှစ်ဦးကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် နည်းလမ်းမတွေ့နိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ တမန်တော်တို့ ပြုလုပ်ကြသောအရာ၌ လူတို့သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အနာဂင်းခြင်းခံရသောသူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ဖြစ်၏။ ဤနိမိတ်လက္ခဏာသည် ဘုရားသခင်မှ လာသောသက်သေဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် တမန်တော်တို့အား တဖန်ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင် လွှတ်လိုက်ကြ၏။

ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ ယုံကြည်သူတို့ထံ ပြန်လည်ချောက်ရှိခြင်း

²³ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ထံမှ ထွက်ခွာလာကြပြီးနောက် မိမိတို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ ပြန်ချောက်လာကြ၍ မိမိတို့အား ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒခေါင်းဆောင်အကြီးတို့က ပြောပြသမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏။ ²⁴ထိုအကြောင်းကို ယုံကြည်သူတို့ကြားသောအခါ သူတို့အားလုံးသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြင့် ဆုတောင်းကြသည်မှာ “အိုအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် မိုးကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော တစ်ပါးဖြစ်တော်မူ၏။

²⁵ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့၏ တိုးတေးဒါဝိဒ်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီနှင့် ဤစကားလုံးများကို ရေးသားခဲ့သည်မှာ၊

‘အဘယ်ကြောင့် လူမျိုးတို့သည် အော်ဟစ်ကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သော အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ကြသနည်း။ သူတို့၏ကြိုးပမ်းမှုများသည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။

²⁶လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် တိုက်ခိုက်ရန် အဆင်သင့်ရှိကြ၏။ အုပ်စိုးသူတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်သူ၏ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ရန် စည်းဝေးကြသည်’ ဟူ၍ဖြစ်၏။
ဆာလံ/ 2:1-2

²⁷ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးသည် အမှန်အကန်ဖြစ် ၏။ ဟေရုဒ်နှင့်ပုန္ဒိပိလတ်တို့သည် တစ်ပါးသော အမျိုးသားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ကွသရေလလူတို့သည် ခရစ်တော်အဖြစ် သင်တို့က ပြုလုပ်ထားသောယေရှုအား ဆန့်ကျင်ပြီးအစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန် စည်းဝေးကြ၏။ ²⁸ယေရှုကို ဆန့်ကျင်ရန် အတူတကွစုရုံးလာကြသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်နှင့်အလိုတော်သည် ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ပျက်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သောအရာကို ဖြစ်ပျက်စေ၏။

²⁹“ယခုအခါ ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောသည်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကြောက်လန့်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်၏အစေခံတို့ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်အရာကို ပြောစေလိုတော်မူသောစကားများကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ပြောဆိုနိုင်ရန် ကူညီတော်မူပါ။

³⁰ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်ကို ပြသခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရဲရင့်စေခြင်းငှါ ကူညီတော်မူပါ။ လူတို့ကို ကျန်းမာစေခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်

၏သန့်ရှင်းသောအစေတော်ခံယေရှုနာမတော် နှင့်ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာများဖြစ်စေ တော်မူခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးကို ပြ တော်မူပါ” ဟုဆုတောင်းကြ၏။³¹ယုံကြည် သောသူတို့သည် ဆုတောင်းခြင်းပြီးသောအခါ ၌၊ သူတို့ရှိနေသောနေရာသည် ပြင်းထန်စွာတုန် လှုပ်သွားလေ၏။ သူတို့အားလုံးသည် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝ၍ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက်၍ ဟောပြော ကြ၏။

ယုံကြည်သူတို့သည် မျှဝေကြ၏

³²ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းအသင်းတို့ သည် စိတ်နှလုံးတညီတညွတ်တည်းရှိကြ၏။ ထို လူတို့ထဲမှ အဘယ်သူမျှ မိမိဥစ္စာတို့ကို မိမိပိုင် သည် ဟူ၍မဆိုဘဲလျက် ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ ကို ဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။³³တမန် တော်တို့က ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောတန်ခိုးနှင့် ယေရှုသည် မှန်ကန်စွာ သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို လူတို့အား ပြောပြ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ယုံ ကြည်သူအားလုံးတို့ကို ကြီးစွာကောင်းချီးပေး တော်မူ၏။³⁴သူတို့၏လိုအပ်သောအရာများ သည် သူတို့အားလုံးရရှိကြ၏။ မြေကွက်နှင့်အိမ် တို့ကို ပိုင်သောသူတို့သည် ငွေရရှိရန် ရောင်း ကြ၏။³⁵သူတို့ရရှိသောငွေများကို ယူလာ၍ တမန်တော်တို့ထံသို့ ပေးကြ၏။ ထို့နောက် လူ အသီးသီးတို့အား သူတို့၏လိုအပ်သည့်အတိုင်း ပြန်လည်မျှဝေပေးကြ၏။

³⁶ယုံကြည်သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်၏အ မည်မှာယောသဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ တမန် တော်တို့သည် သူ့ကို ဗာနဗဟုခေါ်ကြ၏။ (ထို အမည်၏အဓိပ္ပါယ်သည် “သူတစ်ပါးကို ကူညီ သောသူ” ဖြစ်၏။) သူသည် လေဝိလူဖြစ်၏။ သူ ၏မွေးဖွားသောနေရာသည် ကုပရူပြည်ဖြစ်၏။³⁷ယောသသည် မြေတစ်ကွက်ပိုင်၏။ သူသည်

မြေကွက်ကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုငွေကို တမန် တော်တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။

အာနနိနှင့် ရှစ်ရေ

5 ထိုနေရာ၌ အာနနိအမည်ရှိသော လူတစ် ယောက်ရှိ၏။ သူ့မယား၏အမည်မှာ ရှစ်ရေ ဖြစ်၏။ အာနနိသည် မြေတစ်ကွက်ရှိပြီး ထိုမြေ ကွက်ကိုရောင်းလိုက်၏။²သို့သော်လည်း၊ သူ သည် ထိုမြေကွက်မှ ရရှိသောငွေ၏တဖို့ကိုသာ တမန်တော်တို့အား ပေးအပ်ပြီးလျှင် ကျန်သော ငွေကို လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထား၏။ သူ့မ ယားသည် ထိုအကြောင်းကို သိ၍သဘောတူ လိုက်၏။

³ထိုအခါ ပေတရုက “အာနနိ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် သင်၏နှလုံးကို စာတန်အား ထိန်းချုပ်စေသနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို လှည်းစား၏။ သင့်၏မြေကွက် ကို သင်ရောင်း၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် တစ်ချို့ကို သင့်အတွက် သိမ်း ထားသနည်း။⁴သင်သည် ထိုမြေကွက်ကို မရောင်းမီ ထိုမြေကွက်ကို သင်ပိုင်၏။ ထိုမြေ ကွက်ကို ရောင်းပြီးမှ သင်သည် ထိုငွေကိုပိုင် ၏။ သင်သည် ထိုငွေကို သင့်အလိုအတိုင်း သုံး နိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ထိုသို့ဆိုးသွမ်း သောအရာကိုလုပ်ရန် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည် သနည်း။ သင်သည် လူကို လိမ်သည် မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ကိုလိမ်၏” ဟုဆို၏။⁵⁻⁶ထိုစကား ကို အာနနိကကြားလျှင် သူသည် လဲ၍ သေ၏။ အချို့လူတို့သည် ရောက်လာကြပြီး သူ၏အ လောင်းကို အဝတ်နှင့်ရစ်ပတ် ကြ၏။ ထို့နောက် သူ့ကို သယ်ဆောင်သွား၍၊ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိကြသောသူအပေါင်း တို့သည် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

⁷ထို့နောက် သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာသော အခါ၊ သူ၏ဇနီးရှစ်ရေ ရောက်လာ၏။ သူမသည် မိမိ၏ခင်ပွန်း၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက် သည်ကို မသိပါ။⁸ပေတရုက သူမအား “ငါ အားပြောလော့၊ သင်တို့မြေကွက် ရောင်းခြင်း

အားဖြင့် သင်တို့သည် အဘယ်မျှလောက် ငွေရသနည်း။” သင်တို့သည် ဤမျှလောက်ရသလော” ဟုမေး၏။

ရှုဖို့ရေက “ဟုတ်ပါ၏။ ကျွန်မတို့မြေကွက် ရောင်းခြင်းမှ ဤမျှလောက်သာ အကျွန်ုပ်တို့ရပါ၏” ဟုပြော၏။

9 ပေတရုသည် သူမအား “အဘယ်ကြောင့်၊ သင်တို့နှစ်ယောက်သည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို စုံစမ်းရန် သဘောတူကြသနည်း။ နားထောင်လော့။ ခြေသံများကို သင်ကြားသလော။ ထိုအသံသည်သင်၏ခင်ပွန်းကို သင်္ကြိုဟ်သောလူတို့၏ခြေသံဖြစ်၏။ ယခုအခါ သူတို့သည် တံခါးနားမှာရှိကြ၏။ သူတို့သည် သင့်ကိုလည်း ထိုသို့သယ်ဆောင်လိမ့်မည်” ဟုပြော၏။ 10 ထိုအချိန်ခဏခြင်းတွင်ပင် ရှုဖို့ရေသည် ပေတရု၏ခြေရင်း၌ လဲ၍သေ၏။ လူငယ်တို့သည် အထဲသို့ဝင်ရောက်သောအခါ၊ ထိုမိန်းမသေသည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ထိုမိန်းမအား အပြင်သို့ယူဆောင်၍ သူမ၏ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်္ကြိုဟ်ကြ၏။ 11 ထိုအကြောင်းကို ကြားရသောယုံကြည်သူအားလုံးနှင့် အခြားသောလူအပေါင်း တို့သည်အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

ဘုရားသခင်ထံတော်မှသက်သေပြချက်များ

12 တမန်တော်တို့သည် လူတို့တွင် ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဩဖွယ်သော အမှုများကို ပြုကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်းနေကြ၏။ 13 အခြားလူတို့သည် သူတို့နှင့်အတူ ရပ်တည်ခြင်းကို သူတို့သည် မထိုက်တန်ကြောင်းခံစားကြ၏။ သူတို့နှင့်အတူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အတူတကွမနေကြ။ လူအပေါင်းတို့သည် တမန်တော်တို့၏ကောင်းသော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုကြ၏။ 14 သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် တစ်ဖြည်းဖြည်းတိုးပွား များပြားလာ၏။ ယုံကြည်သောသူတို့၏အ

သင်း၌ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့သည် ပေါင်းထည့်ကြ၏။ 15 ထို့နောက် လူတို့သည် ရောဂါနှင့်စွဲသောလူတို့ကို လမ်းဘေး၌ ချထားကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရုအား လာနေသည်ကို ကြားသိရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သူတို့သည် လူနာတို့ကို ခုတင်နှင့် မွေရာပေါ်မှာ လမ်းဘေး၌ ထားကြ၏။ ပေတရု၏အရိပ်သည် ထိုလူနာပေါ်၌ ကျရောက်လျှင် ထိုလူနာတို့သည် ကျန်းမာမည် ဟုသူတို့သည် ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ 16 လူတို့သည် ယေရှုလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအခြားမြို့များမှ လည်းလာကြသည်။ သူတို့သည် လူနာများနှင့် ဝိညာဉ်ဆိုး၏ပူးကပ်ခြင်းခံသောသူတို့အား ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ကျန်းမာကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က တမန်တော်တို့အား ရပ်တန့်ရန်ကြိုးစားကြခြင်း

17 ထို့နောက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် မိမိမိတ်ဆွအပေါင်းတို့ဖြစ်သည့် ဇဒ္ဒါကဟုခေါ်ဝေါ်သောအုပ်စုသည် တမန်တော်တို့အပေါ်၌ အလွန်မနာလို ဖြစ်ကြ၏။ 18 သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ဆွဲခေါ်ပြီး၊ ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားကြ၏။

19 သို့သော်လည်း ညဉ့်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်တော်သည်၊ ထောင်တံခါးများကို ဖွင့်ပြီးသူတို့အား အပြင်သို့ ဦးဆောင်ပြီးနောက် ကောင်းကင်တမန်တော်က၊ 20 “သွားလော့။ ဗိမာန်တော်နယ်မြေ အတွင်း၌ ရပ်၍လူတို့အား အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကားအလုံးစုံကို ပြောကြလော့” ဟုမှာထား၏။ 21 တမန်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလိုက်သောအခါ သူတို့သည် နာခံကြ၍ ဗိမာန်တော်နယ်မြေသို့ သွားကြ၏။ ထိုအချိန်သည် နံနက်စောစောဖြစ်၏။ တမန်တော်တို့သည် လူတို့ကို သြဝါဒပေးရန် စတင်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် မိမိမိတ်ဆွတို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူတို့သည် ယုဒခေါင်း

ဆောင်တို့နှင့်အရေးပါသောယုဒအကြီးတို့သည် အစည်းအဝေး၌ ခေါ်ကြ၏။ ထို့နောက်သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ခေါ်ဆောင်ရန် သူတို့၏လူအချို့တို့ကို ထောင်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။²² ထိုလူတို့သည် ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ တမန်တော်တို့ကို အထဲ၌မတွေ့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပြန်လာကြ၍ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကို အသိပေးကြ၏။²³ သူတို့က “ထောင်တံခါးများ ပိတ်ထား၍ သော့ခတ်ထား၏။ အစောင့်များသည် တံခါးနားမှာ ရပ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သော့ကိုဖွင့်ပြီး အထဲသို့ဝင်ကြည့်သောအခါ အထဲမှာ အဘယ်သူ့ကိုမျှမရှိပါ” ဟုကြားလျှောက်ကြ၏။²⁴ ဗိမာန်တော်အစောင့်ကပ္ပတိန်နှင့် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ စိတ်ရှုပ်ထွေးကြ၏။ သူတို့သည် မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြ၏။ “သူတို့သည် အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။”²⁵ ထိုအချိန်၌ လူတစ်ယောက်ဝင်ရောက်လာပြီး သူတို့အား “နားထောင်ကြလော့၊ သင်တို့က ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားသော လူတို့သည် ဗိမာန်တော်နယ် မြေအတွင်း၌ ရပ်ပြီး ဆုံးမသြဝါဒပေးကြသည်” ဟုပြော၏။²⁶ ထို့နောက် အစောင့်ကပ္ပတိန်သည် သူ၏အစောင့်တို့နှင့် ထွက်သွားကြပြီး တမန်တော်တို့ကို ပြန်ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အတင်းအဓမ္မကိုမျှ မသုံးကြ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဒေါသဖြစ်လာပြီး သူတို့အား ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

²⁷ အစောင့်တို့သည် တမန်တော်တို့ကို ယုဒခေါင်းဆောင်တို့၏ရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာကြပြီးလျှင် ရပ်ခိုင်းကြ၏။²⁸ ယင်ပုရောဟိတ်မင်းက “ငါတို့သည် သင်တို့အား ထိုသူ၏အကြောင်းကို မသွန်သင်ရန် တင်းကျပ်စွာ သတိပေးသည်” ဟုငါတို့ပြော၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့အဘယ်အရာလုပ်သည်ကိုကြည့်ကြလော့။ ယေရှုလှုပ်တစ်မြို့လုံး၌ သင်တို့၏ဆုံးမသြဝါဒနှင့်ပြည့်၏။ သင်တို့သည် ထိုသူ၏သေခြင်းအတွက် ငါတို့အ

ပေါ်၌ အပြစ်တင်ရန် ကြိုးစားနေကြ၏” ဟုမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

²⁹ ပေတရုနှင့်အခြားတမန်တော်တို့က “ငါတို့သည် လူတို့ထက် ဘုရားသခင်ကို နာခံရမည်။”³⁰ သင်တို့သည် ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ ချိတ်ဆွဲပြီး သတ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ၏။³¹ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုမိမိလကျော်တော်ဘက်၌ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ယုဒလူမျိုးတို့သည် သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲပြီး သူတို့၏အပြစ်များမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းဆောင်နှင့် ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်စေတော်မူ၏။³² ငါတို့အားလုံးသည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံကို မြင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုအရာများကို မှန်ကန်သည် ဟုပြောနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ထိုအရာများကို မှန်ကန်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုနာခံသောသူတို့အား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏” ဟုပြောလေ၏။

³³ ထိုစကားကိုကြားရသော ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို သတ်ရန်ကြံစည်ကြ၏။³⁴ ဆွေးနွေးနေကြသောလူတို့ထဲမှ ဖါရိရှုတစ်ဦးထလာ၏။ သူ၏အမည်သည်၊ ဂါမလေယုလဖြစ်၏။ သူသည် ကျမ်းပြုဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ လူ့အပေါင်းတို့သည် သူ့ကို လေးစားကြ၏။ သူသည် တမန်တော်တို့အား အခန်းထဲမှ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါယုဒခေါင်းဆောင်တို့ကို ပြောလေ၏။³⁵ တမန်တော်တို့သည် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီးလျှင် သူက “အိုက္ကသရေလလူတို့ သင်တို့သည် ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ပြုသည်ကို အထူးသတိထားကြလော့။”³⁶ အထက်က သုဒ ဟုခေါ်သော လူတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်ကို မှတ်မိကြပါ။ သူသည် မိမိကို ကြီးမားသောလူတစ်ယောက်

ဖြစ်သည် ဟုဆိုပြီးသူ့ကို လူလေးရာမျှလောက် က ပူးပေါင်းကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အသတ်ခံရပြီးနောက် သူ၏နောက်လိုက်တို့သည် ပြန်ကျသွားကြပြီးနောက် သူတို့၏အကြံအစည်သည် အချည်းနှီးဖြင့် ဆုံးသွား၏။³⁷ နောက်မကြာမှီ ဂါလိလဲမြို့မှ ယုဒအမည်ရှိသူ ရောက်လာ၏။ ထိုအချိန်သည် သန်းခေါင်စာရင်းပြုလုပ်ရန် စတင်သောအချိန်ဖြစ်၏။ သူသည်လည်း မိမိနောက်လိုက်အုပ်စုတို့ကို ဦးဆောင်၏။ သို့သော်လည်း၊ သူသည် အသတ်ခံ၏။ သူ၏အုပ်စုသည်လည်း ကွဲပြားကြ၍ ထွက်ပြေးသွားကြ၏။³⁸ ယခုတွင် သင်တို့ကို ငါပြော၏။ ထိုလူတို့မှအဝေး၌ နေကြလော့။ သူတို့ကိုသာ ချန်ထားလော့။ သူတို့၏အကြံအစည်သည် လူ့ထံမှဖြစ်လျှင် ထိုအကြံအစည်သည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။³⁹ သို့သော်လည်း ထိုအကြံအစည်သည် ဘုရားသခင်ထံမှဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် သူတို့ကို တားမြစ်နိုင်မည်မဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သွားလိမ့်မည်” ဟုဆို၏။ ထိုနောက် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ဂါမလေလှလပြောသောအကြောင်းကို သဘောတူကြ၏။⁴⁰ သူတို့သည် တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍ရိုက်နှက်ကြပြီးယေရှု၏အကြောင်းကို နောက်ထပ်မဟောပြောရန် သူတို့အား အမိန့်ပေးပြီးလွှတ်ကြ၏။⁴¹ တမန်တော်တို့သည် စည်းဝေးရာခန်းမှ ထွက်လာကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ပျော်ရွှင်နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အရှက်ကဲ့ခြင်းကို ယေရှု၏နာမတော်အတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။⁴² တမန်တော်တို့သည် လူများအား ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို မရပ်တန့်ကြ။ သူတို့သည် ဆက်လက်၍ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူများအား ဆုံးမသွန်သင်ပေး၏။ သူတို့သည် ဤအကြောင်းကို နေ့တိုင်း ဗိမာန်တော်နယ်မြေနှင့် လူတို့၏အိမ်များ၌ ဆုံးမသွန်သင်ပေးကြ၏။

အထူးလုပ်ငန်းမှအတွက် လူခုနစ် ယောက်ရွေးချယ်ခြင်း

6 ထိုကာလ၌ တပည့်တော်အရေအတွက်များပြားလာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်၌ တပည့်သောအမျိုးသားစကားပြောသော ယုဒလူမျိုးနှင့် ဟေဗြဲစကားပြောသောယုဒတို့၏အကြား၌ ငြင်းခုံခြင်းတစ်ခုတိုးပွား၏။ တပည့်သောအမျိုးသားစကား ပြောသောယုဒလူတို့သည် သူတို့၏မုဆိုးမတို့က နေ့စဉ်ဝေစုရသော အစာကို မျှတစွာမရကြောင်း ပြောကြ၏။² ထိုနောက် တမန်တော်တစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့သည် တပည့်တော်အုပ်စုတစ်စုလုံးကို အတူတကွခေါ်ပြီး “ငါတို့အတွက်’ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော် ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို ရပ်စေပြီး ငါတို့၏အချိန်ကို လူတို့အား အစားအစာခွဲဝေပေးရန် အသုံးပြုခြင်းသည် မမှန်ပါ။³ ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ထံ၌ လူခုနစ်ယောက်တို့ကို ရွေးချယ်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် အသေရရှိပြီး ဝိညာဉ်တော်၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံရမည်။ ငါတို့သည် သူတို့အား ဤအလုပ်၏တာဝန်ကိုပေးမည်။⁴ ထို့နောက် ငါတို့သည် အချိန်ပြည့်ဆုတောင်းရန်နှင့်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သွန်သင်ရန် အပြည့်ဆက်ကပ်နိုင်လိမ့်မည်” ဟုဆိုကြ၏။⁵ တပည့်တော်အုပ်စုတစ်စုလုံးသည်၊ ထိုအကြံအစည်ကို နှစ်သက်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤလူခုနစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော သတေဖန်၊ ဖိလိပ္ပ၊* ပြောခေါ်၊ နိကနော်၊ တီမုန်၊ ပါမေနနှင့် အန္တီအုတ်ပြည်မှ ယုဒဘာသာဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်သော နိကောလတို့ကို ရွေးချယ်၏။⁶ ထို့နောက် ရွေးချယ်ထားသောခုနစ်ယောက်အား တမန်တော်တို့ရှေ့၌ ရပ်စေကြ၏။ တမန်တော်တို့သည် ဆုတောင်းကြပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်ကြ၏။

ဖိလိပ္ပ တမန်တော် ဖိလိပ္ပ၏ နာမည်မဟုတ်။

7 ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် လူတို့ထံသို့ ပို၍ရောက်ရှိလာ၏။ ယေရှုလင်မြို့၌ တပည့်တော်အုပ်စုသည် ပို၍ကြီးလာ၏။ ယုဒယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့သည်လည်းဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လက်ခံကြ၏။

အချို့ယုဒလူတို့က သတေဖန်ကို ဆန့်ကျင်၏

8 ယခုအခါ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော သတေဖန်သည် လူတို့တွင် ကြီးစွာသောအံ့ဩဖွယ်ရာများနှင့် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လက္ခဏာများ ပြုလေ၏။ 9 သို့သော်လည်း၊ ယုဒအချို့ရောက်လာကြ၍ သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံကြ၏။ ထိုယုဒလူတို့သည် တရားဇရပ်မှ ဖြစ်ကြ၍၊ လွတ်လပ်သော တရားဇရပ်ဟုခေါ်၏။ (ဤတရားဇရပ်သည် ကုရေနေပြည်မှ ယုဒလူတို့အတွက်နှင့် အာလေဇန္ဒြီပြည်မှ ယုဒလူမျိုးတို့အတွက်ဖြစ်၏။ ကိလိကီပြည်နှင့် အာရှီပြည်မှ ယုဒလူတို့သည် သူတို့နှင့်အတူရှိ၏။ 10 သို့သော်လည်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သတေဖန်အား ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြောနိုင်ရန် ကူညီတော်မူ၏။ သူ၏စကားများသည် အလွန်တန်ခိုးရှိသောကြောင့် ယုဒလူတို့သည် သူနှင့်မငြင်းခုံနိုင်ကြ။ 11 ထို့ကြောင့် ထိုယုဒလူတို့က သတေဖန်သည် မောရှေနှင့် ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူးသော စကားများပြောသည်ကို ငါတို့ကြားသိသည်ဟု ပြောရန် လူတချို့ကို လာဘ်ထိုးကြ၏။” 12 ထိုသို့ ပြောခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် လူတို့ကို၎င်း၊ ယုဒလူမျိုးအကြီးခေါင်းဆောင်တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို၎င်း နှိုးဆော်ကြ၏။ သူတို့သည် အလွန် ဒေါသထွက်၍ လာကြပြီး သတေဖန်အား ဖမ်းဆီး၍ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့၏အစည်းအဝေးရှေ့၌ ခေါ်လာကြ၏။ 13 “သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံကြသောယုဒတို့သည် ပြောဆိုရန် ငွေပေးသော လူတို့ကို ခေါ်လာကြ၏။ ထိုလူတို့ကို သတေဖန်

၏အကြောင်းကို လိမ်လည်ပြောဆိုရန် ပြောထား၏။ ထိုလူတို့က ဤလူသည် သန့်ရှင်းသော အရပ် ဌာနတော်နှင့် မောရှေ၏ပညတ်တရားတော်ကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင် ပြောဆို၏” ဟု ပြောကြ၏။ 14 ထိုနာဇရက်မြို့ သားယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကို ဖျက်ဆီး၍မောရှေသည် ငါတို့ကိုပေးသောဆုံးမသြ ဝါဒတို့ကို ပြောင်းလဲစေမည်” ဟု ပြော၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သတေဖန်က ထိုစကားပြောသည်ကို ကြား၏။ 15 အစည်းအဝေးပွဲ၌ရှိသော လူတို့သည် သတေဖန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ကြ၏။ သူတို့အား လုံးက သတေဖန်၏မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ မြင်ကြ၏။

သတေဖန်၏မိန့်ခွန်း

7 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကသတေဖန်အား “ဤစကားမှန်သလော” ဟုမေး၏။ 2 သတေဖန်က “ငါ့ညီအစ်ကိုအဘတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် မေသောပေါတာမိ၌ ရှိနေစဉ်တွင် ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည် ခါရန်မြို့၌မနေမှီ ထိုအရာဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။ 3 ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအား ‘သင့်ပြည်နှင့် သင့်အမျိုးသားချင်းထဲက ထွက်ပြီးလျှင် ငါပြမည်ပြည်သို့ သွားလော့’* ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 4 ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှထွက်၍ ခါနန်ပြည်သို့ သွားရောက်နေထိုင်၏။ သူ၏အဘသေဆုံးသွားပြီးနောက် ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ယခုသင်တို့နေသော ဤအရပ်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ 5 သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို မြေတစ်စုံတရာမျှ ပေးတော်မမူ။ ဤပြည်၌ ခြေနှင်းရာမြေကို မျှပေးတော်မမူ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ သားတစ်ယောက်မျှမရှိမှီ ဤမြေကို သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့အား ပေး

‘သင့်ပြည် ... သို့သွားလော့’ ကမ္ဘာ၊ 12:1

တော်မူမည်ဟု ဂတိပြုတော်မူ၏။ ⁶ဘုရား သခင်က အာဗြဟံအား၊ ‘သင်၏သားစဉ်မြေး ဆက်တို့သည် တခြားသောပြည်၌ နေကြလိမ့် မည်။ သူတို့သည် ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ကဲ့သို့ နေလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ရှိသောလူတို့က သူတို့ အား ကျေးကျွန်အဖြစ်လုပ်ပြီးလျှင် အနှစ်လေး ရာအတွင်း ဆိုးဝါးစွာနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြလိမ့် မည်။ ⁷သို့သော်လည်း ငါသည် သူတို့ကို ကျေး ကျွန်ကဲ့သို့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သောသူတို့ကို အ ပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်။’* ဤအကြောင်းအရာ များ ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ပြီးမှ သင်၏လူတို့သည် ထို ပြည်မှ ထွက်ကြပြီး ဤနေရာ၌ငါ့ကို ကိုးကွယ် ကြလိမ့်မည်’* ဟုဤအရာကို ဗျာဒိတ်တော် ပေးတော်မူ၏။ ⁸ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ နှင့် ပဋိညာဉ်တရားကို ပြုတော်မူ၏။ အရေ ဖျားလိုးခြင်းသည် ထိုပဋိညာဉ်တရား၏အမှတ် အသားဖြစ်၏။ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် သား တစ်ယောက်ရရှိ၏။ ထိုသားဖွားပြီးနောက် ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌ အာဗြဟံသည် သူ့သား ကို အရေဖျားလိုး၏။ အာဗြဟံ၏သားနာမည် သည် ဣဇာက်ဖြစ်၏။ ဣဇာက်သည်လည်း သူ၏သားယာကုပ်ကိုအရေဖျားလိုး၏။ ယာကုပ် သည်လည်း သူ၏သားတို့အား ထိုနည်းတူပြု လုပ်၏။ ထိုသားတို့သည် နောက်ပိုင်း၌ အမျိုး ၏အဘတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက် ဖြစ်လာကြ၏။

⁹“သို့သော်လည်း ထိုအမျိုး၏အဘတို့သည် သူတို့၏ညီဖြစ်သောယောသပ်ကို မနာလိုစိတ် ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သူ့ကိုကျွန်အ ဖြစ်အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းကြ၏။ သို့သော် လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို အစဉ်မပြတ် ကာကွယ်တော်မူ၏။ ¹⁰ယောသပ်သည် ထို ပြည်၌ များပြားသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ထို ဆင်းရဲဒုက္ခများထဲမှ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ထိုအ ချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဘုရင်ဖာရောသည်

ယောသပ်ကို အလွန်နှစ်သက်၍ ရှိသေလေး စား၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ယောသပ်အား ဥာဏ်ပညာ ပေးတော်မူသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ် အား အဲဂုတ္တုပြည်၏မြို့တော်ဝန်အဖြစ် ခန့်ထား လေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် နန်တော်၌ရှိသော သူ့အားလုံးတို့ကို အုပ်စိုးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ¹¹သို့သော် လည်း အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်တလျှောက် လုံး၌ မြေများခြောက်သွေ့လာ၏။ သီးနှံပင်များ မကြီးထွားနိုင်။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ဘေးဒုက္ခ ဒဏ်ကို ကြီးစွာခံကြ၏။ ငါတို့၏အဘတို့သည် လည်း စားစရာမတွေ့နိုင်ကြ။ ¹²ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစားအစာပြောင်းစေ့များ သို့ လှောင် ထားကြောင်း ကြားသိသောအခါ သူ သည် ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စေ လွှတ်၏။ ထိုအကြိမ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါတို့ ၏ဘိုးဘေးတို့ ရောက်ရှိသောပထမအကြိမ်ဖြစ် ၏။ ¹³ထို့နောက် သူတို့သည် ဒုတိယအကြိမ်ထပ် သွားကြ၏။ ထိုအချိန်၌ ယောသပ်သည် မိမိညီ အစ်ကိုတို့အား သူသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့် ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏မိသားစုအကြောင်းကိုသိ၏။ ¹⁴ထို့ နောက် ယောသပ်သည် လူတချို့အား မိမိ၏ အဘကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်ရန်စေလွှတ် ၏။ ထိုမျှမက ယောသပ်သည် မိမိ၏အစ္စမိုး သားချင်းများစုစုပေါင်း ခုနှစ်ဆယ့်ငါးယောက် ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် ယာကုပ် သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ ယာကုပ်နှင့်ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် သူတို့သေ ဆုံးသည်အထိ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေကြ၏။ ¹⁶ထို့ နောက် သူတို့၏အလောင်းများသည် ရှေ့ခင်မြို့ ရှိသီချိုင်း၌ ပြောင်းရွှေ့ထားကြ၏။ ထိုသီချိုင်း သည်အာဗြဟံက ဟာမော်၏သားတို့ထံမှ အပိုး ငွေကိုပေး၍ ဝယ်ထားသောသီချိုင်းဖြစ်၏။

¹⁷“အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလလူမျိုးများတိုး ပွားလာကြ၏။ သူတို့သည် တဖြည်းဖြည်း ပိုမို တိုးပွားလာကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ နှင့်ပြုလုပ်တော်မူသော ဂတိတော်ပြည့်စုံရန်

‘သင်၏ ... အပြစ်ဒဏ်ပေးလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 15:13-14
 ‘ဤအကြောင်း ... ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 15:14;
 ထွက် 3:12။

အချိန်နီးလာ၏။ ¹⁸ထို့နောက် တခြားသော ဘုရင်က အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုးရန် စတင်လာ ၏။ ထိုဘုရင်သည် ယောသပ်၏အကြောင်းကို တစုံတရာမရှိသိ။ ¹⁹သူသည် သူငယ်များကို အ သက်မရှင်စေခြင်းငှါ ပစ်ထားစေခြင်းအားဖြင့် ငါတို့အဘများကို ညှဉ်းဆဲနှိမ်စက်လေ၏။ ²⁰ထို အချိန်၌ မောရှေကို ဖွားမြင်၏။ သူသည် အ လွန်အဆင်းလှ၏။ သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံး အဘ၏အိမ်တွင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြ၏။ ²¹ထို့ နောက် မောရှေသည် ထိုအိမ်၏အပြင်တွင် ထုတ်ထားသောအခါ ဖာရော၏သမီးသည် သူ ကိုတွေ့၍ ကောက်ယူ၏။ ဖာရော၏သမီးကသူ ကိုမိမိ၏သားအရင်းကဲ့သို့ ကြည့်ရှု၏။ ²²အဲဂုတ္တု ပြည်သားတို့သည် သူတို့သိသမျှအရာအလုံးစုံ တို့ကို မောရှေအား သင်ပေးကြ၏။ မောရှေ သည် သူပြောသမျှနှင့်ဆောင်ရွက် သမျှတို့၌ တန်ခိုးကြီးမားလာ၏။

²³“မောရှေသည် အသက်လေးဆယ် ပြည့် သောအခါ မိမိ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့ကို အလည် သွားရန် စဉ်းစား၏။ ²⁴အဲဂုတ္တုသားတစ် ယောက်က က္ကသရေလလူမျိုး တစ်ယောက် အား ညှဉ်းဆဲနေသည်ကို သူတွေ့သောအခါ သူသည် က္ကသရေလသားအား ကာကွယ်၍ အဲဂုတ္တုသားကို သတ်ခြင်းအားဖြင့် လက်စား ချေ၏။ ²⁵မောရှေသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့ကို ကယ်တင်ရန် ဘုရားသခင်သည် မိမိအား အသုံးပြုခြင်းကို မိမိ၏က္ကသရေလညီအစ်ကိုတို့ သည် နားလည်လိမ့်မည်ဟုထင်၏။ သို့သော် လည်း သူတို့သည် နားမလည်ကြ။ ²⁶ထို့နောက် နက်ဖြန်နေ၌ မောရှေသည် က္ကသရေလသားနှစ် ယောက်အချင်းချင်းငြင်းခုံပြီး ရိုက်ထိုးကြသည် ကို မြင်၏။ မောရှေက သူတို့အား အချင်းလူတို့ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်၏’ အဘယ် ကြောင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အမှား လုပ်ကြသနည်း ဟုပြောခြင်းဖြင့် ပြန်လည်သင့် မြတ်စေခြင်းငှါ ကြိုစား၏။ ²⁷ဤအချိန်၌ အမှား ကို တင်သောသူသည် မောရှေအား အဝေးသို့ ဆောင်တွန်းပစ်လိုက်၏။ သူက ‘အဘယ်သူ

သည် သင့်ကို ငါတို့၏အုပ်ချုပ်သူနှင့် အပြစ်စီ ရင်သူအဖြစ် ခန့်ထားသနည်း။’ ²⁸အဘယ်သူက မျှ မခန့်ထားပါ။ မှန်သည် မဟုတ်လော။ သင် သည် မနေ့ကအဲဂုတ္တုသားကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ ကို သတ်မည်လော’* ဟုပြော၏။ ²⁹ထိုစကား ကိုကြားလျှင် မောရှေသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ပြေး၍ မိချန်ပြည်ကို ရောက်၏။ သူသည် ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကဲ့သို့နေ၍ သားနှစ်ယောက်ရရှိ၏။

³⁰“အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ မောရှေ သည် သိနာတောင်အနားရှိသဲကန္တာရ၌ နေ ၏။ ထိုအချိန်တွင် မီးလောင်သောချုံပုတ်၌ မီးတောက်ထဲမှ ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်လေ ၏။ ³¹သူသည် ထိုအရာကို မြင်သောအခါ အံ့ အားသွား၏။ သူသည် စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ချဉ်းကပ်လျှင် ထာဝရဘုရား၏အသံ တော်ဖြစ်၏။ ³²ထာဝရဘုရားက ‘ငါသည် သင့် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ က္ကဇောက်၏ဘုရားနှင့် ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်၏’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ကြောက် ရွံခြင်းနှင့်တုန်လှုပ်နေ၏။ သူသည် ချုံပုတ်ထဲကို ပင်လျှင် မကြည့်ဝံ့။ ³³ထာဝရဘုရားကသူအား ‘သင့်ခြေနှင်းကို သင့်ခြေထောက်မှ ချွတ် လော့’* အကြောင်းမူကား၊ ယခုသင်ရပ်နေ သောနေရာသည် သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။ ³⁴အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏လူတို့ခံရသောဒုက္ခဝေဒနာ ကို ငါမြင်ပြီး ငါသည် သူတို့၏ငိုကြွေးသောအ သံကို ကြားပြီး ထို့ကြောင့် ငါသည် သူတို့ကို ကယ်တင်ရန်ဆင်းလာပြီ။ မောရှေ ယခုသွား လော့။ သင့်ကိုအဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ငါပြန်လွှတ်၏’ ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

³⁵ယုဒလူတို့သည် မောရှေကို မနှစ်သက်ခဲ့ ကြ။ သူတို့က မောရှေအား ‘အဘယ်သူသည် သင့်ကို ငါတို့၏အုပ်ချုပ်သူနှင့် တရားစီရင်သူအ ဖြစ်ခန့်ထားသနည်း’* ဟုပြော၏။ အဘယ်သူ

‘အဘယ်သူ ... သတ်မည်လော?’ ထွက် 2:14

‘သင့်ခြေနှင်း ... ချွတ်လော့?’ ထွက် 3:5-10

ကမှ မခန့်ကြ။ ဘုရားသခင်သည် အုပ်စိုးသူနှင့် ကယ်လွတ်သောသူအဖြစ် စေလွှတ်တော်မူ သောသူသည် ထိုမောရှေပင်ဖြစ်၏။ ဘုရား သခင်သည် မီးလောင်နေသောချုံထဲ၌ ထင် ရှားသော ကောင်းကင်တမန်၏အကူအညီနှင့် မောရှေအား စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုကောင်း ကင်တမန်သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် စေလွှတ် တော်မူသောကောင်းကင်တမန် ဖြစ်တော်မူ ၏။³⁶ မောရှေသည် သူတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ပင်လယ်နီ၌၎င်း၊ တော၌ ၎င်း၊ အံ့ဖွယ်သောအရာများနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပြုလေ၏။³⁷ ယုဒတို့အား ‘ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အထဲ ၌ ငါနှင့်တူသောပရောဖက်တစ်ပါး စေလွှတ် တော်မူမည်’* ဟုပြောသောသူသည် ထို မောရှေပင်ဖြစ်၏။³⁸ ထိုမောရှေပင်လျှင် တော တွင်ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏လူတို့အ စည်းအဝေး၌ရှိသောသူဖြစ်၏။ သူသည် သိနာ တောင်ပေါ်မှာသူတို့စကားပြောသော ကောင်း ကင်တမန်နှင့် အတူရှိ၏။ သူသည် ငါတို့၏အဘ တို့နှင့်အတူရှိ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်မှ အ သက်ရှင်စေသောပညတ်တော်ကိုခံလေ၏။ သူ သည် ထိုပညတ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးလေ၏။³⁹ ‘သို့သော်လည်း ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ထို သူ၏စကားကိုနာခံရန် ငြင်းပယ်ကြ၏။ သူ တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားလိုကြ၏။’⁴⁰ ငါတို့၏အဘတို့က အာရုန်အား ‘မောရှေ သည် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၏။ သို့သော်လည်း သူ၌အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိ။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ရှေ့မှာ သွား၍ ငါတို့ကို ဦးဆောင်ရန် ဘုရားတချို့ကို ပြုလုပ် ဝါ’* ဟုပြောကြ၏။⁴¹ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ရက် ကာလ၌ လူတို့သည် နွားငယ်သဏ္ဍန်ရုပ်တု လုပ်ကြ၏။ သူတို့သည် ထိုရုပ်တုအား ယင်ပူ

ဇော်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့လက်နှင့် လုပ်နိုင် သောရုပ်တုနှင့် အလွန်ပျော်မွေ့ကြ၏။⁴² သို့ သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ထံမှလွှဲ တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကောင်းကင်၌ ရှိသောဘုရားအတုတို့၏တပ် သားများကိုဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်ထားတော် မူ၏။ ဤအကြောင်းသည် ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာ၌ရေးသားခဲ့သည်မှာ ဘုရားသခင်က၊

‘သင်တို့၊ ယုဒလူတို့သည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ယင် များကို တောထဲ၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ် လုံး ငါ့အား ပူဇော်ကြသလော။⁴³ သင် တို့သည် မောလုပ်၏တံနှင့် သင်တို့ ဘုရားရင်ဖန်၏ ကြယ်ပုံသဏ္ဍန်ဘုရားတို့ ကို သင်တို့နှင့်အတူ ယူဆောင်သွားကြ ၏။ ထိုအရာများသည် ကိုးကွယ်ရန် သင်တို့ပြုလုပ်သောအရာများ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ဗာဗုလုန် မြို့ တဘက်အဝေးသို့ ပို့ဆောင်မည်။’
အာမုတ်၊ 5:25-27

⁴⁴ ‘သန်ရှင်းသောတံတော်’* သည် တော တွင် ငါတို့၏အဘတို့နှင့်အတူရှိ၏။ ဘုရားသခင် သည် မောရှေအား ထိုတံတော်သည် အဘယ် သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည် ထိုတံတော်ကို ဘုရားသခင်က ပြတော် မူသောပုံစံအတိုင်း ပြုလုပ်၏။⁴⁵ မကြာမှီကာ လ၌ ငါတို့၏ဘိုးဘေးများသည် တစ်ပါးအမျိုး သားတို့ ပိုင်သောမြေကို သိမ်းပိုက်ရန် ယောဂူ က ဦးဆောင်၏။ ငါတို့၏လူမျိုးတို့သည် ထို မြေထဲသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ ဘုရားသခင် သည် ထိုတစ်ပါးသောလူမျိုးတို့အား ထိုနေရာ မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ငါတို့၏လူမျိုးတို့သည် ထိုမြေထဲသို့ ရောက်သောအခါ ထိုတံတော်

‘အဘယ်သူ ... ခန့်ထားသနည်း’ ထွက် 2:14
 ‘ဘုရားသခင် ... စေလွှတ်တော်မူမည်’ တရား:18:15
 ‘မောရှေသည်ငါတို့ကို ... ပြုလုပ်ပါ။’ ထွက် 32:1

သန်ရှင်းသောတံတော် (သက်သေခံချက်တံတော်)
 မောရှေခေတ်တန်းမှာ ဘုရားသခင်သူတို့အကြား၌ နေ ထိုင်သောနေရာနှင့် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးထားခဲ့သော ရွှေပြောင်းလိုရသောတံတော်ဖြစ်သည်။

သည် သူတို့နှင့်အတူယူဆောင်၏။ ငါတို့၏လူ
မျိုးတို့သည် ထိုတံတော်ကို ငါတို့၏အဘများ
ထံမှရရှိ၏။ သူတို့သည် ထိုတံတော်ကို ဒါဝိဒ်
မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းကြ၏။
⁴⁶ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံ
ရ၍ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရန်
အိမ်တော်ကို ဆောက်ခွင့်တောင်းဆို၏။ ⁴⁷သို့
သော်လည်း၊ ရှောလမုန်သည် ထိုဗိမာန်တော်
ကို ဆောက်သောသူဖြစ်၏။

⁴⁸“အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည်
လူတို့၏လက်ဖြင့် ဆောက်ထားသောအိမ်၌
ကျိန်းဝပ်တော်မမူ။ ပရောဖက်သည် ဤအ
ကြောင်းကို ရေးသား၏။

‘ထာဝရဘုရားက မိန့်တော်မူသည်မှာ၊
ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါပလ္လင်ဖြစ်၏။
⁴⁹မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ခုံဖြစ်၏။ သင်တို့
သည် ငါ့အတွက် အဘယ်သို့သောအိမ်
ကို တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်
အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်မည်
နည်း။’ ⁵⁰ငါသည် ဤအရာအလုံးစုံကို
ဖန်ဆင်းသည်ကို မှတ်ထားကြလော့။”

ဟေရှာယ 66:1-2

⁵¹ခေါင်းမာသော ယုဒခေါင်းဆောင်တို့
“သင်တို့၏နုလုံးသားကို ဘုရားသခင်အား မပေး
ကြ။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို သင်တို့နား
မထောင်ကြ။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
လေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများလုပ်ခဲ့ကြ
သကဲ့သို့ သင်တို့လုပ်နေကြ၏။ ⁵²သင်တို့၏ဘိုး
ဘေးတို့က ပရောဖက်တိုင်းကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်
ကြ၏။ ထိုပရောဖက်တို့သည် ရှေးကာလ၌
ဖြောင့်မတ်သောသူတစ်ပါး ကြွလာတော်မူ
မည့်အကြောင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့၏ဘိုး
ဘေးများသည် ထိုအကြောင်း ဟောပြော
သောပရောဖက်အားလုံးကို သတ်ကြ၏။ ယခု
အခါ၌ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတစ်
ပါးကို ပြန်ဆန့်ကျင်ပြီး သတ်ကြ၏။ ⁵³သင်တို့

သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားတော်ကို ရရှိ
သောသူများဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထို
ပညတ်တရားတော်ကို ကောင်းကင်တမန်
တော်အားဖြင့် ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း
သင်တို့သည် ထိုပညတ်တရားတော်အား နာ
မခံကြ” ဟုမြွက်ဆို၏။

သတေဖန်အသတ်ခံရခြင်း

⁵⁴ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် သတေဖန်
ပြောသောစကားကို ကြားကြ၏။ သူတို့သည်
အလွန်ဒေါသထွက်ကြ၏။ သူတို့သည် အံသွား
ကြိတ်၍ သတေဖန်ကို စိုက်ကြည့်ကြ၏။ ⁵⁵သို့
သော်လည်း၊ သတေဖန်သည် သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၏။ သူသည် မိုးကောင်း
ကင်သို့ မော့ကြည့်မျှော်၏။ သူသည် ဘုရား
သခင်၏ဘုန်းတော်ကိုမြင်၏။ သူသည် ဘုရား
သခင်၏လကျာတော်ဘက်၌ ယေရှုရုပ်တော်
မူသည်ကိုလည်းမြင်၏။ ⁵⁶သတေဖန်က၊ “ကြည့်
ပါ။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်၍လူသားသည် ဘုရား
သခင်၏လကျာတော်ဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို
ငါတွေ့၏” ဟုပြော၏။

⁵⁷ထိုအခါ ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် သူတို့
၏နားကို လက်ဖြင့်ပိတ်၍ ကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်ပြီး သူတို့အားလုံးသည် သတေဖန်ထံ
သို့ ညီညွတ်စွာ ပြေးသွားကြ၏။ ⁵⁸သူတို့သည်
သူ့ကို မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်၍ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်
ကြ၏။ သူ့ကို ဆန့်ကျင်၍ မှားသောသက်သေ
ခံတို့သည် မိမိတို့ဝတ်လုံများကို ရှောလမုန်
ရှိလူငယ်၏ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။ ⁵⁹သို့သော်
လည်း၊ သူတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစဉ်
သတေဖန်သည်ဆုတောင်းလျက် “သခင်ယေရှု၊
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ” ဟု
လျှောက်ဆို၏။ ⁶⁰ထို့နောက်သူသည် ဒူးထောက်
ပြီး ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်၊ “သခင်၊ ဤသူ
တို့ကို ဤအပြစ်ကြောင့် အပြစ်ရှိသောသူအဖြစ်
မှတ်တော် မမူပါနှင့်” ဟုကြွေးကြော်၏။ ထိုသို့
ပြောပြီးနောက်၊ သတေဖန်သည် သေဆုံးသွား
လေ၏။

8 ရှောလုသည် သတေဖန်အား ထိုသို့သတ်ခြင်းကို မှန်ကန်သည်ဟု သဘောတူလက်ခံ၏။

ယုံကြည်သူတို့အတွက်ဒုက္ခ

2-3 ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသော လူအချို့သည် သတေဖန်ကို သင်္ကြိုဟ်ကြ၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ထိုနေ့၌ ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရှိ ယုံကြည်သူအဖွဲ့များကို စတင်၍ ပြင်းထန်စွာညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြ၏။ ရှောလုသည် အသင်းတော်ကို ပျက်စီးရန် ကြိုးစား၏။ သူသည် သူတို့၏အိမ်များထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ယောက်ျားမိန်းမတို့ကိုဆွဲထုတ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၏။ တမန်တော်တို့ရှိ တစ်ပါးယုံကြည်သူအားလုံးသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် ယုဒပြည်နှင့်ရှုမာရိပြည်သို့ ကွဲပြားယွန်းသွားကြ၏။⁴ ယုံကြည်သူတို့သည် နေရာအရပ်ရပ်သို့ ယွန်းသွားကြ၏။ သူတို့သွားသောနေရာတိုင်း၌ ဝေဝေလိတရားကို လူတို့အား ဟောပြောကြ၏။

ရှုမာရိပြည်၌ဖိလိပ္ပုက တရားဟောခြင်း

⁵ဖိလိပ္ပုသည် ရှုမာရိမြို့သို့သွား၍သူတို့အား ခရစ်တော်၏အကြောင်းကို ဟောပြောလေ၏။
⁶သူတို့သည် ဖိလိပ္ပု၏စကားကို ကြား၍ ဖိလိပ္ပုပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်သောအခါ သူတို့သည် သူ၏စကားကိုတညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။
⁷သူတို့တွင် များစွာသော လူတို့သည် နတ်ဆိုးစွဲကပ်ခြင်းခံရ၏။ သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပုသည် အမိန့်ပေးသောအခါ လူတို့၏အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည် ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြီး ထွက်သွားကြ၏။ ထိုအခါထိုမြို့၌ အားနည်း၍ ခြေမစွမ်းသောသူတို့ရှိကြ၏။ ဖိလိပ္ပုသည် သူတို့ကို ကျန်းမာစေလေ၏။
⁸ထိုမြို့၌ ရှိသောလူတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
⁹သို့သော်လည်း ရှိမှန်အမည်ရှိသောလူတစ်ယောက်သည် ထိုမြို့၌ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ ဖိလိပ္ပုရောက်မလာမှီ ရှိမှန်သည် မှော်အတတ်

ကို ပြသ၍ ရှုမာရိပြည်ရှိ လူတို့ကို အံ့အားသင့်စေ၏။ သူသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောသူဟု ကြွားဝါပြောဆို၏။¹⁰ အရေးပါသောလူနှင့်၊ အရေးမပါသော လူအပေါင်းတို့သည် သူ၏စကားကို ယုံကြည်ကြ၍ “ဤလူသည် ‘ကြီးမားသော တန်ခိုး’ ဟုခေါ်သော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ရှိ၏” ဟုဆိုကြ၏။¹¹ ရှိမှန်သည် လူတို့ကို သူ၏မှော်ပျက်လှည့်အတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာ အံ့အားသင့်စေသောကြောင့် သူတို့သည် သူ့နောက်လိုက်များဖြစ်လာကြ၏။ သူတို့သည် သူ၏မှော်ပျက်လှည့်ကို ကြာမြင့်စွာ အံ့အားသင့်စေသောကြောင့် သူ့နောက်လိုက်များ ဖြစ်လာကြ၏။¹² သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပုသည် လူတို့အား ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းနှင့် ယေရှုခရစ်၏တန်ခိုးတော်များကို ပြောပြလေ၏။ ထို့ကြောင့် ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့သည် ဖိလိပ္ပုကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံယူကြ၏။¹³ ရှိမှန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံလာ၏။ သူသည် ဖိလိပ္ပုအား နေရာတိုင်း၌လိုက်လာ၏။ သူသည် ဖိလိပ္ပုပြုလုပ်သောကြီးမားသောအရာများနှင့် အံ့သြဖွယ်ရာကို မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိလေ၏။
¹⁴ တမန်တော်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့တွင် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ ရှုမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ခံယူကြကြောင်း သူတို့ကြားသိ၏။ သူတို့သည် ဖိလိပ္ပုပြောသော စကားကို တညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့ကို သူတို့ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။
¹⁵ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ရှုမာရိမြို့၌ ရောက်သွားကြသောအခါ သူတို့သည် ရှုမာရိမြို့ရှိ ယုံကြည်သောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံစေခြင်းငှါ ဆုတောင်းကြ၏။
¹⁶ ထိုလူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရုံမျှသာ ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှအပေါ်၌ သက်ရောက်တော်မမူ

သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုသူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြ၏။
17 တမန်တော်နှစ်ဦးတို့သည် ထိုလူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်၏။ ထိုနောက် လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြ၏။

18 တမန်တော်တို့သည် လက်ကို လူတို့အပေါ်၌ တင်သောအခါ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ခံရသည်ကို ရှိမှန်မြင်တွေ့၏။ ထို့ကြောင့် ရှိမှန်သည် တမန်တော်တို့အား ငွေပေး၍၊
19 “အကျွန်ုပ်၏လက်ကို လူတစ်ယောက်အပေါ်၌ တင်သောအခါ သူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရရှိမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ဤတန်ခိုးကိုပေးပါ” ဟုပြောလေ၏။
20 ပေတရုသည် ရှိမှန်အား “သင်နှင့် တကွသင်၏ငွေသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူနိုင်မည်ဟု အကြံရှိ၏။
21 သင်သည် ဤအလုပ်၏လုပ်ပေဖ်ကိုင့်ဘက်မဖြစ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မမြောင့်မတ်ပါ။
22 သင်၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်း၍ ဤဆိုးညစ်သောကြံစည်ခြင်းမှပြန်လှည့်လော့။ ဘုရားသခင်ထံသို့ ဆုတောင်းလော့။ ထိုနောက်သူသည် ဤကဲ့သို့ အကြံအစည်ရှိခြင်းကို လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်။
23 အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ မနာလိုခြင်းနှင့် ပြည့်၍ အပြစ်ကအုပ်စိုးသည်ကို ငါသိမြင်၏။”

24 ရှိမှန်က “သင်တို့နှစ်ယောက်သည် အကျွန်ုပ်အတွက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းတော်မူကြပါ။ သို့မှသာ သင်တို့ပြောသောအရာသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ဖြစ်ပျက်မည်မဟုတ်” ဟုပြန်ပြော၏။

25 ထိုနောက် တမန်တော်တို့သည် သူတို့၌ ယေရှု၏ဆောင်ရွက်ပြသတော်မူသော သက်သေရှိသမျှကို လူတို့အား ပြောပြကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လူတို့အား ပြောပြကြ၏။ ထိုနောက် တမန်တော်နှစ်ပါးသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ

၏။ အပြန်ခရီး၌သူတို့သည် ရှုမာရိမြို့များကိုဖြတ်သန်းသွားခဲ့စဉ်၊ လူတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်း ဟောပြောကြ၏။

ဖိလိပ္ပက အဲသယောပိပြည်မှလူတစ်ယောက်ကိုသွန်သင်ခြင်း

26 ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်တော်က ဖိလိပ္ပအား၊ “သင်ထံ၌ တောင်အရပ်သို့ သွားလော့။ ယေရှုလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့သို့ သွားရာလမ်းအတိုင်း သွားလော့။ ထိုလမ်းသည် တောထဲက ဖြတ်သွားမည်” ဟုပြောလေ၏။
27 ထို့ကြောင့် ဖိလိပ္ပသည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး ခရီးစထွက်၏။ သူသည် ခရီးသွားနေစဉ် အဲသယောပိနိုင်ငံမှ လူတစ်ယောက်ကို လမ်းပေါ်၌တွေ့၏။ သူသည် အမတ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အဲသယောပိဘုရင်မ ကန္ဒက်ထံတွင် အရေးကြီးသောအရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် သူမ၏ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ဘုရားဝတ်ပြုရန် သွား၏။
28 ယခုအခါ၌ သူသည် မိမိ၏အိမ်အပြန်ခရီးတွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်၍၊ ပရောဖက်ဟေရှုယရေးသားသောကျမ်းစာကို ဖတ်လေ၏။
29 ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်က ဖိလိပ္ပအား “ထိုရထားသို့သွား၍ အနားတွင်ရပ်လော့” ဟုပြောလေ၏။
30 ဖိလိပ္ပသည် ထိုရထားသို့ ချဉ်းကပ်၏။ ထိုအခါထို သူသည် အသံထွက်၍ ဖတ်နေသည် ကို ဖိလိပ္ပ ကြားရ၏။ ထိုသူသည် ပရောဖက်ဟေရှုယ၏ကျမ်းစာထဲမှ ဖတ်နေ၏။ ဖိလိပ္ပက ထိုသူအား၊ “သင်ဖတ်နေသော အရာကို နားလည်သလော” ဟုမေးမြန်း၏။
31 ထိုအမတ်က “အဘယ်သို့ဤစာကို နားလည်နိုင်မည်နည်း။ ငါသည် ဤစာကို ရှင်းပြပေးရန် တစ်စုံတစ်ယောက်လို၏” ဟုပြော၏။ ထိုနောက် သူသည် ဖိလိပ္ပအား မိမိနှင့်အတူတက်၍ လာထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လေ၏။
32 ထိုသူဖတ်နေသော ကျမ်းစာပိုဒ်မှာ၊

“သူသည် အသေသတ်ရန်ဆောင်သွားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူသည် တစ်စုံ

တစ်ယောက်က အမွေးညှပ်စဉ်၌ အသံ မမြည်ဘဲ ငြိမ်နေသောသိုးသငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

33 သူသည် နိမ့်ချခြင်းကိုခံတော်မူ၍ သူ၏ အခွင့်အရေးများအားလုံးသည် ယူသွား ခြင်းခံရ၏။ သူ၏လောကအသက်တာ သည် ပြီးဆုံးသွား၏။ သူ၏အမျိုးအနွယ် အကြောင်းကိုပြောရန် တစ်ယောက်မျှရှိ မည်မဟုတ်” ဟုလာ၏။

ဟောရှာယ 53:7-8

34 အမတ်က ဖိလိပ္ပုအား၊ “ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်ကို ပြောပြပါ။ ပရောဖက်က အဘယ် သူ၏အကြောင်းကို ပြောပြသနည်း။ သူကိုယ် တိုင်၏အကြောင်း ဖြစ်သလော။ သို့မဟုတ် တခြားတစ်စုံတစ်ယောက်၏အကြောင်း ဖြစ်သ နည်း” ဟုမေးလေ၏။ 35 ထို့နောက် ဖိလိပ္ပုက ဤကျမ်းစာပိုဒ်မှ စ၍ ယေရှု၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ထိုသူအားပြောပြ၏။

36 သူတို့သည် လမ်း၌သွားကြစဉ် ရေရှိ သောနေရာတစ်နေရာသို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ အမတ်က “ကြည့်လော့၊ ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဗတ္တိဇံမခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ သောအရာသည် တားဆီးနိုင်သနည်း” ဟုပြော ဆို၏။ 37*38 အမတ်သည် ရထားကို ရပ်ရန် အမိန့်ပေး၏။ ထို့နောက် ဖိလိပ္ပုနှင့်အမတ်သည် ရေထဲသို့ ဆင်း၍ ဖိလိပ္ပုသည် သူ့ကို ဗတ္တိဇံပေး လေ၏။ 39 သူတို့သည် ရေထဲက တက်လာကြ သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကို ဆောင်တော်မူ၏။ အမတ်သည် သူ ကို နောက်တဖန်မတွေ့။ သို့သော်လည်း သူ သည် မိမိအိမ်အပြန်လမ်းကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း

အခန်းငယ် ၃၇၊ တစ်ချို့နောက်ကျသောတမန်တော် ဝတ္တရေကျေးခြင်းက အခန်းငယ် ၃၇၊ ကိုပေါင်းထည့်ထား သည်မှာ ဖိလိပ္ပုက၊ “သင်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ယုံ ကြည်လျှင်ခံရမည်” ဟုဆို၏။ အမတ်ကလည်း “ယေရှု ခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည် ကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်” ဟုဆို၏။

နှင့် ဆက်သွား၏။ 40 သို့သော်လည်း ဖိလိပ္ပု သည် အာဇုတ်မြို့တွင်ရှိကြောင်း ကိုယ်ကိုယ် မြင်၏။ သူသည် ကံသရိမြို့သို့ ခရီးဆက်သွား၍ ကံသရိမြို့သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိသော မြို့အားလုံးတွင်၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟော ပြော၏။

ရှောလုအသက်တာပြောင်းလဲခြင်း

9 ယေရှုလင်မြို့၌ ရှောလုသည် သခင် ဘုရား၏တပည့်တော်တို့ကို အသေသတ် ခြင်းနှင့် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းစိတ်အနေအထားရှိနေ စဉ်ဖြစ်၏။ 2 ရှောလုသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်း အား ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော တရားဇရပ်မှူးတို့ ထံသို့ စာပေးရန် တောင်းဆို၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သူသည် ခရစ်ယန်ဘာသာဝင်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့ကိုတွေ့လျှင် ချည်နှောင်၍ ယေရှုလင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ရန် အလိုရှိ၏။

3 ထို့ကြောင့်သူသည်ယင်ပုရောဟိတ်မင်းထံ မှစာကိုရရှိသောအခါ ရှောလုသည် ဒမာသက် မြို့သို့သွား၏။ သူသည် ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ထဲက အလွန် တောက်ပတ်သောအလင်းသည် သူပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲထွန်းတောက်လေ၏။ 4 ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာလဲ၏။ ရှောလုသည် မိမိအား၊ “ရှောလု၊ ရှောလုအဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ သနည်း” ဟုပြောသောစကားသံကို ကြားရ၏။

5 ရှောလုက “သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ ဘယ်သူနည်း” ဟုမေးလျှောက်၏။ အသံတော် က “ငါသည် သင်ညှဉ်းဆဲသောယေရှုဖြစ်၏။ ‘သင်ထံ၌ မြို့ထဲသို့ ဝင်လော့။ တစ်စုံတစ် ယောက်သည် သင်လုပ်ရမည့်အမှုကို ပြောလိမ့် မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

7 ရှောလုနှင့်အတူ သွားသောခရီးသည်တို့ သည် ထိုနေရာ၌ စကားမပြောဘဲ ရပ်နေကြ ၏။ သူတို့သည် ထိုအသံကို ကြားကြ၏။ သို့ သော်လည်း၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

⁸ရှောလုသည် မြေမှထ၍ မျက်စိကိုပွင့်ကြည့်သော်လည်း အဘယ်သူ့ကိုမျှ မမြင်နိုင်သောကြောင့် သူနှင့်အတူရှိသော လူတို့သည် သူ၏လက်ကို ဆွဲကိုင်လျက် ဒမာသက်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ⁹သူသည် သုံးရက်ပတ်လုံးဘယ်အရာကိုမျှ မမြင်နိုင်။ သူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မစားမသောက်။

¹⁰ဒမာသက်မြို့၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏နာမည်သည် အာနနိဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည် “အာနနိအား ဗျာဒိတ်ရူပါရုံဖြင့် အာနနိ” ခေါ်တော်မူလျှင် အာနနိက “သခင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်” ဟုပြော၏။

¹¹သခင်ဘုရားက အာနနိအား “သင်အခုထ၍ လမ်းပြောင့် ဟုခေါ်သောလမ်းသို့ သွားလော့။ ထိုလမ်း၌ ယုဒ*၏အိမ်ကို ရှာဖွေလော့။ သင်တွေ့လျှင်၊ တာရှုမြို့မှ ရှောလု၏နာမည်နှင့်လူတစ်ယောက်ကို မေးလော့။ ရှောလုသည် ထိုအိမ်၌ရှိ၏။ သူသည် ဆုတောင်းနေ၏။ ¹²ရှောလုသည် ဗျာဒိတ်တော်ရရှိ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်ထဲ၌ အာနနိအမည်ရှိသောသူသည် သူ့ထံသို့လာပြီး၊ မိမိအပေါ်၌ သူ့ကို လက်တင်ကာ မျက်စိပြန်မြင်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹³သို့သော်လည်း အာနနိက “သခင်ဘုရား၊ လူအများက ဤလူအကြောင်းနှင့် သူသည် ယေရုဇာလံမြို့၌ရှိသော၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသော လူတို့ထံသို့ မကောင်းသောအရာအား လုံးလုပ်ခဲ့သည်ကို အကျွန်ုပ်အား ပြောကြ၏။

¹⁴ယခုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က သူအားကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်* သူအားလုံးဖမ်းရန် အာဏာပေးလေ၏။ ဤအရာကြောင့် သူသည် ဒမာသက်မြို့ကို ရောက်နေ၏” ဟုပြန်လျှောက်၏။ ¹⁵သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားက အာနနိအား “သွားလော့၊ ငါသည် ရှောလု

အား အရေးကြီးသောအလုပ်အတွက် ရွေးကောက်၏။ သူသည် ငါ့အကြောင်းကို ဘုရင်၊ ယုဒနှင့် တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့၌ ပြောလိမ့်မည်။ ¹⁶ထိုသူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ဆင်းရဲခံရမည်ကို ငါသည် သူ့အား ပြမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

¹⁷ထို့ကြောင့် အာနနိသည် ယုဒအိမ်သို့သွား၏။ ထိုနေ့က သူသည် မိမိလက်ကို ရှောလု၏အပေါ်၌တင်၍၊ “ငါ့ညီရှောလု၊ သင်လာသောလမ်း၌ သင့်အား ထင်ရှားတော်မူသော သခင်ယေရုဇာလံ သင်၏မျက်စိပြန်မြင် စေခြင်းငှါ ထိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏” ဟုပြော၏။ ¹⁸အာနနိပြောပြီး ခဏခြင်းတွင် ချက်ချင်း သူ၏မျက်စိမှ ငါးအကြေးခွံကွာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရှောလုသည် ယခုပြန်မြင်နိုင်လေပြီ။ သူသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ဗဟိုပြုခြင်းခံယူ၏။

¹⁹ထိုနေ့က သူသည် အချို့သောအစားအစာစား၍ အားပြည့်လေ၏။

ရှောလုသည် စတင်၍ ယေရုဇာလံအကြောင်းကို ဟောပြောခြင်း

ရှောလုသည် ဒမာသက်၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ရက်အနည်းငယ်မျှနေ၏။ ²⁰မကြာမှီသောအချိန်တွင် သူသည် တရားဇရပ်များ၌ ယေရုဇာလံအကြောင်းကို ဟောပြောလေ၏။ ရှောလုက လူတို့အား ယေရုဇာလံဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်’ ဟုပြောလေ၏။ ²¹ရှောလုက ထိုသို့ပြောသည်ကို ကြားသောလူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြကြ၏။ သူတို့က “ဤလူသည် ယေရုဇာလံမြို့၌ ယေရုဇာလံနာမတော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို ပျက်စီးရန် ကြိုးစားသောသူမဟုတ်လော့။ သူသည် ဒမာသက်မြို့၌ ယေရုဇာလံတပည့်တော်တို့ကို ဖမ်း၍ ယေရုဇာလံမြို့ရှိ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးတို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ရန် လာသည်မဟုတ်လော့” ဟုဆိုကြ၏။

ယုဒ ၎င်းသည် တမန်တော်တို့ထံမှ ယုဒ၏နာမည်မဟုတ် **ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်** မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ သင်၏နာမတော်ကို ခေါ်လျက်၊ ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ယေရုဇာလံ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

²²သို့သော်လည်း၊ ရှောလုသည် သာ၍တန်ခိုးထက်မြက်လာ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု သူသည် သက်သေပြ၏။ သူ၏ သက်သေများသည် ခိုင်မာလွန်းသောကြောင့် ဒမာသက်မြို့ရှိ ယုဒတို့သည် သူနှင့်မငြင်းခုံနိုင်ကြချေ။

ယုဒလူတို့ထံမှ ရှောလုလွတ်မြောက်ခြင်း

²³ရက်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ ယုဒတို့သည် သူ့ကိုသတ်ရန် စီစဉ်ကြလေ၏။ ²⁴ယုဒတို့သည် မြို့တော်၏ဝိတ်ပေါက်ဝများ၌ ရှောလုအားစောင့်ကြည့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ရှောလုကို သတ်ရန်စောင့်နေကြ၏။ သို့သော်လည်း ရှောလုသည် သူတို့၏အစီအစဉ်ကို သိ၏။ ²⁵တစ်ည၌ ရှောလု၏သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် တပည့်တော်ဖြစ်လာသော လူအချို့တို့သည် သူ့ကို မြို့ပြင်သို့ ထွက်နိုင်ရန် ကူညီကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို တောင်း၌ထည့်၍ မြို့ရိုးပေါ်ရှိ အဟင်းလင်းမှ တောင်းကိုကြိုးဖြင့် လျှော့ချကြ၏။ ထိုနောက် တောင်းထဲ၌ရှိသော ရှောလုသည် မြို့ပြင်သို့ ရောက်၍ လွတ်မြောက်သွားလေ၏။

ယေရှုလွန်မြို့၌ရှောလု

²⁶ထို့နောက် ရှောလုသည် ယေရှုလွန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွား၏။ သူသည် ယုံကြည်သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းရန် ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူတို့အားလုံးသည် သူ့ကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သူတို့သည် ရှောလုအား ယေရှုကို ယုံကြည်သော သူ့ အစစ်အမှန်အဖြစ် မယုံကြည်ကြ။ ²⁷သို့သော်လည်း၊ ဗာနုဗသည် ရှောလုကို ယုံကြည်လက်ခံ၏။ ဗာနုဗသည် သူ့ကို တမန်တော်တို့ထံသို့ ခေါ်ဆောင်၏။ ဗာနုဗက ရှောလုသည် ဒမာသက်မြို့သို့ သွားရာလမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကို အဘယ်သို့တွေ့မြင်ကြောင်း၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူကြောင်းနှင့် သူသည် ဒမာသက် မြို့ရှိသောလူတို့အား သခင်ဘုရားအကြောင်းကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောကြောင်း သူတို့အား ပြောပြလေ၏။

²⁸ထို့ကြောင့် ရှောလုသည် တမန်တော်တို့နှင့်နေထိုင်၏။ သူသည် ယေရှုလွန်မြို့ရှိ နေရာအနံ့အပြားသို့ သွား၍ သခင်ဘုရားအကြောင်းကို ရဲရင့်စွာ ဟောလျှက်နေ၏။ ²⁹ရှောလုသည် ခေါမစကားပြောသောယုဒတို့နှင့် မကြာခဏ ဆွေးနွေး၏။ သူသည် သူတို့နှင့်အငြင်းအခုံဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် သူ့ကို သတ်ရန်ကြိုးစားကြ၏။ ³⁰ဤအကြောင်းကို ယုံကြည်သူတို့သည်ကြားသိသောအခါ သူတို့သည် ရှောလုကို ကံသရီမြို့သို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ကံသရီမြို့မှ တစ်ဆင့် တာရှုမြို့သို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ³¹ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်နှင့် ရှုမာရီပြည်အရပ်ရပ်ရှိ အသင်းတော်တို့သည် ငြိမ်သက်သောအချိန်ကို ရရှိကြ၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ကူညီမှုဖြင့် အသင်းတော်အားလုံးတို့သည် ပိုမိုခိုင်မာလာလေ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် သခင်ဘုရားအား ရိုသေလေးစားခြင်းကို သူတို့၏နေထိုင်ပုံဖြင့် သက်သေပြကြ၏။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် ယုံကြည်သူတို့အဖွဲ့သည် အရေအတွက် ဆက်လက်ကြီးထွားလာကြ၏။

လုဒမြို့နှင့်ယုပွမြို့၌ ပေတရု

³²ပေတရုသည်ယေရှုလွန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိမြို့များအားလုံးသို့ လှည့်လည်၏။ သူသည် လုဒမြို့ရှိ ယုံကြည်သူတို့ထံသို့ အလည်သွား၏။ ³³သူသည် လုဒမြို့၌ အဲနေအမည်ရှိသော ခြေလက်သေနေသူကို တွေ့၏။ အဲနေသည် လွန်ခဲ့သောရှစ်နှစ်မှစ၍ အိပ်ရာ၌သာ နေရ၏။ ³⁴ပေတရုက ထိုသူအား “အဲနေ၊ ‘ယေရှုခရစ်က သင့်အား ကျန်းမာစေတော်မူ၏။ ထ၍သင့်အိပ်ရာကိုပြင်လော့။ ယခုအခါ သင့်ကိုယ်တိုင် လှုပ်နိုင်ပြီ” ဟုပြောလေ၏။ အဲနေသည် ချက်ချင်း ထ၏။ ³⁵လုဒမြို့နှင့် ရှာရုန်မြို့ရှိ လူအားလုံးတို့သည် ထိုအရာကို မြင်သောအခါ သူတို့သည် သခင်ဘုရားအား ယုံကြည်ကြ၏။ ³⁶ယုပွမြို့၌ ယေရှု၏တပည့်တော်မတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမ၏အမည်သည် တမိသဖြစ်

၏။ (သူမ၏ခေါ်မအမည်မှာ ဒေါ်ကာဖြစ်၍ အမိ ပွယ်မှာ “သမင်”ဖြစ်၏။) သူမသည် အခြားလူ တို့အတွက် ကောင်းသောအရာများ အမြဲ ဆောင်ရွက်၍ ဆင်းရဲသူတို့အား ငွေပေးခြင်း အားဖြင့် ကူညီ၏။³⁷ ရှောလုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိနေစဉ်* တမိသသည် ဖျားနာ၍ သေလေ၏။ လူတို့သည် သူမ၏အလောင်းကို ဆေးကြော သန့်စင်ပေးကြပြီး ထိုအလောင်းကို အထက်ခန်း ၌ တင်ထားကြ၏။³⁸ ယုပေမြို့မှ တပည့်တို့သည် လုဒမြို့၌ ပေတရုရှုကြောင်းကို သိကြ၏။ လုဒမြို့ သည် ယုပေမြို့နှင့်နီး၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ပေတရုထံသို့ လူနှစ်ယောက်စေလွှတ်ကြ၏။ ထို လူနှစ်ယောက်က “ပေတရုကို တွေ့၍ သူ့အား “ကျေးဇူးပြု၍ ငါတို့ထံသို့ အလျင်အမြန်ကြွ လာပါ” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။³⁹ ပေတရုသည် အဆင်သင့်ဖြစ်၍ သူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ပေတရုရောက်သောအခါ သူတို့သည် သူ့ကို တမိသ၏အလောင်းထားသော အပေါ်ထပ်အ ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ မုဆိုးမတို့သည် ပေတရု၏ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဝိုင်းကြွေးကြ၏။ ဒေါ်ကာသည် သူတို့အတွက် အ သက်ရှင်နေစဉ်၌ လုပ်ခဲ့သောကုတ်အင်္ကျီများ နှင့် အခြားအဝတ်များကို သူတို့သည် ပေတရု အား ပြုကြ၏။⁴⁰ ပေတရုသည် ထိုလူအပေါင်း တို့ကို အပြင်သို့ထွက်စေ၏။ ထိုနောက် သူ သည် ဒူးထောက်၍ဆုတောင်း၏။ သူသည် ဆု တောင်းပြီးသောအခါ တမိသ၏ရုပ်အလောင်း ဘက်သို့မျက်နှာလှည့်၍ “တမိသ၊ ထလော့၊” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ တမိသ၏မျက်စိဖွင့်၏။ သူမ သည် ပေတရုကို မြင်သောအခါ ထိုင်လေ၏။⁴¹ ပေတရုသည် မိမိ၏လက်ကို သူမအား လှမ်း ပေး၍ မတ်တတ်ရပ်ရန် ကူညီ၏။ ထိုနောက် ပေတရုသည် ယုံကြည်သူတို့နှင့် မုဆိုးမတို့ကို အခန်းထဲသို့ ပြန်ခေါ်၍ သူတို့အား တမိသ အသက်ရှင်ကြောင်း ပြလေ၏။⁴² ယုပေမြို့တစ် ဝန်းလုံး၌ ထိုအကြောင်းကို သိရှိယုံနုံသွား၏။ လူအများတို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည် လာကြ၏။⁴³ ပေတရုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိမှန်

အမည်ရှိသောသားရေလုပ်သမားနှင့်အတူကြာ မြင့်စွာနေ၏။

ပေတရုနှင့်ကော်နေလိ

10 ကဲသာရိမြို့၌ ကော်နေလိအမည်ရှိသော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် ရောမ စစ်သား၏ “အိတလီ” အုပ်စုထဲမှ စစ်ဗိုလ်တစ် ယောက်ဖြစ်၏။² ကော်နေလိသည် ဘာသာ ရေးကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူနှင့်မိမိ အိမ်၌ နေသောသူအားလုံးတို့သည် စစ်မှန် သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သူသည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား များစွာသောငွေကို ပေးကမ်းလေ့ရှိ၏။ ကော်နေလိသည် ဘုရား သခင်ကို အစဉ်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။³ တနေ့၌ ညနေသုံးနာရီခန့်တွင် ကော်နေလိသည် ဗျာ ဒိတ်ဂူပါရုံရရှိ၏။ ထိုဗျာဒိတ်ဂူပါရုံ၌ ဘုရားသခင် ၏ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိ လာပြီး “ကော်နေလိ၊” ဟုခေါ်နေသည်ကို သူ သည် ထင်းရှူးစွာမြင်ရ၏။

⁴ သူသည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကြည့်လျှင် ကြောက်ရွံ့လာ၍ “ဆရာ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိ ပါသနည်း၊” ဟုပြော၏။ ကောင်းကင်တမန်က ကော်နေလိအား၊ “ဘုရားသခင်သည် သင်၏ ဆုတောင်းသံကို နားညောင်းတော်မူပြီး သင် သည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်း ခြင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို မှတ်မိတော်မူ၏။⁵ ယခုတွင် သင်သည် လူတချို့ကို ယုပေမြို့သို့စေလွှတ်လော့။ သူတို့ သည် ထိုမြို့မှ လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်ရမည်။ ထိုလူ၏နာမည်သည် ရှိမှန်ဖြစ်၏။ သူသည် ပေတရုဟုလည်းခေါ်၏။⁶ ရှိမှန်သည် သားရေ လုပ်သမား ရှိမှန်ဟုခေါ်သောလူတစ်ယောက် နှင့်တည်းနေ၏။ သူသည် ပင်လယ်နားမှာ အိမ် ရှိ၏” ဟုပြော၏။⁷ ထိုသို့ပြောပြီးမှ ကောင်းကင် တမန်သည် ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။ ထို နောက် ကော်နေလိသည် မိမိအစေခံနှစ် ယောက်နှင့် စစ်သားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၏။ ထိုစစ်သားသည် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသော

လူဖြစ်၍ ကော်နေလိကို ကူညီသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။⁸ ကော်နေလိသည် ဤလူသုံးယောက် အား အရာခပ်သိမ်းကို ရှင်းပြလိုက်၏။ ထို နောက်သူသည် ထိုသုံးယောက်တို့ကို ယုပေမြို့ သို့စေလွှတ်၏။

⁹ နောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့သုံးယောက်တို့ သည် ယုပေမြို့အနီးသို့ ရောက်လာကြ၏။ ထို အချိန်၌ ပေတရုသည် ဆုတောင်းရန် အိမ်ခေါင် မိုးပေါ်သို့တက်၏။ ထိုအချိန်သည် နေမုန်းတည့် အချိန်ဖြစ်လှနိုး၏။¹⁰ ပေတရုသည် ဆာလောင် နေ၏။ ပေတရုသည် အစာစားလိုနေ၏။ သူတို့ သည် ပေတရုအတွက် အစားအစာများကို ပြင် ဆင်နေစဉ် သူသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်လေ ၏။¹¹ သူသည် အလွန်ကြီးမား၍ ခြုံထည်ကြီး ကဲ့သို့ဖြစ်သောတစ်စုံတစ်ခုသည် ကောင်းကင်မှ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျလာသည်ကို မြင်၏။ ထိုအ ရာသည် ထောင်စွန်းလေးဘက် ပြန့်ပြူးစွာဖြင့် မြေပြင်ပေါ်သို့ နိမ့်ဆင်းသွား၏။¹² ထိုအရာထဲ၌ တိရစ္ဆာန်အမျိုးအားလုံးဖြစ်သည့် မြေ၌ကျင် လည်သောတိရစ္ဆာန်များ၊ မြေပြင်ပေါ်တွင်တွား သွားသောတိရစ္ဆာန်များနှင့် မိုးကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်တို့ရှိကြ၏။¹³ ထိုနောက် အသံက ပေတရုအား “ပေတရုထလော့၊ ဤ တိရစ္ဆာန်များထဲမှာ ဘယ်အကောင်မဆိုသတ် ၍စားလော့” ဟုလာ၏။

¹⁴ သို့သော်လည်း ပေတရုက “အိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ထိုကဲ့သို့ သောအရာများကို လုပ်မည်မဟုတ်။ အကျွန်ုပ် သည် မသန့်ရှင်းသောအစားအစာများနှင့်မစင် ကြယ်သောအစားအစာကို ဘယ်သောအခါမျှ မစားပါ” ဟုပြောဆို၏။

¹⁵ သို့သော်လည်း အသံက သူ့အား “ဘုရား သခင်သည် ဤအရာအားလုံးကို စင်ကြယ်စေ တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရာများကို ‘မသန့် ရှင်း’ ပါဟု မထင်နှင့်” ဟုပြန်ပြော၏။¹⁶ ထိုသို့ သုံးကြိမ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ထိုအရာအားလုံးကို ကောင်းကင်ထဲသို့ ပြန်လည်ယူဆောင်သွား လေ၏။

¹⁷ ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၏ဆိုလို ချက်ကို တွေးတောဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင် ကော်နေလိစေလွှတ်သောလူတို့သည် စုံစမ်း၍ ရှိမှန်၏အိမ်ကို တွေ့ကြ၏။ သူတို့သည် တံခါး အပြင်ဘက်၌ရပ်နေကြ၏။

¹⁸ သူတို့က ရှိမှန်ပေတရုသည် ဤမှာ တည်း နေပါသလော ဟုမေးမြန်းကြ၏။¹⁹ ထိုအချိန်၌ ပေတရုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအကြောင်းကို တွေး တောနေစဉ် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ် တော်က ပေတရုအား “နားထောင်လော့။ လူ သုံးယောက်တို့သည် သင့်ကို ရှာကြ၏။²⁰ ထ၍ လှေကားမှ ဆင်းလော့။ ဤလူသုံးယောက်နှင့် အတူ သွားလော့။ တစ်စုံတစ်ရာမျှမမေးနှင့်။ ငါ သည် သူတို့ကို သင့်ထံသို့ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။²¹ ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် လှေကားမှ ဆင်း၍လူသုံးယောက်ကို တွေ့၏။ ပေတရုက “သင်တို့ရှာနေသောလူသည် ငါဖြစ် ၏။ သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ အဘယ်ကြောင့် လာကြသနည်း” ဟုမေး၏။

²² သူတို့က သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တ မန်သည် ကိုယ်တော်ကိုဖိတ်ခေါ်ရန် ကော်နေလိ အား လာပြော၏။ ကော်နေလိသည် စစ်ဗိုလ် တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် သူတော်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ ယုဒလူအားလုံးတို့သည် သူ့ကို ရိုသေလေးစားကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ်တော်ကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ရန်ပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကိုယ်တော်ပြောသောစ ကားများကို နားထောင်နိုင်မည် ဟုပြောကြ၏။²³ ပေတရုသည် ထိုသူတို့ကို သူ့အိမ် ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ထိုညတွင် သူတို့ကို မိမိအိမ်၌ နေ ထိုင်စေ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ပေတရုသည် အ ဆင်သင့်ဖြစ်၍ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်သွားလေ ၏။ ယုပေမြို့မှ ညီအစ်ကို အချို့သည်လည်း ပေတရုနှင့်အတူ လိုက်ကြ၏။²⁴ နောက်တစ်နေ့ ၌ သူတို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ကော်နေလိသည် သူတို့ကို စောင့်နေလေ၏။ သူသည် မိမိဆွေမျိုးတို့နှင့် ရင်းနှီးသောမိတ်

ဆွေတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ဖိတ်ခေါ်ထား၏။²⁵ ပေတရု တံခါးပေါက်မှ ဝင်လိုက်သည်ကို ကော်နေလိ မြင်၏။ ကော်နေလိသည် ပေတရု၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်ထိုင်၍ သူ့ကို ကိုးကွယ်၏။²⁶ သို့သော် လည်း၊ ပေတရုက သူ့ကို ချီပင်လျက်၊ “ထ လော့၊ ငါသည်လည်း သင်ကဲ့သို့ လူဖြစ်၏” ဟုဆို၏။²⁷ ပေတရုသည် ကော်နေလိနှင့်ဆက် လက်စကားပြော၏။ ထိုနောက် အိမ်ထဲသို့ ရောက်သွားသောအခါ ပေတရုသည် ထိုနေရာ ၌ များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးကိုတွေ့၏။²⁸ ပေတရုက ထိုလူတို့အား “သင်တို့သည် ယုဒ လူတို့၏ပညတ်တရား အရယုဒလူတစ်ယောက် သည် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း၊ သို့မဟုတ် တစ်ပါးအမျိုးသားတို့ ကို အလည်သွားခြင်း ခွင့်မပြုသည်ကို သိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်က ငါ့အား ‘မသန့် ရှင်းသော’ သို့မဟုတ် ‘မစင်ကြယ်သော’ သူကဲ့ သို့ အဘယ်သူ့ကိုမျှ မခေါ်ရမည့်အကြောင်း ပြ သတော်မူ၏။²⁹ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဤ နေရာသို့လာ၍ အကျွန်ုပ်ကို ဖိတ်ခေါ်သောအ ခါ၌ ငါသည် ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ လာ၏။ ယခုတွင် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤနေရာ၌ ငါ့ကို ခေါ်ကြသနည်း၊ ကျေးဇူးပြု၍ ငါ့ကို ပြောပြပါ” ဟုဆို၏။

³⁰ ကော်နေလိက “လွန်ခဲ့သောလေးရက်၌ အကျွန်ုပ်သည် အိမ်၌ဆုတောင်း၏။ ထိုအချိန် သည် ယခုမှန်လွဲသုံးနာရီအချိန်နှင့် အလားတူ ဖြစ်၏။ ရုတ်တရက် ထွန်းတောက်သောအဝတ် ကိုဝတ်ဆင်သော လူတစ်ယောက်သည် အ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ရပ်၏။³¹ သူက ‘ကော်နေလိ၊ သင်၏ဆုတောင်းခြင်းကို ဘုရားသခင်က ကြား တော်မူ၏။ သင်သည် ဆင်းရဲသောလူတို့အား ကူညီမစသည်ကို ဘုရားသခင်သည် မြင်တော် မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို မှတ်တော်မူ ၏။³² ယခုသင့်လူတချို့ကို ယုဒပွဲမြို့သို့စေလွှတ် ပြီး ရှိမှန်ပေတရုအား ဤနေရာသို့လာရန် ဖိတ် ခေါ်လော့။ ပေတရုသည် သားရေနယ်သမား ရှိမှန် အမည်ရှိသောသူနှင့် တည်းနေ၏။ သူ့အိမ်

သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာရှိ၏’ ဟုပြောဆို၏။³³ ထို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ချင်းလူတို့ကို စေလွှတ်၍ ခေါ်ခိုင်း၏။ ဤ နေရာသို့ ရောက်လာခြင်းသည် သင့်အတွက် ကောင်း၏။ ယခုတွင် ဘုရားသခင်သည် မိန့် တော်မူသမျှသောအရာတို့ကို ကြားနာရန် အ ကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရှိကြပါသည်” ဟုပြောဆို၏။

ပေတရုကကော်နေလိ၏အိမ်၌ပြောဆိုခြင်း

³⁴ ထိုအခါ ပေတရုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ “အ ကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။³⁵ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရား သခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့် ကျင့် ဆောင်သောသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရ သည်ကို ငါသိမြင်၏။³⁶ ဘုရားသခင်သည် မိမိ တရားတော်ကို ဣသရလလူမျိုးတို့ထံသို့ စေ လွှတ်တော်မူ၍ လူသားအားလုံးကို သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လာသောငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို သူတို့ အား ဟောတော်မူ၏။³⁷ ယုဒတစ်ပြည်လုံး၌ ဖြစ်ပျက်သောအရာသည် သင်တို့သိကြ၏။ ယောဟန်*သည် လူတို့ကို ဗတ္တိဇံအကြောင်း ဟောပြောပြီးနောက် ထိုအရာသည် ဂါလိလဲ ပြည်မှစ၏။³⁸ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုအ ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် တန်ခိုး ပေးတော်မူခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်ဖြစ်စေတော်မူ ၏။ ယေရှုသည် နေရာအနှံ့အပြားသို့ ကြွ၍လူ တို့အတွက် ကောင်းသောအရာများ ဆောင် ရွက်တော်မူပြီး နတ်ဆိုးဝင်သောလူတို့ကို ကျန်း မာစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုနှင့် အတူရှိတော်မူကြောင်း ဤအရာသည် ပြသ၏။³⁹ ယုဒပြည်နှင့် ယေရှုလင်မြို့၌ ယေရှုက ပြု လုပ်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သမျှ အားလုံးသည် အကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် သက်

ယောဟန် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၊ ခရစ်တော်လာမည် အကြောင်း လူတို့ကို ပြောပြခဲ့သောသူ။ မ 3, လု 3။

သေများဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် အသတ်ခံတော်မူ၏။ သူသည် သစ်သားဖြင့် လုပ်သောလက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသတ်ခံတော်မူ၏။ ⁴⁰သို့သော်လည်း၊ သူသေပြီး သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား ထမြောက်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် လူတို့အား ယေရှုကို ထင်ရှားစွာ မြင်ရန် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ⁴¹သို့သော်လည်း လူအားလုံးသည် ယေရှုကို မမြင်ကြ။ ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်တော်မူသော သက်သေများကသာ သူ့ကို မြင်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုသက်သေ များဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုသေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်တော်မူပြီးနောက် ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။ ⁴²ယေရှုသည် ငါတို့အား လူတို့ထံသို့ ဟောပြောရန်နှင့် သူသည် အသက်ရှင်နေကြသော သူတို့ကို ၎င်း၊ သေသောသူတို့ကို ၎င်း တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ရန် ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်တော်မူသောတစ်ပါး တည်းသောသူဖြစ်ကြောင်း သူတို့အား သက်သေပြရန် မိန့်တော်မူ၏။ ⁴³ယေရှုကို ယုံကြည်သောလူတိုင်းသည် နာမတော်ဖြင့် သူတို့အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရမည်အကြောင်း ပရောဖက်အားလုံးတို့သည် သက်သေခံကြ၏။”

တပါးသောလူမျိုးများထံသို့ သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ဆင်းတက်တော်မူခြင်း

⁴⁴ပေတရုသည် စကားပြောပြနေစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်ကြသောသူအားလုံးအပေါ်သို့ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မူ၏။ ⁴⁵ပေတရုနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသောယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့သည် အံ့အားသင့်နေကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးဖြစ်သော သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် တပါးသောလူမျိုးတို့အပေါ်သို့လည်း သွန်းလောင်းသောကြောင့် အံ့ဩသွားကြ၏။ ⁴⁶တပါးသောလူမျိုးတို့သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ဘုရား

သခင်အား ချီးမွမ်းနေသည်ကို ယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့သည် ကြားကြလေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုက၊ ⁴⁷“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဗေဒဖြင့် ခြင်းငါ့ အဘယ်သူသည် ရေကို တားမြစ်နိုင်သနည်း၊ သူတို့သည် ငါတို့ကဲ့သို့သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြ၏” ဟုပြောဆို၏။ ⁴⁸ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ကော်နေလိအား၊ သူ၏ဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့် မိတ်ဆွေတို့ကို ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဗေဒစေမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထို့နောက် ပေတရုသည် သူတို့နှင့်အတူ ရက်အနည်းငယ်နေပါမည်အကြောင်းထို သူတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

ပေတရုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားခြင်း

11 တမန်တော်တို့နှင့် ယုဒပြည်မှ ညီအစ်ကိုတို့သည် တပါးသော အမျိုးသားတို့ကလည်း ဘုရားသခင်၏ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို လက်ခံကြကြောင်း ကြားသိကြ၏။ ²သို့သော်လည်း၊ ပေတရုသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်သွားသောအခါ ယုဒလူမျိုးယုံကြည်သူတို့အချို့သည် ပေတရုနှင့်အငြင်းပွားကြ၏။ ³သူတို့က “သင်သည် တပါးသောအမျိုးတို့၏အိမ်၌ သွား၍ သူတို့နှင့်အတူတကွ စားသောက်ပါသည်” ဟုဆိုကြ၏။

⁴ထို့ကြောင့် ပေတရုက သူတို့အား ဖြစ်ပျက်သောအကြောင်းအရာများကို ရှင်းပြ၏။ ⁵ပေတရုက “ငါသည် ယုပေမြို့၌ ဆုတောင်းနေစဉ် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် ငါ့ထံသို့ရောက်လာ၏။ ငါ့ဗျာဒိတ်ရူပါရုံထဲ၌ အလွန်ကြီးသော ခြုံထည်ကြီးကဲ့သို့သော တစ်စုံတစ်ခုသည် မိုးကောင်းကင်ပေါ်မှ ကျလာသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုအရာသည် ထောင့်စွန်းလေးဘက် ပြန့်ပျံ့စွာဖြင့် မြေသို့ နိမ့်ဆင်းသွား၏။ ထိုအရာသည် နိမ့်ကျလာပြီး ငါ့အနားမှာ ရပ်သွား၏။ ⁶ငါသည်အတွင်းကို ကြည့်သောအခါ တိရိစ္ဆာန်အရိုင်းများ၊ တောတိရိစ္ဆာန်၊ တွားသွားသောသတ္တဝါနှင့်၊

လေထဲ၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကို မြင်၏။
⁷ထိုအချိန်၌ ငါကြားရသည့်အသံက 'ပေတရူ ထ၍၊ ဤတိရစ္ဆာန်များထဲမှ သင်အလိုရှိသော တစ်ကောင်ကို သတ်ပြီးစားလော့' ဟုဆို၏။
⁸သို့သော်လည်း ငါက 'အကျွန်ုပ်သည် ထိုကဲ့သို့ အရာမျိုးကို ဘယ်သောအခါမျှမလုပ်ပါ။ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် မသန်ရှင်းသောအရာသို့မဟုတ် မစင်ကြယ်သော အစားအစာများကို ဘယ် သောအခါမျှ မစားခဲ့ပါ' ဟုပြောဆို၏။
⁹သို့ သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ကောင်းကင်မှ အ သံက 'ဘုရားသခင်သည် ဤအရာတို့ကို သန် ရှင်းစေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မသန်ရှင်းပါဟု မပြောနှင့်' ဟုပြန်ပြော၏။
¹⁰ထိုသို့သုံးကြိမ်ဖြစ် ၏။ ထို့နောက် ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် ကောင် ကင်ထဲသို့ ဆွဲယူပြန်၏။
¹¹ထို့နောက် ငါတည်း ခိုနေသောအိမ်သို့ လူသုံးယောက်ချောက်လာ ကြ၏။ သူတို့သည် ငါထံသို့ ကံသရိမြို့မှ လွတ် လိုက်သူတို့ဖြစ်၏။
¹²ဝိညာဉ်တော်က ငါ့ကို တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ သူတို့နှင့်အတူလိုက်သွား ရန် မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကို ခြောက် ယောက်တို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူ လိုက်လာ ကြ၏။
¹³ကော်နေလိက ငါတို့အား မိမိအိမ်ထဲ၌ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိထံသို့ ပေါ်လာရ ကြောင်းပြောပြ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်က ကော်နေလိအား 'လူတချို့ကို ယုပေမြို့သို့ စေ လွှတ်၍၊ ရှိမှန်ပေတရူကို သင်အိမ်သို့ဖိတ်ခေါ် လော့။
¹⁴သူသည် သင့်ကို ပြောလိမ့်မည်။ သင့် ထံသို့ သူ၏ယူဆောင်လာသောတရားစကား သည် သင်နှင့်သင်အိမ်ရှိသမျှသောလူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူမည်' ဟုဆို၏။
¹⁵ငါသည် စကားပြောစပြုစဉ်၊ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ* ငါတို့အပေါ်သို့ သက် ရောက်တော်မူသကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်သို့ သက် ရောက်တော်မူ၏။
¹⁶ထို့နောက် သခင်ဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ငါအောက်မေ့၏။ သခင်ဘုရားက 'ယောဟန်သည် လူတို့ကို ရေ

၌ဗတ္တိဇံပေး၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံခံလိမ့်မည်' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
¹⁷ငါတို့သည် သခင်ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူသည်နည်းတူ ဘုရားသခင်သည် ထိုလူတို့အား ပေးတော်မူ ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အလုပ်ကို ငါ သည် အဘယ်သို့တားဆီးနိုင်မည်နည်း။ မတား ဆီးနိုင်ပါ" ဟုဆို၏။
¹⁸ထိုအကြောင်းအရာများကို ယုဒလူယုံ ကြည်သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူတို့၏ငြင်း ခုံမှုများ ရပ်တန့်သွားလေ၏။ သူတို့သည် ဘု ရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၍၊ "ဤအရာ၏ အဓိ ပြယ်မှာ ဘုရားသခင်သည် တပါးသောအမျိုး သားတို့ကို စိတ်နှလုံးပြောင်းလဲရန်နှင့် ငါတို့ကို ပေးသောအသက်ကိုပင် ရရှိရန် အခွင့်ကောင်း ပေးတော်မူ၏" ဟုပြောဆိုကြ၏။

အန္တီအုတ်သိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းရောက်ရှိလာခြင်း

¹⁹သတေဖန်အသတ်ခံရပြီးနောက် ယုံကြည် သူတို့သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း အလွန်ခံရ သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီး အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြ၏။ တချို့ယုံကြည်သူတို့ သည် အလွန်ဝေးကွာသောပိနိတ်၊ ကုပရူနှင့် အန္တီအုတ်နေရာများသို့ အရောက်သွားကြ၏။ သူတို့ရောက်သွားကြသောနေရာများ၌ ယုံ ကြည်သူတို့က ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း ကောင်းကို ဟောပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ကိုသာ ဟောပြောကြ ၏။
²⁰တချို့သောယုံကြည်သူတို့သည် ကုပရူ ပြည်နှင့် ကုရေနေပြည်တို့မှဖြစ်၏။ သူတို့သည် အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်သွားကြသောအခါ သူ တို့သည် ဟောလသလူတို့ကိုလည်း သခင်ယေရှု ၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောကြ၏။
²¹သခင်ဘုရားသည် ယုံကြည်သူတို့ကို အကူ အညီပေးတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အလွန်များ

ရှေ့ဦးစွာ ပင်တေကုတ္တေနေ၌ အသင်းတော်၏အစပြု ခြင်း၊ တမန် 2

ပြားလှ သောအုပ်စုကြီးသည် ယုံကြည်ကြပြီး၊ သခင်ဘုရားကို စတင်လိုက်လာကြ၏။

²²ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် အန္တိအုတ်မြို့မှအသစ်သောယုံကြည်သူတို့၏အကြောင်းကို ကြားသိကြ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောယုံကြည်သူတို့ကဗာနဗကိုအန္တိအုတ်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။ ²³⁻²⁴ဗာနဗသည် ကောင်းသောလူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၏။ ဗာနဗသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွားရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကြွယ်ဝစွာကောင်းချီးပေးသည်ကို သူသည် နားလည်သဘောပေါက်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လေ၏။ သူသည် သူတို့အား လုံးကိုအားပေးတိုက်တွန်း၍ “စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အစဉ်မပြတ်သစ္စာရှိကြပါ” ဟုပြောလေ၏။ မြောက်မြားစွာသော လူတို့သည် သခင်ဘုရား၏တပည့်တော်ဖြစ်လာကြလေ၏။ ²⁵ထို့နောက် ဗာနဗသည် တာရှုမြို့သို့သွား၏။ သူသည် ရှောလုကို ရှာလေ၏။ ²⁶သူသည် ရှောလုကို တွေ့သောအခါ သူကို အန္တိအုတ်မြို့သို့ခေါ်၏။ ဗာနဗနှင့်ရှောလုသည် အန္တိအုတ်မြို့၌ တစ်နှစ်ပတ်လုံးအတူတကွနေကြ၏။ ယုံကြည်သူ အုပ်စုတို့သည် အချိန်တိုင်း၌ အတူတကွ စုဝေးလာကြပြီး၊ ရှောလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် သူတို့နှင့်အတူစည်း ဝေး၍ လူအများတို့ကို သွန်သင်ပေးကြ၏။ အန္တိအုတ်မြို့၌ယုံကြည် သူတို့သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ‘ခရစ်ယာန်’ ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းခံကြ၏။

²⁷တစ်ချိန်တည်း၌ ပရောဖက်အချို့တို့သည် ယေရှုလင်မြို့မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွားကြ၏။

²⁸ပရောဖက်တစ်ယောက်၏ အမည်သည် အာဂဗုဖြစ်၏။ အန္တိအုတ်မြို့၌ အာဂဗုသည် ထ၍ စကားပြော၏။ သူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီဖြင့် ပြောလေ၏။ သူက “အစားအစာအလွန် ခေါင်းပါးခြင်းသည် ရောမအင်ပါရာတစ်ခုလုံး၌ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်၌ လူတို့အတွက် စားစရာတစ်ခုမျှ ရှိမည်မဟုတ်” ဟုပြောပြ၏။ ဤကြောက်မက်ဖွယ်အစာခေါင်းပါးခြင်းသည်ဖေရုဒင်ကလောဒီလက်ထက်၌ ဖြစ်လာလေ၏။ ²⁹ယုံကြည်သူတို့သည် ယုဒပြည်၌ နေထိုင်ကြသောသူတို့၏ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတို့ကို ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ယုံကြည်သူအသီးသီးတို့သည် တတ်နိုင်ကြသည့်အတိုင်းငွေကို ပေးကြ၏။ ³⁰သူတို့သည် မိမိတို့စုဆောင်းထားသောငွေများကို ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ပေးကြ၏။ ထိုနောက် ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့သည် ယုဒပြည်မှ သင်းအုပ်တို့ထံ ယူဆောင်လာကြ၏။

ဟေရုဒ်အပြစ်ကအသင်းတော်ကိုထိခိုက်ခြင်း

12 ထိုအခါ ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် သင်းဝင်သူအချို့တို့ကို စတင်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်လေ၏။ ²ဟေရုဒ်မင်းသည် ယာကုပ်အား ဓါးဖြင့် သတ်ရန်အမိန့်ပေး၏။ ယာကုပ်သည် ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်၏။ ³ဤအရာသည် ယုဒလူတို့ကို နှစ်သက်ကျေနပ်စေသည်ကို ဟေရုဒ်မင်းမြင်သောအခါ သူသည် ပေတရုကိုလည်း ဖမ်းဆီးရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော အချိန်သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပသခါ* ပွဲတော်အချိန်ဖြစ်၏။ ⁴ဟေရုဒ်မင်းက ပေတရုအား ဖမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌ ထည့်ထားလေ၏။ ပေတရုကို စစ်သားတစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်ဖြင့် စောင့်ကြပ်၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပသခါပွဲတော်နေ့ပြီးဆုံးသည့်အထိ စောင့်ရန်လို၏။ ထိုနောက် သူသည် ပေတရုကို လူတို့၏ရှေ့မှောက်သို့ ထုတ်ရန်အလိုရှိ၏။ ⁵ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌ သွင်းခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အသင်းတော်သည် သူ့အတွက် ဘုရားသခင်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆုတောင်းကြ၏။

ပသခါ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏ဆန်ရှင်းသောနေ့ထူးနေ့မြတ်၊ မောရှေခေတ်တုန်းက ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုကျွန်းမှ သူတို့အား လွတ်မြောက်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်း၌ နေ့၌ ယုဒလူမျိုးတို့သည် အထူးအစာကို စားသုံးလျက် ရှိကြသည်။

ပေတရူထောင်မှထွက်ခွာခြင်း

‘ပေတရူသည် စစ်သားနှစ်ယောက်ကြား၌ အိပ်ပျော်နေ၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှစ်ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထား၏။ ထောင်တံခါးပေါက်၌လည်း စစ်သားတို့သည် စောင့်နေကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ညဉ့်နက်စပြုလေ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရူကို နောက်တစ်နေ့၌ လူများရှေ့မှောက်သို့ထုတ်ရန် စီစဉ်ထား၏။⁷ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာ၍ ထိုနေရာ၌ရပ်လေ၏။ အခန်းထဲ၌ အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရူ၏ နံဘေးကို တို၍နိုးပြီး၊ “အလျင်အမြန် ထလော့” ဟုဆို၏။ ပေတရူ၏လက်မှ သံကြိုးသည် ရုတ်တရက်ကျွတ်လေ၏။⁸ ကောင်းကင်တမန်က ပေတရူအား “သင့်အဝတ်ကိုဝတ်၍ ခြေနင်းကို စည်းလော့” ဟုပြောဆို၏။ ပေတရူက သူ့ကို ဆိုသည့်အတိုင်းပြု၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “သင်၏ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့” ဟုဆို၏။⁹ ကောင်းကင်တမန်လမ်းပြပြီးမှ ပေတရူသည် ကောင်းကင်တမန်နောက်သို့ လိုက်သွား၏။ ပေတရူသည် ကောင်းကင်တမန်က ဤသို့ပြုသမျှတို့သည် မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံကို မြင်သည်ဟု ထင်လေ၏။¹⁰ ပေတရူနှင့် ကောင်းကင်တမန်သည် ပထမနှင့် ဒုတိယအစောင့်ကို ဖြတ်ကျော်လာကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် သံတံခါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောဂိတ်ပေါက်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုနေရာသည် ထောင်အတွင်းနှင့် မြို့ကို ပိုင်းခြားထားသောနေရာဖြစ်၏။ ထိုတံခါးများသည် သူတို့အတွက် အလိုလိုပွင့်သွားလေ၏။ ပေတရူနှင့် ကောင်းကင်တမန်သည် ဂိတ်ပေါက်မှထွက်သွားကြပြီးလမ်းတစ်ကြောင်း၌လျှောက်သွားကြ၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် ရုတ်တရက်ပျောက်သွား၏။

¹¹ ထိုအခါမှသာ ပေတရူသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်သည်ကို သဘောပေါက်၏။ သူက “သခင်ဘုရားသည် မိမိ၏ကောင်းကင်တမန်ကို စေ

လွှတ်၍ ဟေရုဒ်လက်မှ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို ယခု၌ ငါအမှန်သိ၏ဟု အောက်မေ့၏။ ယုဒလူတို့က ငါသည် ဆိုးဝါးစွာခံရမည်ဟုထင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုအခြေအနေမှ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။

¹² ထိုအရာကို တွေးတောပြီး ပေတရူသည် မာရိ၏အိမ်သို့သွားလေ၏။ မာရိသည် ယောဟန်၏မိခင်ဖြစ်၏။ ယောဟန်သည် မာကုဟု၍လည်း ခေါ်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ လူများစုဝေးနေကြ၏။ ထိုသူတို့အားလုံးသည် ဆုတောင်းနေကြ၏။

¹³ ပေတရူသည် အိမ်တံခါးကို ခေါက်လေ၏။ အဘယ်သူသည် တံခါးခေါက်နေသည်ကို ကြည့်ရန် ရောဒေအမည်ရှိသော အစောင့်မိန်းမ ငယ်တစ်ယောက်သည် တံခါးသို့လာ၏။¹⁴ သူမသည် ပေတရူ၏စကားသံကို မှတ်မိသောအခါ သူမသည် အလွန်ပျော်ရွှင်၏။ ထို့ကြောင့် သူမသည် တံခါးဖွင့်ရန် မေ့သွား၍ အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်၍ ဆုတောင်းနေသောသူများအဖွဲ့အား “ပေတရူသည် တံခါးရှေ့၌ ရောက်နေပြီ” ဟုပြောကြား၏။¹⁵ ထိုအခါ ယုံကြည်သူတို့က ရောဒေအား “သင်သည် အရှူးဖြစ်၏” ဟုပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ရောဒေသည် မိမိပြောသောစကားမှန်သည် ဟုပြန်ပြော၏။ ထို့နောက် အဖွဲ့တို့က “ပေတရူ၏ကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ရမည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ သို့သော်လည်း ပေတရူသည် တံခါးကို အဆက်မပြတ် ခေါက်လေ၏။ ယုံကြည်သူတို့သည် တံခါးကို ဖွင့်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရူကို မြင်သောအခါ အံ့သြကြ၏။¹⁷ ပေတရူသည် သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေကြရန် သူ့လက်ဖြင့် အချက်ပြ၏။ ထို့နောက် ထာဝရဘုရားသည် မိမိအား ထောင်ထဲမှ အဘယ်သို့ကယ်နှုတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို သူတို့အား ရှင်းပြ၏။ ပေတရူက သူတို့အား ‘ယာကုပ်နှင့် တခြားညီအစ်ကိုတို့အား ငါ့အဖြစ်ကို ပြောပြကြလော့’ ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် သူသည် အခြားတစ်နေရာသို့ ထွက်သွားလေ၏။

¹⁸နောက်တစ်နေ့၌ စစ်သူရဲတို့သည် အလွန် စိတ်ပူပန်နေကြ၏။ သူတို့သည် ပေတရုအဘယ် သို့ ဖြစ်သနည်းဟု အံ့သြကြ၏။ ¹⁹ဟေရုဒ်သည် ပေတရုကို နေရာအနှံ့အပြား၌ ရှာရန် အမိန့် ပေး၏။ သို့သော်လည်း ဟေရုဒ်သည် သူ့ကို ရှာမတွေ့နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်သည် အစောင့်တို့ကိုသတ်ရန် အမိန့်ပေး၏။

ဟေရုဒ်အပြစ်ပေးခြင်း

မကြာမီ ဟေရုဒ်သည် ယုဒပြည်မှ ကံသရီ မြို့သို့ သွား၍ ထိုနေရာ၌ အချိန်အနည်းငယ်နေ ၏။ ²⁰ဟေရုဒ်သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၌ရှိသော လူတို့ကို အလွန်ဒေါသဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် အုပ်စုနှင့်လာ ကြ၏။ သူတို့သည် ဟေရုဒ်မင်း၏လုပ်ငန်းကို စီမံခန့်ခွဲသော ဗလတ္တု၏ထောက်ပံ့မှုကို ရရန် စီမံခန့်ခွဲကြပြီး၊ ဟေရုဒ်အား ငြိမ်သက်ခြင်းအ တွက် တောင်းပန်ကြ၏။

²¹အကြောင်းမူကား၊ တုရုမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့ သည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ဟေရုဒ်၏ တိုင်းပြည်မှ သွင်းယူရ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ထိုသူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် ရက်သတ်မှတ်၏။ သတ် မှတ်သောနေ့၌ ဟေရုဒ်မင်းသည် မင်းခမ်းမင်း နားများ၌ ဝတ်ဆင်သည့်လှပသောဝတ်ရုံကြီး ကို ဝတ်ဆင်၏။ သူသည် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ လူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ²²ထိုအခါ လူတို့က “ဤအသံသည် ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏။ လူ အသံမဟုတ်” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ ²³ဟေရုဒ် မင်းသည် ထိုသို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို မထောက်ထားဘဲ သူ့အ တွက် လက်ခံ၏။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ကို ဖျားနာစေ၏။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ပိုးများက စားကြသ ပြင်၊ သူသည် သေဆုံးသွားလေ၏။

²⁴ဘုရားသခင်၏တရားစကားသည် ယုံနုံ၍ လူတို့ကို သာ၍လွှမ်းမိုးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ယုံ ကြည်သူအုပ်စုတို့သည် တိုးပွားလေ၏။

²⁵ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ ၌ လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးသော အခါ အန္တီအုတ်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။ သူတို့နှင့် အတူ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန် လည်း လိုက်ပါလာ၏။

ဗာနဗနှင့်ရှောလုအား အထူး တာဝန်တစ်ခုပေးခြင်း

13 အန္တီအုတ်မြို့တွင် ရှိသောအသင်းတော် ၌ ပရောဖက်အချို့နှင့် ဆရာများရှိကြ ၏။ သူတို့သည် ဗာနဗ၊ နိဂါဟုခေါ်သော ရှုမောင်၊ ကုရေနေပြည်သား လုကီ၊စော်ဘွား ဟေရုဒ်နှင့်အတူ ကြီးထွားသော မာနင်နှင့်၊ ရှောလုတို့ဖြစ်ကြ၏။ ²ဤလူတို့သည် သခင် ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာရှောင်နေကြ၏။ သန့် ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က “ဗာနဗနှင့်ရှောလု ကို အထူးအမှုအတွက် ခန့်အပ်ရန် ငါအလိုရှိ၏။ ဤအမှုအတွက် သူတို့ကို ငါရွေးချယ်သည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³ထိုအခါအသင်းဝင်သူတို့သည် အစာရှောင် ၍ ဆုတောင်းကြ၏။ သူတို့က ဗာနဗနှင့်ရှောလု အပေါ်မှာ လက်တင်ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့ကို မိမိတို့လမ်းအတိုင်း စေလွှတ်ကြ၏။

ကုပရုဗ်ဗာနဗနှင့်ရှောလု

⁴ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့သည် သေလုကီမြို့သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က စေလွှတ်တော် မူ၏။ ထို့နောက် သေလုကီမြို့မှ သင်္ဘောဖြင့် လွှင့်သဖြင့်၊ ကုပရုကျွန်းသို့ ရောက်ရှိကြ၏။ ⁵သူတို့သည် ရှာလမိမြို့သို့ ရောက်သွားသော အခါ၊ သူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ တရားဇရပ် များ၌ ဘုရားသခင်၏သတင်းတော်ကို ဟော ပြောကြ၏။ ယောဟန်မာကုသည် သူတို့ကို ကူညီရန် သူတို့နှင့်အတူရှိ၏။

⁶သူတို့သည် ကုပရုကျွန်းတစ်ခုလုံးကို လှည့် လည် ဟောပြောလျက်၊ ပါပုခေါ်သော မြို့သို့ ရောက်သွားကြ၏။ ထိုမြို့၌ မှော်မျက်လှည့်အ တတ် ပြုလုပ်နေသော ယုဒလူမျိုး တစ်ယောက်

ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုသူ၏နာမည်သည် ဗာယေရူ ဖြစ်၏။ သူသည် မှားယွင်းသောပရောဖတ် တစ်ယောက် ဖြစ်၏။⁷ သူသည် မြို့တော်ဝန်မင်း သေရဂိုပေါလုကို အနီးကပ်ပေါင်းထား၏။ သေရဂိုပေါလုသည် ပညာရှိတစ်ယောက်ဖြစ် ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်၏သတင်းတော်ကို နားထောင်လိုသဖြင့် ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ဖိတ်ခေါ်၏။⁸ သို့သော်လည်း မျက်လှည့်သမား ဇလုမသည် ဗာနဗနှင့် ရှောလုအား ဆန့်ကျင် ၏။ ဇလုမအနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ ဟေလသဘာ သာ စကားဖြင့် ဗာယေရူအမည်ဖြစ်၏။ ဇလုမ သည်မြို့ဝန်ကို ယုံကြည်ခြင်းမှ လွှဲအံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးစား၏။⁹ ထိုအခါ ပေါလုဟု အမည်တွင် သောရှောလုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့် ဇလုမအား စေ့စေ့ကြည့် ရှုလျက်။¹⁰ “အချင်းမာရ်နတ်၏သား၊ သင်သည် မှန်ကန်သောအရာအားလုံး၏ရန်သူ ဖြစ်၏။ သင်သည် လိမ်လည်ခြင်း၊ မကောင်းလှည့် ဖြားမှုမျိုးနှင့်ပြည့်၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ၏သမ္မာတရားကို လိမ်ညာခြင်းအဖြစ် ပြောင်း လဲရန် အမြဲကြိုးစား၏။¹¹ ယခုပင် ထာဝရ ဘုရား၏လက်တော်သည် သင့်ကို တို့ထိ၍ သင် သည် မျက်ကန်းသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အချိန် ကာလပတ်လုံးသင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ တွေ့မြင်နိုင်မည်မဟုတ်။ သင်သည် နေ၏အလင်း ကိုမျှ တွေ့မြင်နိုင်မည်မဟုတ်” ဟုဆို၏။ ထိုခဏ ခြင်းတွင် ဇလုမအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု လုံးသည် မှောင်မိုက်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲ၏။ သူ သည် လက်ဆွဲပေးမည့်သူတို့ကို ရှာလျက်တ လည်လည်ဖြစ်နေ၏။¹² ထိုဖြစ်ရပ်ကို မြင်လျှင် မြို့ဝန်သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သခင် ဘုရား၏ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩမိန်း မော၍နေ၏။

ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ ပိသိဒိရို အန္တိအုတ်သိုသွားခြင်း

¹³ ပေါလုနှင့်အတူ ရှိသောလူတို့သည် ဝါဖု မြို့မှ ပံဖုလိပြည် ပေရဂေမြို့သို့ သင်္ဘောဖြင့်

လွှင့်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယောဟန်မာကု သည် သူတို့ထံမှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန် လေ၏။¹⁴ သူတို့သည် ပေရဂေမြို့မှ ထွက်သွား ၍ ဆက်လက်ခရီးထွက်ကြပြီး၊ ပိသိဒိပြည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဥပုသ် နေ့၌ ယုဒလူမျိုးတို့၏တရားဇရပ်သို့ဝင် ၍¹⁵ မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖတ်တို့၏ ရေးသားသောကျမ်းကို ပတ်ရွတ်ပြီးနောက် တရားဇရပ်မှူးတို့က၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗအား၊ “အိုညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၌ လူများကိုအား ပေးရန်သတင်းရှိလျှင် ကျေးဇူးပြု၍ ဟောပြော ကြ” ဝါဟုစကားကမ်းလှမ်းကြ၏။

¹⁶ ထိုအခါ ပေါလုသည် မတ်တတ်ထ၍ မိမိ လက်ကို မြှောက်၍၊ “ငါ၏ယုဒညီအစ်ကိုတို့နှင့် စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြသော တခြားသောလူမျိုးတို့၊ ကျေးဇူးပြု၍ငါပြောမည့် စကားကို နားထောင်ကြလော့။¹⁷ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ဘိုးဘေးများ ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ သူ၏လူတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်၌ ညွှန်သည်ကဲ့သို့ နေသောအချိန် တွင် သူသည် ကူညီမစပေးတော်မူ၏။ ထို နောက် သူ၏ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးတော်နှင့် သူ တို့အား အဲဂုတ္တာပြည်မှ ခေါ်ဆောင်တော် မူ၏။¹⁸ ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် သူတို့အားတော ဌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သည်းခံတော်မူ၏။¹⁹ ဘုရားသခင်သည် ခါနာန်ပြည်၌ရှိသောလူ ခုနစ်မျိုးတို့ကို ပျက်ဆီးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် ထိုပြည်ကို မိမိလူမျိုးတို့အား ပေးတော်မူ ၏။²⁰ ဤအရာအားလုံးသည် အနှစ်လေးရာဝါး ဆယ်ခန့်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။ “ထို့နောက် ဘုရား သခင်သည် သူတို့အား ပရော ဖက်ရှုမူလ၏ လက်ထက်တိုင်အောင် အုပ်ချုပ်ရန် တရားသူ ကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။²¹ ထို့နောက် လူတို့ သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိရု၏သား ရှောလုကို ပေး တော်မူ၏။ ရှောလုသည် ဗယ်မိန်အမျိုးမှဖြစ် ၏။ သူသည် နှစ်ပေါင်းလေး ဆယ်ပတ်လုံး ဘုရင်အဖြစ် အုပ်ချုပ်လေ၏။²² ဘုရားသခင်

သည် ရှေ့လှကို ဖယ်ရှားပြီးနောက်၊ သူသည် ဒါဝိဒ်ကို ဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်အကြောင်း သက်သေခံတော်မူသည်ကား၊ ‘ယေရှု၏သားဒါဝိဒ်သည် စိတ်နှလုံး၌ ညီညွတ်သောသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငါလုပ်စေလိုသော အရာခပ်သိမ်းကို ပြုလုပ်လိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။²³ ထို့နောက် ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်၏မျိုးနွယ်ထဲမှ တစ်ယောက်ကို ယုဒလူတို့၏ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးအနွယ်သည် ယေရှုဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအရာကိုလုပ်ရန် ဘုရားသခင်သည် ဂတိပြုတော်မူ၏။²⁴ ယေရှုကြွလာတော်မူမှီ ယောဟန်သည် ယုဒလူအားလုံးအားစိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲစေ၍ ဗတ္တိဇံခံရန် ဟောပြောနှင့်လေ၏။²⁵ ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်မှုကို ပြီးဆုံးမည့်အချိန်၌ သူက ‘ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သူသည် မကြာမှီ ကြွလာလိမ့်မည်။ ငါသည် ထိုသူ၏ခြေနှင့်တော်ကြီးကို ဖြည့်ပေးရန် ငါမထိုက် ဟုဆို၏။’

²⁶“ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ အာဗြဟံမိသားစု၏ သားတို့နှင့် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော တခြားအမျိုးသားတို့ နားထောင်ကြလော့။ ဤကယ်တင်တော်မူခြင်း သတင်းတော်ကို ငါတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။²⁷ ယေရှုလင်မြို့၌ နေသောယုဒလူတို့နှင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် မသိနားမလည်ကြ။ ပရောဖက်တို့က ရေးသားထား သောယေရှု၏ အကြောင်းကို ယုဒလူတို့ထံသို့ ဥပုသ်နေ့တိုင်းဖတ်၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နားမလည်ကြ။ သို့သော်လည်း ယေရှုကို စီရင်သောအားဖြင့်ထို ပရောဖက်တို့၏စကားကို ပြည့်စုံစေကြ၏။²⁸ သူတို့သည် ယေရှုအား သေထိုက်သည့်အကြောင်း ပြချက် မတွေ့နိုင်သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရန် ပိလတ်အား တောင်းဆိုကြ၏။²⁹ ကျမ်းစာထဲ၌ ရေးသားသည့်အတိုင်း ထို

ယေရှု၌ ဖြစ်ရမည့်ဆိုးဝါးသောအရာအားလုံးကို သူတို့လုပ်ကြ၏။ ထို့နောက် သူ့လက်ဝါးကပ်တိုင်မှချ၍ သီချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။³⁰ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်စေတော်မူ၏။³¹ ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရှုလင်မြို့သို့ သူနှင့်အတူ လိုက်သွားကြသော လူတို့ထံသို့ ယေရှုသည် နေရက်များစွာ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ယခု၌ လူတို့ထံသို့၍ အကြောင်း၏သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။³² ငါတို့သည် သင်တို့အား ဟောပြောသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းမှာ၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၏ဘိုးဘေးများထံသို့ ပေးတော်မူသောဂတိတော်အကြောင်းဖြစ်၏။³³ ငါတို့သည် ထိုသူတို့၏အမျိုးအနွယ်များဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူခြင်းအားဖြင့် ဤဂတိတော်ကို ငါတို့အတွက် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းကို ဆာလံဒုတိ ယခန်း၌ ဖတ်ကြည့်နိုင်ပါ၏။

‘သင်သည် ငါသားဖြစ်၏။ ယနေ့ငါသည် သင်၏အဘဖြစ်၏။’ ဆာလံ/ 2:7

³⁴ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူ၍၊ သူသည် သုဿန်ထဲ၌ ဘယ်သောအခါမျှ ပုပ်စပ်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်က၊

‘ဒါဝိဒ်၌ ငါပြုသောသန့်ရှင်းမှန်ကန်သော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေးမည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။’ ဟောရှာယ 55:3

³⁵ သို့သော်လည်း အခြားဆာလံကျမ်း၌ ဘုရားသခင်က

‘ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား သီချိုင်း၌ပုပ်စပ်ခြင်း ရှိစေတော်မမူ’ ဟု လာ၏။ ဆာလံ/ 16:10

³⁶ဒါဝိဒ်သည် မိမိကာလအစကနဦး၌ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထို့နောက် သူသည် သေသောအခါ မိမိအဘတို့နှင့်အတူ သူ့ကို မြှုပ်နှံခဲ့၏။ သူ၏အလောင်းသည် သင်္ချိုင်းထဲ၌ ပုပ်စပ်၏။ ³⁷သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် ထမြောက်စေသောသူမူကား၊ သင်္ချိုင်းထဲ၌ပုပ်ခပ်ခြင်းသို့မရောက်။ ³⁸⁻³⁹ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့အား ငါတို့ဟောပြောသောစကားကို နားလည်ရမည်။ သင်တို့၏အပြစ်ကို ကိုယ်တော်အားဖြင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းရနိုင်၏။ ထို့ပြင် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သော ထိုအရာအားလုံးမှ ကယ်လွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ⁴⁰ပရောဖက်တို့က တစ်စုံတစ်ခု အပြစ်ပျက်ရှိလိမ့်မည် ဟုဟောကြ၏။ သတိပြုကြလော့။ ထိုအရာကို သင်တို့ထံသို့ မဖြစ်စေနှင့်။ ဤအရာသည် ပရောဖက်တို့ဟောပြောသောအရာဖြစ်၏။

⁴¹ ‘သံသယဖြစ်နေသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အံ့သြ၍ ပျက်စီးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ရှင်းပြသော်လည်း သင်တို့မယုံကြည်မည့် တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို သင်တို့ကာလ၌ ငါပြုမည်’ ဟုဟောပြောလေ၏။

ဟဗတ္တုတ်၊ 1:5

⁴²ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် တရားဇရပ်မှ ထွက်သွားကြစဉ် လူတို့က သူတို့အား နောက်ဥပုဒ်နေ၌ လာ၍ ထိုအကြောင်း မိမိတို့အား ပို၍ ဟောပြောပါရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ⁴³အစည်းအဝေးပြီးသောအခါ များစွာသောယုဒလူတို့သည် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ယုဒဘာသာဝင်ဖြစ်၍ စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြသော လူများစွာတို့သည်လည်း သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၌ ပို၍

ဆက်လက်ယုံကြည်စေခြင်းငှါ သူတို့အား တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။

⁴⁴နောက်ဥပုဒ်နေ၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားနာလိုသောကြောင့် တစ်မြို့လုံးနီးပါး အတူတကွ စုစည်းကြ၏။ ⁴⁵ယုဒလူတို့သည် ထိုလူတို့အားလုံးကို မြင်ကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့သည် အလွန်မနာလို ဖြစ်ကြ၍ စော်ကားသောစကားများ မြွက်ဆိုကြပြီး၊ ပေါလုပြောသောစကားကို ငြင်းခုံကြ၏။ ⁴⁶ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့က ရဲရင့်တည်ငြိမ်စွာ သူတို့ကို ပြော၍ ‘ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကောင်းကို တခြားသောသူတို့ထံသို့ မပြောမီ သင်တို့အား ရှေးဦးစွာ ဟောပြောရမည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် နားမထောင်ကြ။ သင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကို ပိုင်ဆိုင်ရန် မခံထိုက်ဟု မိမိတို့စီရင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုငါတို့သည် တပါးအမျိုးသားဆီသို့ သွားမည်။ ⁴⁷ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပြုလုပ်ရန် မိန့်တော်မူသောအရာသည် ဤအရာဖြစ်၏။

‘သင့်ကို တပါးသော အမျိုးသားတို့ထံသို့ အလင်းဖြစ်ရန် ငါသည် သင်တို့ကို ခန့်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ရှိသော လူအားလုံးထံသို့ ကယ်တင်ခြင်းလမ်းကို ပြမည်ဖြစ်၏။’ ဟု ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုကြ၏။

ဟောရှာယ 49:6

⁴⁸တပါးသောမျိုးသားတို့သည် ဤအရာကို ကြားရသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို ရရန်အတွက် ရွေးချယ်ထားတော်မူသော လူအားလုံးသည် ယုံကြည်ကြ၏။

⁴⁹ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် တစ်နိုင်ငံလုံးပျံ့နှံ့သွား၏။ ⁵⁰သို့သော်လည်း ထိုယုဒလူမျိုးတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗကို ဆန့်ကျင်ရန် စစ်မှန်သောဘုရား

ကို ကိုးကွယ်၍ အသရေရှိအမျိုးသမီးအချို့နှင့် မြို့တော်၏ခေါင်းဆောင်များကို နှိုးဆွကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗကို ဆန့်ကျင်ဒုက္ခပေး၍ မြို့ပြင်သို့ မောင်းထုတ်ကြ ၏။
 51 ထို့ကြောင့် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် သူတို့၏ ခြေထောက်များမှ ဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။ * ပေါလုနှင့် ဗာနုဗသည် ကွကောနိမြို့တော်သို့ သွားကြ၏။ 52 သို့သော်လည်း အန္တိအုတ်ရှိ ယေရူဇာလံတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပြီး သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝကြ၏။

ကွကောနိမြို့ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗ

14 ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ကွကောနိမြို့သို့ ရောက်လျှင် ယုဒတရားဇရပ်သို့ဝင်ကြ၏။ (သူတို့ရောက်ရှိသောမြို့တိုင်း၌ ဤကဲ့သို့ ပြုခြင်းသည် သူတို့ ၏ထုံးစံဖြစ်၏။) သူတို့သည် တရားဇရပ်၌ ရှိသောလူတို့အား ထိုအတိုင်း ဟောပြောသဖြင့် များစွာသောယုဒလူတို့နှင့် ဟေလုသလူများ သည် သူတို့ဟောပြောသောစကားကို ယုံကြည်ကြ၏။ 2 သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောယုဒ လူအချို့လည်း ထိုနေရာ၌ရှိကြ၏။ ဤယုဒတို့သည် တပေးသော အမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော်ပြီး ညီအစ်ကိုတို့အား ဆန့်ကျင်၍ မကောင်းသောစိတ်ရှိစေကြ၏။ 3 ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ကွကောနိမြို့၌ ကြာမြင့်စွာ နေကြ၏။ သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ အကြောင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို၎င်း ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။ သခင်ဘုရားသည် သူတို့အား နိမိတ် လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဩဖွယ်စရာများပြုလုပ်ရာ၌ ကူညီမစခြင်းအားဖြင့် သူတို့၏ဟောပြောသောအရာသည် သမ္မာတရားဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်က သက်သေအထောက်အထားကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ 4 သို့သော်လည်း ကွကောနိမြို့သူမြို့သားတို့

သူတို့၏ခြေထောက်များမှ ဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။ သတိပေးခြင်း၊ ဤကား သူတို့သည် ထိုလူတို့ထံ စကားပြောပြီးကြောင်းပြသခြင်းဖြစ်သည်။

သည် နှစ်ခြမ်းကွဲပြား၏။ လူတစ်ဖွဲ့သည် ယုဒလူတို့နှင့် သဘောတူညီပြီး အခြားတစ်ဖွဲ့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့အား ယုံကြည်ကြ၏။

5 အချို့သောယုဒများ၊ တပေးသောလူမျိုးအချို့နှင့် သူတို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗအား အန္တိအုတ်ပေး၍ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏။ 6 ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ထိုအကြောင်းကို သိရှိကြသောအခါ ကွကောနိမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့သည် လုကောနိပြည်ရှိ လုတ္တရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့နှင့် ထိုမြို့များ၏ဒေသဝန်းကျင်၌ သွားကြ၏။ 7 ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ထိုအရပ်တို့၌ ဟောပြောကြ၏။

လုတ္တရနှင့်ဒေရဗေမြို့ ပေါလု

8 လုတ္တရမြို့၌ မွေးရာပါခြေမစွမ်းသူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် မိမိ၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ တစ်ခါမျှလမ်းမလျှောက်နိုင်။ 9 သူသည် ပေါလု၏ဟောပြောချက်ကို ထိုင်လျက်၊ နားထောင်လေ၏။ ပေါလုသည် သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ ကျန်းမာမည်အကြောင်းသို့ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လေ၏။ 10 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူ့အား ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်၊ “သင့်ခြေထောက်ပေါ်၌ မတ်တပ်ရပ်လော့” ဟုပြောလေ၏။ ထိုသူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွားလေ၏။ 11 ပေါလုပြုလုပ်သောအမှုကို လူတို့မြင်ကြသောအခါ သူတို့က လုကောနိစကားဖြင့် “နတ်ဘုရားတို့သည် လူပုံဆောင်၍၊ ငါတို့ထံသို့ ဆင်းသက်လာကြပြီ” ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ 12 လူတို့သည် ဗာနုဗကို “ဇုသ*” ဟုခေါ်ကြပြီး၊ ပေါလုသည် အဓိကဟောပြောသောသူဖြစ်သောကြောင့် “ဟေရဗေမ”* ဟုခေါ်ကြ၏။ 13 ဇုသဗိမာန်တော်သည် ထိုမြို့အနီး

ဇုသ အလွန်အရေးကြီးသောဟေလုသရုပ်တုဆင်းတုများ **ဟေရဗေမ** တခြားသောဟေလုသရုပ်တုများ။ သူသည် တခြားသောရုပ်တုဆင်းတုများ၏တမန်ဖြစ်သည် ဟုဟေလုသလူတို့က ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

၌တည်ရှိ၏။ ထိုဗိမာန်တော်ရှိ ယင်ပုရော
ဟိတ်သည် နှားထီးအချိုနှင့်ပန်းကုံးအချိုကို မြို့
တံခါးသို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သူတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗကို ယင်ပု
ဇော်လိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။

¹⁴သို့သော်လည်း တမန်တော်တို့ဖြစ်ကြ
သောပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် လူတို့က အ
ဘယ်သို့ပြုလုပ်မည်ကို သိမြင်ကြ၏။ သူတို့သည်
မိမိတို့၏အဝတ်များကို ဆုတ်ဖြဲကြ* ၍ လူအုပ်
ထဲသို့ ပြေးဝင်လျက် ¹⁵“အချင်းလူတို့ အဘယ်
ကြောင့် ဤအရာကို ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည်
နတ်ဘုရားများမဟုတ်ပါ။ ငါတို့သည် သင်တို့
ကဲ့သို့ လူမျှသာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အကျိုး
မရှိသောအရာများမှ အသက်ရှင်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန် လှည့်နိုင်မည်အ
ကြောင်း ငါတို့သည် ဤနေရာ၌ သင်တို့အား
ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟော
ပြောခြင်းငှါလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိုး
ကောင်းကင်၊ ကမ္ဘာမြေပြင်၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ
နှင့်ထိုအရာတို့၏အထဲ၌ရှိသမျှအရာအားလုံးကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော တစ်ပါးတည်းသောသူ
ဖြစ်၏။ ¹⁶ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလ၌ ထာဝရ
ဘုရားသည် လူမျိုးအပေါင်းတို့အား မိမိတို့အ
လိုအလျောက်ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ခွင့်ပြု
တော်မူ၏။ ¹⁷သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်
သည် မိမိရှိကြောင်းသက်သေပြသောအရာတို့
ကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ သူသည် သင်တို့
အတွက် ကောင်းမွန် သောအရာတို့ကို ဆောင်
ရွက်ပေးတော်မူ၏။ မိုးကောင်းကင်မှ မိုးရွာစေ
တော်မူ၏။ သင်တို့အတွက် အချိန်မှန်သီးနှံ
ကောင်းများ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ သင်တို့ကို အ
စားအစာများအလွန်များပြားစွာ ပေးတော်မူ
၏။ သင်တို့၏စိတ်နှလုံး ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
ပြည့်ဝစေတော်မူ မည်’ ဟုကြွေးကြော်ကြ၏။’
¹⁸ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ
များကို ပြောပြသော်လည်း သူတို့သည် မိမိ

တို့အား ယင်ပုဇော်ခြင်းမှ ထိုလူတို့ကို တားမြစ်
ရန်လွန်စွာရုန်းကန်လှုပ်ရှားကြလေ၏။

¹⁹ထိုနောက် အန္တိအုတ်မြို့နှင့် လုကောနိမြို့မှ
ယုဒအချို့ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလု
အား ဆန့်ကျင်စေခြင်းငှါ လူတို့ကို သွေးဆောင်
ကြ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ပေါလုအား
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟု ထင်မှတ်လျက်
မြို့ပြင်သို့ ဒရွတ်တိုက်ဆွဲကြ၏။ ²⁰ယေရှု၏တ
ပည့်တော်တို့သည် ပေါလု၏ဝန်းရံ၌ စုရုံးနေကြ
စဉ်သူသည် ထ၍မြို့ထဲသို့ ပြန်သွားလေ၏။
နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည်ထို
မြို့မှထွက်ခွာပြီး ဒေရဗေမြို့သို့ သွားလေ၏။

ရှုပြည်အန္တိအုတ်မြို့သို့ပြန်ကြခြင်း

²¹ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ဒေရဗေမြို့၌
ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းအကြောင်း
ကို ဟောပြောကြ၏။ များပြားလှသောပရိ
သတ်သည် ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ်လာကြ၏။
ထို့နောက် ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် လုတ္တရ
မြို့၊ က္ကောနိမြို့နှင့် အန္တိအုတ်မြို့များသို့ ပြန်
လာကြ၏။ ²²ထိုမြို့များ၌ သူတို့သည် တပည့်
တော်တို့ကို ခွန်အားပေးပြီး သူတို့အားယုံကြည်
ခြင်း၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်းအား ပေး
လေ၏။ ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့က “ငါတို့သည်
ဘုရားခင်၏နိုင်ငံတော်ဝင်နိုင်ရန်အတွက် ဒုက္ခ
ဝေဒနာများစွာကိုခံရမည်” ဟုပြောကြ၏။
²³ပေါလုနှင့်ဗာနုဗတို့သည် သွားရောက်သော
အသင်းတော်တိုင်း၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထား
ကြ၏။ သူတို့သည် သင်းအုပ်တို့အတွက် အစာ
ရှောင်၍ ဆုတောင်းကြပြီး မိမိတို့ယုံကြည်စိတ်
ချသောသူတို့အား ထာဝရဘုရား၏စောင်
ရှောက်ခြင်းထံသို့ အပ်နှံကြ၏။

²⁴ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့သည် ပိသိဒ်နိုင်ငံတစ်
ဝန်းလုံးသို့ သွားရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့
သည် ပဲပုလိပြည်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ²⁵သူတို့
သည် ပေရဂေမြို့၌နှုတ်ကပတ်တရားတော်
ဟောပြောကြ၏။ ထိုနေရာမှအတ္တလိမြို့သို့
သွားကြ၏။ ²⁶ထိုနေရာမှ သူတို့သည် ရေ

မိမိတို့ ... ဆုတ်ဖြဲကြ ဤဟာသည် သူတို့အင်မတန်စိတ်
ဆိုးကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

ကြောင်းခရီးဖြင့် လွှင့်၍ ယုံကြည်သူတို့သည် သူတို့အား ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံ၍ ထိုအလုပ်အတွက် စေလွှတ်သောသူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ထိုအလုပ်ကို ပြီးမြောက်စေကြ၏။
²⁷ထိုနေရာ၌ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ရောက်သောအခါ သူတို့သည် ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့ကို အတူတကွစုဝေးကြ၍ ဘုရားသခင်သည် မိမိတို့အားဖြင့် မည်သို့ပြုတော်မူသည်ကို သူတို့အားပြောကြားကြ၏။ ထိုပြင်ဘုရားသခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့အား ယုံကြည်ခြင်း တံခါးကို အဘယ်သို့ ဖွင့်ပေးတော်မူကြောင်းကိုလည်း ပြောကြားကြ၏။
²⁸ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ သည် ယုံကြည်သူတို့နှင့်အတူထိုမြို့၌ ကြာမြင့်စွာ နေကြ၏။

ယေရုရှလင်မြို့၌စည်းဝေးပွဲ

15 ထိုနေ့က ယုဒပြည်မှ လူအချို့တို့သည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူတို့သည် တပါးသောအမျိုးသားညီအစ်ကိုများအား “မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်သည့်အတိုင်း သင်တို့သည် အရေဖျားမလှီးလျှင် ကယ်တင်ခြင်းခံနိုင်မည်မဟုတ်’ ဟုသြဝါဒပေးခြင်းစတင်ကြ၏။
²ထိုသြဝါဒပေးခြင်းကို ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် သဘောမတူကြ။ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့သည် ထိုလူတို့နှင့် ပြင်းထန်စွာ ငြင်းပွားကြ၏။ ထိုကြောင့် အသင်းတော်သည် ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ကို ပိုမို၍ ဆွေးနွေးနိုင်ရန်အတွက် ပေါလု၊ ဗာနဗနှင့် တခြားလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

³သူတို့၏ခရီးသွားလာရေးအတွက် အသင်းတော်မှ အကူအညီပေးလေ၏။ သူတို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှုမာရိပြည်တို့ကို ဖြတ်သန်းသွားကြ၏။ ထိုနေရာများ၌ သူတို့သည် လူတို့အား တပါးသော အမျိုးသားတို့သည် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ မည်သို့ပြန်လာကြ

ကြောင်း အသေးစိတ်ပြော၏။ ထိုကြောင့် အခြားသောလူတို့မှ ညီအစ်ကိုတို့သည် အလွန်ပျော်ရွှင်ကြ၏။
⁴ပေါလု၊ ဗာနဗနှင့် အခြားလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့ကို အသင်းတော်တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့က ကြိုဆိုကြလေ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရား လုပ်ဆောင်ပေးတော်မူသောအရာအားလုံးတို့ကို ပြောပြကြ၏။
⁵ဗာရိရုံတို့အဖွဲ့မှ ယုံကြည်သူအချို့တို့သည် ထ၍ “တပါးသောအမျိုးသားယုံကြည်သူတို့သည် အရေဖျားကို လှီးရမည်။ ငါတို့သည် သူတို့အား မောရှေ၏တရားကို လိုက်နာရန်ပြောရမည်” ဟုပြောကြ၏။

⁶ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ဤကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန်အတူအကွ စုဝေးကြ၏။
⁷ကြာမြင့်စွာ ဆွေးနွေးပြီးသောအခါ ပေတရုသည် ထလျက် “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ရှေးဦးစွာ အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်သည်ကို ကောင်းကောင်းသိကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုံကြည်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောရန် သင်တို့တွင် ငါ့ကို ရွေးချယ်တော်မူ၏။
⁸စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသောဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးသည်နည်းတူ သူတို့အား ပေးသဖြင့် သူသည် သူတို့အား လက်ခံကြောင်းပြတော်မူ၏။
⁹ဘုရားသခင်အတွက် ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါတို့ထံမှ ခြားနားခြင်းမရှိပါ။ သူတို့ယုံကြည်ကြသောအခါ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏နှလုံးသားကို စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။
¹⁰ယခုအခါ၌ သင်တို့သည် တပည့်တို့၏လည်ပင်းတစ်ဝိုက်၌ ငါတို့နှင့် ငါတို့၏ဘိုးဘေးတို့မထမ်းနိုင်သည့်လေးလံသောဝန်ထုပ်* ကို တင်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်ကို ကြီးစား၍ စုံစမ်းကြသနည်း။
¹¹သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်

ဝန်ထုပ် ယုဒလူမျိုးတို့၏ပညတ်တရား၊ တစ်ချို့ယုဒတို့သည် ယုဒမဟုတ်သောလူမျိုးတို့ကို ဤပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်စေရန် ကြိုးစားကြသည်။

အားဖြင့်သာ တစ်ပါးသောအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်း ရောက်သည်နည်းတူ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရမည်ကို ငါတို့ယုံကြည် ၏ဟုပြောဆို၏။

¹²ထိုအခါ စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးသောလူတို့တွင် ဘုရား သခင် ပြုလုပ်တော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာ များနှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာအကြောင်းအားလုံးကို ပြောပြနေသည်ကို သူတို့နားထောင်ကြ၏။

¹³ပေါလုနှင့် ဗာနုဗတို့ ပြောပြီးသောအခါ ယာကုပ်က “ငါ၏ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါပြောသည်ကို နားထောင်ကြလော့။ ¹⁴ရှိမုန်ပေတရုသည် တ ပါးသောအမျိုးသားတို့ထံသို့ ထာဝရဘုရား သည် မိမိ၏မေတ္တာအတယ်သို့ ပြတော်မူသည် ကို ငါတို့အား ပြောပြ၏။ ဘုရားသခင်သည် တပါးသောအမျိုးသားတို့ကို လက်ခံတော်မူ ခြင်းနှင့် သူတို့အား မိမိလူများ ဖြစ်စေတော်မူ ခြင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၏။ ¹⁵ပရော ဖက်တို့၏စကားများသည် ဤအရာနှင့်ညီ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊

¹⁶ ‘ထို့နောက် ငါပြန်လာပြီး လဲကျသော ဒါဝိဒ်၏အိမ်ကို ပြန်ဆောက်မည်။ ငါသည် ဆွဲချခဲ့သောသူအိမ်၏အစိတ်အပိုင်းအား လုံးတို့ကို ပြန်ဆောက်မည်။ ငါသည် သူ့ အိမ်ကို အသစ်ဖြစ်စေမည်။

¹⁷ ထို့နောက် တခြားလူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြည့်ကြမည်။ ငါပိုင် သော တပါးသောအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်လည်း ငါ့ကို ကြည့်ကြမည်။ ထာ ဝရဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူ ၏။ သူသည် ဤအရာကို ပြုလုပ်တော်မူ သောတစ်ပါးတည်းသော သူဖြစ်တော်မူ ၏’ ဟူ၍ဖြစ်၏။ *အာမုတ် 9:11-12*

¹⁸ထို့အကြောင်း အရာတို့ကို ကမ္ဘာဦးမှ စ၍သိခဲ့ကြ၏။ ¹⁹“ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ထံ

တော်သို့ ပြန်လှည့်လာကြသောတပါးသောအ မျိုးသားတို့ကို ငါတို့သည် မနှောင့်ယှက်သင့် ဟု ငါထင်မြင်ချက်ရှိ၏။ ²⁰ထိုသို့အစား ငါတို့ သည် သူတို့ထံသို့ ဤအရာတို့ကို လိုက်နာရ မည်ဖြစ်ကြောင်း၊

သူတို့အား စာတစ်စောင်ရေးသင့်၏။ ရှုပ်တုတို့အား ပေးထားသော အစားအ စာကို မသန့်စင်သောကြောင့်မစားနှင့်။ မတရားသော မေထုန်အပြစ်ကို မကျူး လွန်နှင့်။ သွေးကို မစားသောက်နှင့်။ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောတိရစ္ဆာန် များ၏အသားကို မစားနှင့်။

²¹သူတို့သည် ဤအရာများကို မလုပ်ရ။ အ ကြောင်းမူကား၊ မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ဟောပြောနေသော ယုဒလူတို့သည် မြို့တိုင်း၌ ရှိနေကြသေး၏။ မောရှေ၏စကားလုံးများကို ဥပုသ်နေ့တိုင်းတရားဇရပ်များ၌ ဖတ်ကြသည်” ဟုယာကုပ်ပြောဆို၏။

တပါးသောအမျိုးသားညီအစ်ကိုတို့ထံသို့စာ

²²တမန်တော်တို့၊ သင်းအုပ်တို့နှင့် သင်းဝင် သူတစ်ခုလုံးသည် ပေါလု၊ ဗာနုဗတို့နှင့်အတူ မိမိတို့အထံမှ လူယောက်ျားအချို့တို့ကို အန္တီအုတ်မြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ယေရုရှလင်၌ ညီအစ်ကိုတို့၏လေး စားခြင်းကို ခံရသူများဖြစ်ကြသောယုဒဒေါ် ဗာဂုဗနှင့်သိလတို့အား ရွေးချယ်ကြ၏။ ²³သူတို့ နှင့်အတူ စာကို ထည့်ပေးရန်ဖြစ်၏။

စာထဲတွင်၊
တမန်တော်တို့၊ သင်းအုပ်တို့နှင့် ညီအစ် ကိုတို့၊ အန္တီအုတ်မြို့၊ မှစ၍ ရှုရိပြည်နှင့် ကိလိကိပြည်တို့၌ရှိသောတပါးအမျိုးသား ဖြစ်သော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့၊

²⁴ချစ်စွာသောညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့၏အုပ်စုမှလူအ ချို့ကို သင်တို့ထံသို့

ရောက်လာကြောင်းနှင့် သူတို့ပြောကြ
 သောအကြောင်းအရာတို့သည် သင်တို့
 အား ဒုက္ခပေးပြီး အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
 ကြောင်းကို ငါတို့ကြားသိကြ၏။ သို့သော်
 လည်း ငါတို့သည် သူတို့အား ဤသို့ပြု
 လုပ်ရန် ပြောဆိုထားခြင်းမရှိပါ။²⁵ ငါတို့
 အားလုံးသည် လူအချို့ရွေးချယ်ရန်နှင့် သူ
 တို့အား သင်တို့ထံသို့စေလွှတ်ရန်သဘော
 တူကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့၏ချစ်စွာသော
 မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသော ဗာနဗ၊ ပေါလု
 တို့နှင့်အတူလိုက်ပါလာလိမ့်မည်။²⁶ ဗာနဗ
 နှင့်ပေါလုတို့သည် ငါတို့၏သခင်ယေရှုခရစ်
 ၏အစေတော်ခံရန် သူတို့၏အသက်တာကို
 ပေးထားကြ၏။²⁷ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်
 ယုဒနှင့်သိလတို့ကို သူတို့နှင့်အတူစေလွှတ်
 ခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်လည်း ဤအရာတို့
 ကို နှုတ်ဖြင့်ပြောကြလိမ့်မည်။²⁸ သင်တို့၏
 အပေါ်၌ ဝန်ထုပ်မတင်ရန် သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့အတွက် ကောင်း
 သည် ဟုထင်ရ၏။ သင်တို့သည် ဤအရာ
 များကိုသာ လိုက်နာရမည်။

²⁹ ရုပ်တုတို့ကို ပေးထားသော အစား
 အစာများကို မစားကြနှင့်။ သွေး
 ကို မစားသောက်နှင့်၊ လည်ပင်း
 ညှစ်သတ်ခံရသော တိရစ္ဆာန်များ
 ၏အသား မစားနှင့်၊ မတရားမေ
 ထုန်အပြစ်ကို မကျူးလွန်နှင့်။

သင်တို့သည် ဤအရာများမှ ကင်းဝေး
 အောင်နေလျှင်၊ သင်တို့ကောင်းမွန်စွာ
 ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်” ဟုရေး၍
 ပေးလိုက်၏။

³⁰ ထိုနောက် ပေါလု၊ ဗာနဗ၊ ယုဒနှင့်
 သိလတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်ခွာကြ၏။
 သူတို့က အန္တီအုတ်သို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယုံကြည်သူ
 တို့ အဖွဲ့အစည်းနှင့် စုဝေးကြပြီးလျှင်၊ သူတို့

အား စာစောင်ကို ပေးအပ်လေ၏။³¹ ယုံကြည်
 သူတို့သည် ထိုစာကို ဖတ်ပြီးကြသောအခါ၊
 သူတို့အလွန်ပျော်ရွှင်ကြ၏။ ထိုစာသည် သူတို့
 ကို နှစ်သိမ့်ပေး၏။³² ယုဒနှင့်သိလနှစ်ယောက်
 စလုံးသည် ပရောဖက်များဖြစ်ကြ၏။ သူတို့
 သည် ယုံကြည်သူတို့အား တိုက်တွန်းခြင်းငှါ
 များစွာသောအရာများကို ပြောပြ၍ သူတို့ကို
 ခွန်အားပေးကြ၏။³³ ယုဒနှင့် သိလတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့၌ အချိန်အနည်းငယ်သာနေလျက်၊
 ယေရုရှလင်မြို့၌ သူတို့အား စေလွှတ်သူများရှိ
 ရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။³⁴ *

³⁵ သို့သော်လည်း၊ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည်
 အန္တီအုတ်မြို့၌နေကြ၏။ သူတို့နှင့်များပြားသော
 အခြားလူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 တရားကို သင်ကြားဟောပြောကြ၏။

ပေါလုနှင့်ဗာနဗခွဲခွာခြင်း

³⁶ ရက်အနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ၊ ပေါလု
 က ဗာနဗအား၊ “ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏
 နှုတ်ကပတ်တရားကို များစွာသောမြို့များတို့၌
 ပြောကြ၏။ ထိုမြို့များတို့၌ ပြန်သွား၍ ငါတို့၏
 ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ထံသို့ အလည်သွား၍၊
 သူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေ
 သည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့” ဟုပြောဆို၏။
³⁷ ဗာနဗသည် မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်
 ကို သူတို့နှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်လို၏။³⁸ သို့
 သော်လည်း သူသည် ပထမအခေါက်တွင်၊
 ပံ့ပိုးပြည်၌ သူတို့ထံမှခွဲခွာ၏။ သူတို့နှင့်အ
 လုပ် ဆက်လက် မလုပ်လိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့နှင့်အတူ မာကု
 အား မခေါ်ရန် အခိုင်အမာပြောဆို၏။³⁹ ထို
 ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် အ
 ကြီးအကျယ်အငြင်းပွားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့
 သည် လမ်းခွဲ၍ သူတို့၏လမ်းအတိုင်းသွားကြ

အခန်းငယ် 34 တစ်ချို့ဂရိစာကူးရေးခြင်းက တမန်တော်
 ဝတ္ထုအခန်းငယ် 34 ကိုပေါင်းထည့်သည်မှာ၊ “သို့သော်
 သိလက အလိုအလျောက်နေရစ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။”

၏။ ဗာနဗသည် သူနှင့်အတူမာကုအား ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် ကုပရုကျွန်းသို့လွှင့်လေ၏။
40 ပေါလုသည် မိမိနှင့်အတူသွားရန်သိလက်ကို ရွေးချယ်၏။ အန္တီအုတ်မြို့၌ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုအား ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်မှုလက်တော်သို့ အပ်၍ ထွက်ခွာစေ၏။ 41 ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ရှုရိပြည်တစ်ဝန်းနှင့် ကိလိကီပြည်တစ်ဝန်းသို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည် ရောက်လေရာတိုင်း၌ အသင်းတော်များကို ခွန်အားပေးကြ၏။

တိမောသေသည် ပေါလု၊ သိလတို့နှင့်အတူလိုက်သွားခြင်း

16 ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိမောသေအမည်ရှိသော ယုံကြည်သူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမိသည် ယုံကြည်သော ယုဒမိန်းမဖြစ်၏။ သူ၏အဖသည် ဟေလသလူမျိုးဖြစ်၏။² လုတ္တရမြို့နှင့် ကွာကောနိုမြို့၌ ရှိသော ယုံကြည်သူတို့သည် တိမောသေကို လေးစားကြ၏။ သူတို့သည် တိမောသေကောင်းကြောင်းများကို အမြဲတမ်းပြောကြ၏။³ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် တိမောသေနှင့်အတူ ခရီးသွားလိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုနယ်မြေတွင် နေထိုင်ကြသော ယုဒလူတို့သည် တိမောသေ၏အဖအား ဟေလသလူဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနယ်မြေ၌ ရှိသော ယုဒလူများ ကျေနပ်စေခြင်းငှါ ပေါလုသည် တိမောသေအား အရေဖျားလိုပေးလေ၏။⁴ ထို့နောက် သူတို့သည် အခြားမြို့များသို့ အတူတကွ ခရီးသွားကြလေ၏။ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့၏ဆုံးဖြတ်သောစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများကို ယုံကြည်သူတို့အား ပေးကြ၏။ သူတို့သည် ဤစည်းကမ်းများကို လိုက်နာရန် ယုံကြည်သူတို့အား ပြောကြလေ၏။⁵ ထို့ကြောင့် အသင်းတော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ ပိုမိုခိုင်မာလာပြီး ယုံကြည်သူတို့၏အရေအတွက်သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တိုးပွားတက်လေ၏။

ပေါလုအား မာကေဒါမြို့သို့ခေါ်ခြင်း

6 ပေါလုနှင့် မိမိအဖွဲ့တို့သည် ဖြိုဂြိုဟ်ပြည်နှင့် လာတိပြည်သို့ လျှောက်သွားကြ၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အား အာရုံပြည်၌ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ဟောပြောခွင့်ပြုတော်မမူ။⁷ ပေါလုနှင့် တိမောသေတို့သည် မုသိပြည်အနီးသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဗိသုန်ပြည်သို့ သွားလိုကြ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အား ထိုတိုင်းပြည်သို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်မမူ။⁸ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ထိုတိုင်းပြည်ကို ဖြတ်၍ တရောမြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။⁹ ထိုည၌ ပေါလု သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတစ်ခုကို မြင်ရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံထဲတွင် မာကေဒါနိမု လူတစ်ယောက်သည် သူ့ရှေ့၌ မတ်တပ်ရပ်ပြီး “မာကေဒါနိပြည်ကို လာပြီး၊ ငါတို့ကို ကူညီမစပါ” ဟု တောင်းပန်၏။¹⁰ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံမြင်ပြီးသောအခါ၊ ငါတို့သည် ချက်ချင်းပင် မာကေဒါနိပြည်သို့ ထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုလူတို့ထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ဟောပြောရန် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ခေါ်တော်မူသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်ကြ၏။

လုဒါ၏ပြောင်းလဲခြင်း

11 ငါတို့သည် သင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် တရောမြို့မှ ထွက်ခွာပြီး သာမောသရက်ကျွန်းသို့ တည်တည်လွှင့်ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။¹² ထို့နောက် ငါတို့သည် ဖိလိပိုမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ဖိလိပိုမြို့သည် ထိုမာကေဒါနိပြည်၏အပိုင်း၌ အရေးကြီးသောမြို့တစ်ခုဖြစ်ပြီး မင်းမူလွတ်သော ရောမမြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ထိုမြို့၌ ရက်အနည်းငယ်မျှ နေကြ၏။

13 ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့၏ဂိတ်မှ ထွက်၍ မြစ်ကမ်းနဖူးသို့ လျှောက်ကြလေ၏။ ထိုနေရာ၌ ဆုတောင်းခြင်းအတွက် ယုဒလူမျိုးတို့စုဝေးသော အထူးနေရာရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ငါ

တို့ထင်မြင်ယူဆကြ၏။ ထိုဒေသ၌ အမျိုးသမီး အချို့စုရုံးကြသောကြောင့် ငါတို့ထိုင်ပြီးမှ သူတို့ အား ဟောပြောကြ၏။¹⁴ သူတို့၌သည် လုဒိအ မည်ရှိသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူမ သည် သွာတိရဲမြို့မှ ဖြစ်၏။ သူမ၏အလုပ်သည် ခရမ်းရောင်အဝတ်အထည်များ ရောင်းခြင်း ဖြစ်၏။ သူမသည် စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်၏။ လုဒိသည် ပေါလု၏ စကားကို နားထောင်၏။ သခင်ဘုရားသည် သူမ၏နှလုံးသားကို ဖွင့်ထားတော်မူ၏။ သူမ သည် ပေါလုပြောသောစကားကို ယုံကြည်၏။¹⁵ သူမနှင့် မိမိအိမ်၌ နေကြသူအ ပေါင်းတို့ သည် ဗတ္တိဇံခံကြ၏။ ထို့နောက် လုဒိသည် ငါတို့ကို သူမ၏အိမ်သို့ဖိတ်လေ၏။ သူမက “သင်တို့သည် ကျွန်မအား သခင်ယေရှု၏စစ်မှန် သောယုံကြည်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟုထင် မှတ်လျှင် ကျွန်မအိမ်၌ တည်းခိုနိုင်ပါသည်” ဟု ပြောလေ၏။ သူမသည် ငါတို့အား သူမ၏ဖိတ် ကြားခြင်းကို လက်ခံရန် သွေးဆောင်လေ၏။

ထောင်၌ ပေါလုနှင့်သိလ

¹⁶တစ်ချိန်၌ ငါတို့သည် ဆုတောင်းရာနေ ရာသို့ သွားနေကြစဉ်၊ ငါတို့ထံသို့ တစ်စုံတစ် ရာဖြစ်ပျက်၏။ ငါတို့သည် အစေခံမိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့်တွေ့ဆုံ၏။ သူမ၌ထူးခြားသော နတ်တစ်ယောက်ရှိ၍ ထိုနတ်၏တန်ခိုးအားဖြင့် သူမက အနာဂတ်အကြောင်း ကြိုပြော၏။ ထို သို့ ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သူမသည် မြှောက် များစွာသောငွေကို သူမ၏သခင်တို့အတွက် ရရှိလေ၏။¹⁷ ထိုမိန်းကလေးသည် ပေါလုနှင့် ငါတို့အား လိုက်လာ၍ “ဤလူတို့သည် အမြင့် မြတ်ဆုံး ဘုရားသခင်၏အစေခံတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ ကယ်တင် ခြင်း ခံရမည်ကို ပြောပြနေသည်” ဟုကျယ် လောင်စွာ အော်ဟစ်လေ၏။¹⁸ သူမသည် ထို သို့ နေ့ပေါင်းများစွာ ပြောသောအခါ၊ ပေါလု စိတ်မသာဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ပြန်

လှည့်၍ နတ်အား၊ “သင်သည် သူမ၏အထံမှ ထွက်သွားရန် ယေရှုခရစ်နာမတော်ကို အမှီပြု ၍ငါအမိန့်ရှိ၏” ဟုပြောဆို၏။ ထို့နောက် ခဏ ခြင်းတွင် နတ်သည် သူမထံမှထွက်သွား၏။¹⁹ ထိုမိန်းကလေး၏သခင်တို့သည် မိန်းက လေးနှင့် ငွေရှာစား၍ မရနိုင်ကြောင်းသိမြင် ကြ၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလ တို့ကို ဆွဲခေါ်၍ မြို့ဈေးနေရာသို့ ခေါ်ဆောင် သွားလေ၏။ ထိုနေရာ၌ မြို့ရုံးအရာရှိတို့ ရှိကြ ၏။²⁰ လူများတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို စစ်ကဲမင်းတို့ရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် “ဤ လူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့ မြို့ထဲ၌ အနှောင့်အယှက်များပြုလုပ်သည်” ဟု ပြောကြ၏။²¹ သူတို့သည် ပညတ်တော်တရား ကို ဆန့်ကျင်သောထုံးစံသစ်များသွန်သင်ပေး ကြ၏။ ငါတို့သည် ရောမလူတို့ဖြစ်ကြ၍ ငါတို့ အတွက်ဤ ထုံးစံများကို လိုက်နာရန်နှင့် လက် ခံရန်အတွက် တရားဥပဒေနှင့် အကျုံးမဝင်ပါ” ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။²² ထိုလူတစ်စုလုံးသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ဆန့်ကျင်ကြ၏။ စစ်ကဲ မင်းတို့သည် သူတို့၏အဝတ်များကို ချွတ်၍ကြိမ် လုံးနှင့် ရိုက်စေခြင်းငှါ အမိန့်ပေးကြ၏။²³ ထို နောက် သူတို့သည် ရိုက်၍ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ သူတို့နှစ်ဦးကို ထောင်ချပြီးထောင်မှူးအား “သူ တို့ကို သေချာစွာစောင့်လော့” ဟုပြောကြ၏။²⁴ ထောင်မှူးသည် ထိုအထူးအမိန့်ကို ကြားရ သောအခါ သူတို့အား အတွင်းထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်လျက်ထား၏။²⁵ သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့်သိလတို့ သည် ဆုတောင်း၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း လျက် သီချင်းဆိုလေ၏။ အခြားအကျဉ်းသား တို့သည် သူတို့ကို နားထောင်ကြ၏။²⁶ ထို ခဏာချင်းတွင် မြေကြီးသည် ပြင်းထန်စွာလှုပ် ၏။ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းသည် အလွန်ပြင်းထန် သောကြောင့် ထောင်၏အခြေခံအုတ်ရိုးများ လှုပ်ယမ်းလေ၏။ ထောင်တံခါးများသည် ချက် ချင်းပွင့်သွားပြီး အကျဉ်းသားအားလုံးတို့၏သံ ကြီးများကို ဖြည့်ဖြုတ်သွားလေ၏။²⁷ ထောင်

မူသည် လန်နိုးလာပြီး ထောင်တံခါးများပွင့်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ သူသည် အကျဉ်းသားတို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြပြီဟု ထင်မှတ်၏။ ထိုကြောင့် ထောင်မူသည် မိမိခါးကိုထုတ်၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေရန် ပြင်ဆင်လေ၏။²⁸ သို့သော်လည်း ပေါလုက “ကိုယ့်ကို ဘေးအန္တရာယ်မပေးနှင့်။ ငါတို့အားလုံးသည် ဤနေရာ၌ရှိနေကြသည်” ဟုအော်ဟစ်ပြောဆိုလေ၏။

²⁹ ထောင်မူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား မီးယူလာရန် ပြောလေ၏။ ထိုနောက်သူသည် အတွင်းဘက်သို့ ပြေးဝင်လာ၏။ သူသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် တုန်လှုပ်နေ၍ ပေါလုနှင့် သိလတို့ရှေ့ မြေပေါ်၌ ပြပ်ဝင်လေ၏။³⁰ ထိုနောက် သူသည် သူတို့နှစ်ယောက်အား အပြင်ဘက်သို့ ခေါ်လာ၏။ ထောင်မူက “သခင်တို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းခံရန် အဘယ်သို့ လုပ်မည်နည်း” ဟုမေးလေ၏။

³¹ ထိုအခါ သူတို့က “သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်လော့၊ သို့မှသာ သင်သည် ကယ်တင်ခြင်းရ၍ သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကယ်တင်ခြင်းရလိမ့်မည်” ဟုပြောဆို၏။³² ထိုနောက် ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ထောင်မူနှင့် သူ့အိမ်၌ ရှိသမျှသောလူတို့အား ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို ပြောပြကြ၏။³³ အချိန်အားဖြင့် ညဉ့်နက်နေ၏။ ထိုအခါ ထောင်မူသည် ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ဒက်ရာများကို ဆေးကြောပြီးလျှင် ပတ်တီးစည်းပေး၏။ သူနှင့်မိမိ၏မိသားစုအားလုံးတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ချက်ချင်းခံကြ၏။³⁴ ဗတ္တိဇံပြုခြင်းပြီး သွားသောအခါ ထောင်မူသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့အား မိမိအိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီးမှ သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၏။ သူတို့သည် ယခုအခါ၌ ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ကြပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့အားလုံးဝမ်းမြောက်ကြလေ၏။

³⁵ နောက်တစ်နေ့ နံနက်အချိန်၌ စစ်ကဲတို့သည် ထောင်သို့ စစ်သားအချို့အား “ဤလူတို့ကို လွတ်လပ်စွာ သွားပါစေ” ဟုထောင်မူကို ပြောရန်စေလွှတ်ကြ၏။

³⁶ ထောင်မူက ပေါလုနှင့် သိလတို့အား “စစ်ကဲတို့သည် သင်တို့ကို လွှတ်ပေးရန် ဤစစ်သားတို့အား စေလွှတ်ကြ၏။ သင်တို့ယခု သွားနိုင်ပြီ။ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားပေလော့” ဟုပြောလေ၏။

³⁷ သို့သော်လည်း ပေါလုက စစ်သားတို့အား “သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည် အမှုစစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အများပြည်သူရှေ့၌ ငါတို့ကို ရိုက်နှက်ပြီး ထောင်ထဲသို့ လွှင့်ပစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ရောမလူမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ငါတို့သည်လည်း အခွင့်အရေးရှိ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် ငါတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ လွှတ်လိုကြသလော့။ ထိုသို့မပြုသင့်။ သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တို့ကိုယ်တိုင် ငါတို့ထံသို့ လာ၍ ငါတို့ကို လွှတ်ပေးရမည်” ဟုပြောဆို၏။

³⁸ စစ်သားတို့သည်ပေါလုပြောသောစကားတို့ကို စစ်ကဲတို့အား ပြောပြကြ၏။ စစ်ကဲတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့အား ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။³⁹ ထိုအခါ စစ်ကဲတို့ရောက်လာကြပြီးလျှင် သူတို့အား တောင်းပန်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် လွှတ်ပေးကြပြီးလျှင် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာရန် ပြောကြ၏။⁴⁰ သို့သော်လည်း ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ထောင်မှထွက်လာကြသောအခါ လုဒီအိမ်သို့ သွားကြ၏။ သူတို့သည် ယုံကြည်သူအချို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ သူတို့ကို နှစ်သိမ်အားပေး၏။ ထိုနောက် ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။

သက်သာလောနိတ်မြို့၌ပေါလုနှင့်သိလ

17 ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် အံဖိပေါလိမြို့နှင့် အာပေါလောနိမြို့တို့ကို ရှောက်သွား၍ ခရီးထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့၌ ယုဒလူတို့၏တရားဇရပ်တစ်ခုရှိ၏။² ပေါလုသည် ယုဒလူတို့နှင့်တွေ့ဆုံရန် ထိုတရားဇရပ်သို့ရောက်ရှိလာ၏။ သူတို့ရောက်ရှိရာမြို့

တိုင်း၌ တရားဇရပ်များသို့ သွားလေ့ရှိ၏။ ပေါလုသည် သုံးပတ်လုံးလုံးဥပုသ်နေ့တိုင်း၌ ယုဒတို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကျမ်းစာများဆွေးနွေးကြ၏။³ သူသည် ကျမ်းစာကို သူတို့အား ရှင်းပြပြီး ခရစ်တော် အသေခံရမည်အကြောင်း သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့် အကြောင်းများကို ဖွင့်ပြ၏။ ပေါလုသည် “ငါပြောနေသော ထို ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည် ဟု ပြောလေ၏။⁴ ထိုနေရာ၌ ယုဒလူအချို့တို့သည် ပေါလုနှင့်သိလကို ယုံကြည်ကြပြီးသူတို့အား ပူးပေါင်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုနေရာ၌ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဟေလသလူအများတို့နှင့် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ပေါင်းဖော်သော အရေးပါသော အမျိုးသမီးအများတို့သည်လည်း ရှိကြ၏။

⁵ သို့သော်လည်း မယုံကြည်ကြသော ယုဒလူတို့က မနာလိုဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မြို့မှ လူဆိုးအချို့တို့ကို ငွေပေး၍ ငှားရမ်းကြ၏။ ထိုလူဆိုးတို့သည် များစွာသော လူတို့ကို စုရုံး၍ မြို့ထဲ၌ ဆူပူခြင်းဖြစ်စေကြ၏။ သူတို့သည် ယာသုန်၏အိမ်သို့ သွား၍ ပေါလုနှင့် သိလတို့အား သွားရောက်ရှာဖွေကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို လူအများရှေ့သို့ ဆွဲထုတ်လိုကြ၏။ “သို့သော်လည်း သူတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ရှာမတွေ့ကြ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ယာသုန်နှင့်အချို့ယုံကြည်သူတို့ကို မင်းအရာရှိတို့ထံသို့ ဆွဲခေါ်လာကြ၏။ သူတို့က “ဤလူတို့သည် ကမ္ဘာအနှံ့အပြား၌ ဒုက္ခပေးကြပြီးလျှင် ယခုအခါ၌ ဤမြို့သို့ ရောက်လာကြပြီ ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။⁷ ယာသုန်သည် သူတို့အား သူ့အိမ်၌လက်ခံ၏။ သူတို့သည် ကံသာဘုရင်၏ တရားဥပဒေကို ဆန့်ကျင်သော အရာများလုပ်ပြီး ယေရှုဟုခေါ်သော အခြားဘုရင်တစ်ပါးရှိသည်ဟု ပြောကြသည်” ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။

⁸ မင်းအရာရှိတို့နှင့် အခြားလူတို့သည် ထိုစကားကို ကြားကြ၏။ သူတို့သည် အသည်းအသန်စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာကြ၏။⁹ သူတို့သည် ယာသုန်နှင့်အခြားယုံကြည်သူတို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်ကြ၏။

ပေါလုနှင့်သိလတို့ဗေရိမြို့သို့သွားခြင်း

¹⁰ ထိုည၌ပင် ယုံကြည်သူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ဗေရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ယုဒလူတို့၏ တရားဇရပ်သို့ သွားကြလေ၏။¹¹ ထိုမြို့ရှိ ယုဒလူတို့သည် သက်သာလောနိတ်ရှိ ယုဒလူတို့ထက် ပို၍ စိတ်ထားဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ ဟောပြောချက်ကို နားထောင်ရသောကြောင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ဤယုဒလူတို့သည် ကျမ်းစာများကို နေ့စဉ်ရှာဖွေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပေါလုပြောသော အရာများမှန်သည် မမှန်သည်ကို သိလိုကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။¹² ဤယုဒလူအများအပြားတို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။ များစွာသော ဂုဏ်သရေရှိ ဟေလသလူအမျိုးသားတို့နှင့် အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။¹³ သို့သော်လည်း သက်သာလောနိတ်ရှိ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုက ဗေရိမြို့၌ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်များကို ဟောပြောနေကြောင်း ကြားသိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ဗေရိမြို့သို့ လာကြပြီး လူတို့အား အနှောင့်အယှက်ပေးကြ၏။¹⁴ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်သူတို့သည် ပေါလုအား ပင်လယ်ဘက်သို့ ချက်ချင်းလွှတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သိလနှင့် တိမောသေတို့သည် ဗေရိမြို့၌ နေရစ်ကြ၏။¹⁵ ပေါလုနှင့်အတူ သွားလာသော ယုံကြည်သူတို့သည် သူတို့ကို အာသင်မြို့သို့ပို့ဆောင်ပြီးမှ သူတို့သည် ဗေရိမြို့သို့ ပြန်လာ၍ ပေါလုထံမှ သတင်းစကားကို သိလနှင့် တိမောသေထံသို့ ပါလာ၏။ သတင်းစကားထဲ၌ “ငါထံသို့သင်တို့အမြန်ဆုံးလာခဲ့ကြ” ဟု ပါရှိ၏။

အာသင်မြို့၌ ပေါလု

¹⁶ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့် တိမောသေတို့ကို စောင့်မျှော်နေ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့အား ရုပ်တုနှင့် ပြည်နေသည်ကို မြင်လျှင် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။¹⁷ တရားဇရပ်၌ ပေါလုသည် ယုဒလူတို့နှင့် စစ်မှန်သော

ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဟောလသလူတို့အား ဟောပြော၏။ ပေါလုသည် မြို့၏ဈေးနေရာကို ဖြတ်သန်းသော လူတို့ထံသို့လည်း နေ့တိုင်း ဟောပြော၏။ သူသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဤသို့ ဆောင်ရွက်လေ၏။¹⁸ ထိုအခါ ဝေပိကုရု၏ တပည့်တို့နှင့် အတွေးခေါ်ပညာရှင်တို့သည် ပေါလု နှင့် ငြင်းခုံပြီး သူတို့၏ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာ၏။ သူတို့က “ဤမရေရာသော လူသည် အဘယ်သို့ ပြောရန် ကြိုးစားနေသနည်း” ဟုပြောကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရှု၏သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထ မြောက်ခြင်းအကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကို သူတို့အား ဟောပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့က “သူသည် တခြားနတ်ဘုရား တို့အကြောင်း ပြောဟန်ရှိသည်” ဟုပြောကြ ၏။¹⁹ သူတို့သည် ပေါလုအား အာရေတောင် ကောင်စီသို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ထိုကောင်စီသင်း ဝင်တို့က “သင်သည် ဟောပြောနေသော ဤ သြဝါဒသစ်အကြောင်းကို ကျေးဇူးပြုပြီး ငါတို့ကို ရှင်းပြပါ” ဟုပြောကြ၏။²⁰ သင်ပြောနေသော အရာသည် ငါတို့အတွက် အသစ်အဆန်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ ထိုကဲ့သို့သော အရာတို့ကို အထက်က ငါတို့မကြားဖူးပါ။ သင် ၏ဆုံးမသြဝါဒသည် အဘယ်သို့အဓိပ္ပါယ်ရှိသည် ကို ငါတို့သိလိုကြ၏” ဟုဆိုကြ၏။²¹ အာသင်လူ တို့နှင့် ထိုနေရာ၌ နေထိုင်ကြသော အခြားတိုင်း ပြည်အားလုံးမှ လူတို့သည် အစဉ်မပြတ် အယူ အဆသစ်အကြောင်းကို ကြားပြောခြင်း၊ နား ထောင်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏အချိန်ကို အသုံးပြုကြ၏။²² ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင် ကောင်စီ၌ မတ်တပ်ရပ်ပြီးလျှင် “အာသင်မြို့ရှိ လူကြီးမင်းတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အ ရာတို့၌ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူတို့ ဖြစ်သည် ကို ငါမြင်၏။²³ ငါသည် သင်တို့၏မြို့ထဲကို လျှောက်သွားကြည့်သောအခါ သင်တို့သည် အဘယ်အရာ ကိုးကွယ်ကြသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုအရာများ၌ ငါသည် ယင်ပလွင်တစ်ခုပေါ် တွင် ‘မသိသောဘုရားသို့’ ဟုရေးထိုးထား သောစကားလုံးများကို တွေ့ရ၏။ သင်တို့သည်

မသိသောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သင် တို့အားထိုမသိသောဘုရားသခင်၏အကြောင်း ကို သင်တို့အား ငါပြောမည်။²⁴ သူသည် ကမ္ဘာ ကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ဤကမ္ဘာကြီးထဲ၌ရှိသော အ ရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်ကောင်း ကင်နှင့်မြေကြီး၏ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူတို့ဆောက်လုပ် ထား သောဗိမာန်တော်များ၌ နေတော်မမူ။²⁵ ဤ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အားအသက်၊ အသက် ရှုထုတ်ခြင်းနှင့် အရာခပ်သိမ်းကို ပေးတော်မူ သောဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလိုအပ်တော်မူသမျှ ရှိသောကြောင့် လူတို့ ထံမှတစ်ခုခုကို အလိုရှိတော်မမူ။²⁶ ဘုရား သခင်သည် လူတစ်ယောက်ကို ဖန်ဆင်း၍ သူ ထံမှ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ကမ္ဘာတစ်ဝန်း လုံးရှိ ခြားနားသောနေရာ အသီးသီး၌ နေစေ တော်မူ၏။ သူသည် လူမျိုးအသီးသီးတို့အား အဘယ်လောက်မျှတည်ရှိ မည်ဖြစ် ကြောင်းနှင့် အဘယ်နေရာ၌ သူတို့နေရမည်ကို ဆုံးဖြတ် တော်မူ၏။²⁷ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုရှုစမ်းသဖြင့် တွေ့ကောင်းတွေ့ လိမ့်မည်အကြောင်း မိမိကိုရှုရန် ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ငါတို့တွင် အဘယ်သူနှင့်မျှဝေးတော်မမူ။

²⁸ ‘ငါတို့သည် သူနှင့်အတူအသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့ သည် သူနှင့်အတူ လျှောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် သူနှင့်အတူရှိကြ၏။

သင်တို့၏အချို့စာရေးဆရာတို့ ပြောထားသည်နည်းတူ ငါတို့သည် သူ၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။’

²⁹ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးဖြစ် သည့်အတွက် ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အား လူတို့တွေးခေါ်ကြသကဲ့သို့ သို့မဟုတ် ပြုလုပ်

ထားကြသောအရာမျိုးကဲ့သို့ မထင်မှတ်ရ။ သူသည် ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကျောက်သားစိုင်ရုပ်တုနှင့်တူတော်မူ။³⁰ လွန်ခဲ့သောအချိန်ကာလ၌ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နားမလည်ကြ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုအရာကို လျစ်လျူရှုထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ယခုအခါ၌ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့အား မိမိတို့စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။³¹ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူတို့အား တရားစီရင်မည့်နေ့ကို သတ်မှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့အား သူ့ရွေးချယ်တော်မူသော လူတစ်ယောက်အားဖြင့် တရားမျှတစွာစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤသူကို သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် ဤအရာအတွက် သက်သေကို လူအားလုံးတို့အား ပေးတော်မူ၏။³² လူများတို့သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကြားရသောအခါ သူတို့အချို့သည် သူ့အား ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ သူတို့က “ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မကြာမှီသင့်ထံမှ ငါတို့နားထောင်ကြမည်” ဟုပြောကြ၏။³³ ပေါလုသည် သူတို့ထံမှထွက် အခွာသွား၏။³⁴ သို့သော်လည်း အချို့သောလူတို့သည် ပေါလု၌ မှီခိုဆည်းကပ်ကြ၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့ထံမှ တစ်ယောက်သည် ဒယောနုသိဆိုသူဖြစ်၏။ သူသည်အာရေဇတောင်ကောင်စီအသင်းဝင်ဖြစ်၏။ အခြားယုံကြည်သူဖြစ်လာသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏အမည်မှာ ဒမာရိဖြစ်၏။ သူတို့နှင့်အတူ အခြားလူတို့တချို့သည်လည်း ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

ကောရိန္နုမြို့၌ ပေါလု

18 အချိန်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ ပေါလုသည် အာသင်မှ ထွက်လာပြီး ကောရိန္နုမြို့သို့ ရောက်လေ၏။² ကောရိန္နု၌ ပေါလုသည် အာကုလအမည်ရှိ ယုဒလူတစ်ယောက်နှင့်တွေ့ဆုံ၏။ အာကုလသည် ပုန္တုပြည်

၌ မွေးဖွားသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အာကုလနှင့် မိမိမယားဖြစ်ကိလတို့သည် မကြာသေးမှီက ကွတ်တလီပြည်မှ ကောရိန္နုမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြ၏။ သူတို့ကွတ်တလီပြည်မှ ထွက်ခွာရသောအကြောင်းမှာ ကလောဒိ*က ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ရောမမြို့မှ ထွက်ခွာသွားရမည် ဟုအမိန့်ချမှတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပေါလုသည် အာကုလနှင့် ဖြစ်ကိလတို့ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံ၏။³ ဇနီးမောင်နှံသည် ရွက်ဖျင်တံချုပ်လုပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ပေါလုနှင့်အလုပ်ချင်းတူ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့နှင့်အတူနေ၍ သူတို့နှင့်အလုပ်လုပ်၏။⁴ ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့တိုင်းတွင် တရားဇရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍ ယုဒလူနှင့်ဟေလသလူတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းငှါ သမ္မာတရားလမ်းသို့ သွေးဆောင်လေ၏။

⁵ သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် မာကေဒေါနိပြည်မှ ကောရိန္နုမြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပေါလုသည် မိမိအချိန်ကို လူတို့အား ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းဟောပြောခြင်းဖြင့် အသုံးပြု၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ယုဒလူတို့ထံသို့ သူသည် သက်သေပြလေ၏။⁶ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၏ဆုံးမကြွတ်တော်ကို လက်မခံကြပါချေ။ ထိုယုဒလူတို့က သူကို ဆိုးဝါးစွာ ဆဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူ၏အဝတ်မှဖုန်များကို ခါချလိုက်၏။ ပေါလုသည် ထိုယုဒတို့အား “သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းမခံလျှင် သင်တို့ကိုယ်တိုင် အမှားဖြစ်၏။ ငါတတ်နိုင်သမျှ လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ယခုအချိန်မှစ၍ တပါးသောအမျိုးသားတို့ထံသို့ ငါသွားမည်” ဟုပြောကြားခဲ့၏။⁷ ပေါလုသည် တရားဇရပ်မှ ထွက်ခွာလာပြီး တိတာယုတ္တု ဟုခေါ်သောလူတစ်ယောက်၏ အိမ်သို့ သွားလေ၏။ ဤသူသည် မှန်ကန်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ သူ၏အိမ်သည် တရားဇရပ်နှင့်ကပ်လျက်တည်ရှိ၏။⁸ ထိုတရား

ကလောဒိ 41-54 အေဒီတုန်းက ရောမကေရင်(ခေါင်းဆောင်)

ဧရပ်၏ခေါင်းဆောင်သည် ကရိယာဖြစ်၏။ သူနှင့် မိမိအိမ်၌ နေထိုင်ကြသောလူအားလုံးတို့သည် သခင်ဘုရားအား ယုံကြည်ကြ၏။ ကောရိန္နု၌ နေထိုင်ကြသောလူယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမများ စွာတို့သည် ပေါလု၏သွန်းသင်ခြင်းကို နားထောင်ကြ၏။ သူတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြသဖြင့် ဗတ္တိဇံကိုခံကြလေ၏။

⁹ညဉ့်အခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရ၏။ သခင်ဘုရားက သူ့အား “ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ လူတို့ကို ဆက်လက်ဟောပြောလော့။ မရပ်နှင့်။” ¹⁰သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဘယ်သူကမျှ သင့်ကို တိုက်ခိုက်ပြီး နာကျင်စေမည်မဟုတ်။ ဤမြို့၌ များစွာသော ငါ့လူတို့ရှိကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹¹ပေါလုသည် ထိုနေရာ၌ တစ်နှစ်ခွဲနေပြီး ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လူတို့အား သြဝါဒပေးလေ၏။

ပေါလုအား ဂါလျုန်ရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြခြင်း

¹²အခါယပြည်၌ ဂါလျုန်သည် မြို့တော်ဝန်ဖြစ်လာ၏။ ထိုကာလ၌ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုကို တညီတညွတ်တည်း ဆန့်ကျင်၍ သူ့ကို တရားရုံးသို့ ခေါ်သွားကြ၏။ ¹³ယုဒလူတို့သည် ဂါလျုန်အား “ဤလူသည် လူတို့အား ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်သောနည်းလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ရန် သြဝါဒပေးနေသည်” ဟုပြောပြကြ၏။

¹⁴ပေါလုသည် တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် အဆင်သင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဂါလျုန်သည် ယုဒလူတို့အား “ထိုအရာသည် ဆိုးဝါးသောရာဇဝတ်မှု သို့မဟုတ် အမှားတချို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သင်တို့ကို နားထောင်ရမည်။” ¹⁵သို့သော်လည်း သင်တို့ယုဒလူတို့သည် စကားလုံးများ၌ ပါရှိသောမေးခွန်းများ၊ သင်တို့၏ပညတ်တရားနှင့် ပက်သက်သောနာမည်များကို ပြောနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပြဿနာကို သင်တို့ကိုယ်တိုင် သင်တို့နည်းလမ်းနှင့် ရှင်းကြလော့။ ဤကဲ့သို့

သောအမှုကိုစီရင်ရန် ငါအလိုမရှိ” ဟုပြောလေ၏။ ¹⁶ထို့နောက် သူသည် သူတို့အား တရားရုံးမှ ထွက်သွားရန် ပြောလေ၏။

¹⁷ထိုအခါ ဟောလသလူအပေါင်းတို့သည် တရားဧရပ်မှူး သုဿင်ကို ဆွဲခေါ်၍ တရားရုံးရှေ့၌ ရိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ဂါလျုန်သည် စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်။

ပေါလုအန္တိအုတ်မြို့သို့ ပြန်သွားခြင်း

¹⁸ပေါလုသည် ညီအစ်ကို တို့နှင့်ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်လေ၏။ ထို့နောက် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ရှုရိပြည်သို့ လွှင့်သွား၏။ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့သည်လည်း သူနှင့်အတူ သွားကြ၏။ ကင်ဒြေမြို့၌ပေါလုသည်သူပြုလုပ်သော သစ္စာဂတိကြောင့် မိမိဆံပင်ကို ရိတ်ဖြတ်လေ၏။ ¹⁹ထို့နောက် သူတို့သည် ဖောက်မြို့သို့ သွားကြလေ၏။ ထိုနေရာသည် ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့အား ပေါလုနှင့် ခွဲခွာသောနေရာဖြစ်၏။ ပေါလုသည် ဖောက်မြို့ရှိနေစဉ်တွင်တရားဧရပ်သို့ သွားရောက်၍ ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ ²⁰ယုဒလူတို့သည် သူ့အား ထိုနေရာ၌ ပို၍ ကြာရှည်နေထိုင်ရန် တောင်းပန်ကြသော်လည်း ပေါလုက ငြင်းပယ်၏။ ²¹ပေါလုသည် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ “ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင် ဤနေရာ၌ ငါသည် နောက်ထပ်ပြန်လာမည်” ဟုပြောဆို၏။ ထို့နောက် ပေါလုသည် ဖောက်မှ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရွက်လွှင့်ထွက်ခွာသွား၏။

²²သူသည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယုံကြည်သူတို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုနောက် သူသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ထွက်သွား၏။ ²³သူသည် အန္တိအုတ်မြို့၌ အချိန်အနည်းငယ်မျှသာနေ၏။ ထို့နောက် ဂလာတီပြည်နှင့် ဖြူဂါပြည်အနံ့အပြားသွားလေ၏။ သူသည် ယုံကြည်သူတို့အား သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်း၌ အားသန်စေခြင်းငှါ တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ သွားရောက်လေ၏။

ဖေဖော်ဝါရီလပြည်(ကောရိ)၌အာပေါလု

²⁴အာပေါလုအမည်ရှိသော ယုဒလူတစ်ယောက်သည် ဖေဖော်ဝါရီလပြည် ရောက်လာ၏။ သူသည် အာလေဇန္ဒြီမြို့၌ မွေးဖွား၏။ သူသည် ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ကျမ်းစာများကို အလွန်ကျွမ်းကျင်၏။ ²⁵အာပေါလုသည် သခင်ဘုရား၏ဘာသာ၌ လေ့ကျင့်၍ ယေရှု၏အကြောင်းကို အလွန်တက်ကြွခြင်းနှင့် ပြောလေ၏။ သူသည် ယေရှုအကြောင်းကို စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ယောဟန်၏ဗဟိုကို သာသိ၏။ ²⁶အာပေါလုသည် တရားဇရပ်၌ ရဲရင့်စွာစကားပြော၏။ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလတို့သည် သူ၏သြဝါဒပေးခြင်းကို နားထောင်ကြ၏။ သူတို့သည် အာပေါလုကို သူတို့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘာသာတရားကို သာ၍ သေချာစွာ သဘောပေါက်နားလည်စေခြင်းငှါ ကူညီကြ၏။ ²⁷သူသည် အခါယပြည်သို့ သွားလို၏။ ထို့ကြောင့် ဖေဖော်ဝါရီလပြည် သူ့ကို ကူညီကြ၏။ သူတို့သည် အခါယရှိ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ထံသို့ စာတစ်စောင် ရေးကြ၏။ စာစောင်ထဲ၌ သူတို့သည် အာပေါလုအား လက်ခံရန် တောင်းပန်ထားကြောင်း ပါရှိ၏။ အခါယ၌ရှိသော ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။ အာပေါလုသည် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်သောအခါ သူတို့ကို များစွာ အကူအညီပေး၏။ ²⁸သူသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒတို့နှင့်အလွန်ပြင်းထန်စွာ ငြင်းခုံ၍ သူတို့မှားယွင်းသည်ကို သက်သေအထောက်အထားနှင့်တကွ ဖော်ပြ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သူသည် ကျမ်းစာမှ သက်သေပြလေ၏။

ဖေဖော်ဝါရီလပြည်

19 ကောရိမြို့၌ အာပေါလုရှိနေစဉ်တွင် ပေါလုကဖေဖော်ဝါရီလသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိသောနေရာဒေသများသို့ အလည်

အပတ်ရောက်ရှိနေလေ၏။ ပေါလုသည် ဖေဖော်ဝါရီလ၌ ယေရှု၏တပည့်တော်အချို့တို့ကို တွေ့၏။ ²ပေါလုက သူတို့အား “သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြသောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံရရှိကြသလော” ဟုမေးလေ၏။ တပည့်တော်တို့က “ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ရှိကြောင်းကိုပင် မကြားကြပါ” ဟုဖြေကြ၏။

³ထို့ကြောင့် ပေါလုက “အဘယ်ဗဟိုကို သင်တို့ရရှိကြသနည်း” ဟုမေး၏။ သူတို့က “ယောဟန်သြဝါဒပေးသောဗဟိုဖြစ်သည်” ဟုဖြေကြ၏။

⁴ပေါလုက “ယောဟန်သည် လူတို့အား သူတို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲရန် အလိုရှိသောကြောင့် လက္ခဏာအဖြစ်ဗဟိုကို ခံယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ၏။ ယောဟန်သည် သူတို့အား သူ့နောက်၌ ရောက်လာမည့် သူ့ကို ယုံကြည်ရန်ပြော၏။ ထိုသူသည် ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်” ဟုပြော၏။

⁵ထိုအခါ ထိုတပည့်တော်တို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော်၌ ဗဟိုကို ခံယူကြ၏။ ⁶ပေါလုသည် သူတို့၏အပေါ်သို့ လက်တင်ပေးသောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့အပေါ်၌ ရောက်လာတော်မူ၏။ သူတို့သည် ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောဆို၍ ပရောဖက်ပြုကြ၏။ ⁷ထိုအုပ်စုထဲ၌ လူဆယ်နှစ်ယောက်ခန့်ရှိ၏။

⁸ပေါလုသည် တရားဇရပ်ထဲသို့ ဝင်၍ သုံးလတိုင်တိုင် ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏။ သူသည် သူတို့နှင့်ငြင်းခုံပြီး ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏မှန်ကန်သောအကြောင်းများကို လက်ခံလာရန် သူတို့အား သွေးဆောင်လေ၏။ ⁹သို့သော်လည်း အချို့သောယုဒလူတို့သည် အလွန်ခေါင်းမာလာကြ၍ ယုံကြည်ရန် ငြင်းဆိုကြပြီး၊ ယေရှု၏လမ်းစဉ်အကြောင်းကို ဆိုးဝါးစွာ လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ပြောဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူတို့ထံမှ ထွက်ခွာပြီး ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ကို သူနှင့်အတူခေါ်ဆောင်သွား

ကတ ဘုရားရှုအမည်ရှိသော လူတစ်ယောက် ထံသို့ သွားကြ၏။ ဘုရားရှု၌ စာသင်ကျောင်း တစ်ကျောင်းရှိ၏။ ထိုစာသင်ကျောင်း၌ ပေါလု သည် လူတို့အား နေ့တိုင်းဟောပြော၏။
¹⁰ ပေါလုသည် ထိုဟောပြောခြင်းကို နှစ်နှစ်ပတ် လုံးဆက်လက်၍ ဆောင်ရွက်၏။ ဤနည်းဖြင့် အာရှပြည်ရှိ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်းတို့ သည် သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို ကြားရကြ၏။

သကေဝ၏သားများ

¹¹ ဘုရားသခင်သည် ပေါလုအားဖြင့် ထူး ဆန်းသောနိမိတ်လက္ခဏာများကိုပြတော်မူ၏။
¹² အချို့သောလူတို့သည် ပေါလုအသုံးပြုထား သောလက်ကိုင်ပဝါများနှင့် အဝတ်များကို ယူ သွား၍ လူနာတို့အပေါ်၌ တင်ထားကြ၏။ ထိုအ ရာများကို လူနာများအပေါ်တွင် တင်ပြီးချင်း သူတို့သည် ကျန်းမာခြင်းရ၍ နတ်ဆိုးတို့သည် လည်း ထွက်သွားကြ၏။
¹³⁻¹⁴ အချို့သောယုဒ လူတို့သည် လှည့်လည်သွားကာလူတို့ထံမှ နတ် ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပေးကြ၏။ သကေဝ၏သား ခုနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုသို့ပြုလုပ်ကြ၏။ သကေဝသည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးဖြစ်၏။ ဤယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမတော် အားဖြင့် နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ရန် ကြိုးစား ကြ၏။ သူတို့က “ငါသည် ပေါလုဟောပြောနေ သောယေရှု၏နာမတော်၌ သင်တို့အား ထွက် သွားရန် အမိန့်ပေးသည်” ဟုပြောကြ၏။
¹⁵ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းတွင် နတ်ဆိုးက ထိုယုဒတို့အား “ယေရှုကို ငါသိ၏။ ပေါလုကို လည်း ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့ အားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုမသိ” ဟုပြောဆို၏။
¹⁶ ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲကပ်သူသည် ခုန်တက်၍ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်လေ၏။ သူသည် ညီနောင် ခုနှစ်ယောက်ထက်ပို၍ သန်မာသဖြင့် သူတို့ကို ရိုက်နှက်၍ သူတို့၏အဝတ်အစားများကို ဆုတ် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အဝတ်မပါဘဲ ဒဏ်ရာရလျက် ထိုအိမ်မှ ထွက်ပြေးရကြ၏။

¹⁷ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဖောက်မြီ၌ နေထိုင်ကြ သောယုဒလူတို့နှင့် ဟေလသလူအပေါင်းတို့ ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍ သခင် ယေရှု၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
¹⁸ များစွာ သောယုံကြည် သူတို့သည် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဆိုးဝါးသောအရာများကို အများရှေ့၌ ဝန်ခံကြ ၏။
¹⁹ မှော်ပညာကို အသုံးပြုလေ့ရှိသောလူ များစွာတို့သည် သူတို့၏မှော်ပညာစာအုပ်များ ကို လူများရှေ့၌ ယူဆောင်၍ မီးရှို့ကြ၏။ ထိုစာ အုပ်များ၏တန်ဖိုးမှာ ခန့်မှန်းခြေ ငွေပြား * ငါး သောင်းလောက်ရှိ၏။
²⁰ ဤနည်းဖြင့် သခင်ဘု ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွား ၍ လူတို့အား လွှမ်းမိုးလေ၏။

ပေါလုက ခရီးတစ်ခုစဉ်ခြင်း

²¹ ထိုအရာများဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ပေါလုသည် မာကေဒေါနိုပြည်နှင့် အခါယပြည်ရှိမြို့များကို ကျော်ဖြတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရန် ရည် ရွယ်၏။ ပေါလုက “ငါက ယေရုရှလင်ကိုသွား ပြီးနောက်၊ ရောမမြို့ကိုလည်း သွားရမည်” ဟု အကြံရှိ၏။
²² ပေါလုသည် မိမိအားကူညီသော သူနှစ်ယောက်ဖြစ်ကြသော တီမောသေနှင့် ရေတ္တုတို့အား မာကေဒေါပြည်သို့ အရင်စေ လွှတ်၏။ သူသည် အာရှီပြည်၌ ခဏနေသေး၏။

ဖောက်မြီ၌ဒုက္ခ

²³ သို့သော်လည်း ထိုအချိန်ကာလ၌ သခင် ဘုရား၏ဘာသာတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုးရွား သော အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လေ၏။
²⁴ ဖောက်မြီ ၌ ဒေမေတရီဆိုသောလူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ သည် ငွေထည်ပစ္စည်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်၏။ သူ သည် ငွေပြားဖြင့် အာတေမိနတ်ဘုရားမ၏ ဗိမာန်တော်ပုံစံငယ်များကို ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့် သူသည် ပန်းထိမ်သမားတို့အား စီးပွားပြုတတ်၏။
²⁵ ဒေမေတရီသည် ဤပန်းထိမ် သမားတို့နှင့် ထိုသို့သောအတတ် သမားများစု

ငွေပြား ဒေနာရအပြားသည် ဖျမ်းမျှပေးခဲ့သောတစ် ရက်လုပ်အားခအတွက် ဖြစ်သည်။

စေပြီး ဤအတတ်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့၌ အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ အချင်းလူတို့ ငါတို့၏လုပ်ငန်းမှ ငါတို့သည် ငွေအမြောက်အများစွာ ရနေသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ဤလူသည် အဘယ်သို့လုပ်သည်ကို ကြည့်ကြလော့။ သူသည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကို နားထောင်ကြလော့။ ပေါလုသည် ဖောက်မြို့တွင် သာမကအာရိပြည် တစ်လျှောက်လုံး၌လည်း များစွာသောလူတို့ကို သြဇာလွှမ်းမိုး၍ ပြောင်းလဲစေ၏။ ပေါလုက လူတို့ပြုလုပ်သောဘုရားတို့သည် မှန်ကန်သောဘုရားများ မဟုတ်ပါ' ဟုဆို၏။²⁷ ပေါလုပြောသောအရာတို့သည် လူတို့၏စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေ၍ ငါတို့လုပ်ငန်းကို ဆန့်ကျင်ပြီးလူများတို့လည်း ကြီးမြတ်သောနတ်ဘုရားမ အာတေမိ၏ဗိမာန်တော်ကို အရေးမကြီးပါဟု တွေးလာကြလိမ့်မည်။ သူမ၏ကြီးမြတ်ခြင်းကိုလည်း ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ သင်တို့သိသကဲ့သို့ အာရိပြည် တစ်လျှောက်လုံးနှင့် လောကီနိုင်ငံသားတို့သည် အာတေမိကို ကိုးကွယ်နေ၏' ဟုပြောဆို၏။

²⁸ ထိုလူတို့သည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ အလွန်ဒေါသထွက်လာ၍ “အာတေမိ၊ ဖောက်မြို့၏နတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်သည်” ဟုအော်ဟစ်ကြွေးကြော်ကြ၏။²⁹ မြို့ထဲရှိလူအပေါင်းတို့သည် အလွန်စိတ်ဆိုးကြသဖြင့် ဂါယုနှင့်အာရိတ္တာဒုကို ဆွဲဖမ်းကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်သည် မာကေဒါနိပြည်မှဖြစ်၍ ပေါလုနှင့်အတူ ခရီးသွားကြသူများဖြစ်၏။ ထိုနေ့က သူတို့အားလုံးသည် ပွဲခံရာဇရပ်ထဲသို့ တဟုန်ထိုးပြေးဝင်ကြ၏။³⁰ ပေါလုသည် စုရုံးသောလူတို့ထံသို့ သွားရောက်၍ သူတို့ကို စကားပြောရန် အလိုရှိသော်လည်း ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် သူ့ကို သွားခွင့်မပြုကြ။³¹ ထိုနိုင်ငံခေါင်းဆောင်အချို့သည် ပေါလု၏မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သတင်းတစ်ခုစေလွှတ်၍ သူ့ကို ပွဲခံရာဇရပ်သို့ မသွားရန် တောင်းပန်ကြ၏။³² လူအချို့တို့သည် တစ်မျိုးအော်ဟစ်နေကြပြီး၊ တခြားလူတို့က အခြားတစ်မျိုးအော်

ကြ၏။ စည်းဝေးပွဲတစ်ခု လုံးရှုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်လာ၏။ ထိုလူ အုပ်ထဲ၌ရှိသောလူအများစုတို့သည် သူတို့အဘယ်ကြောင့် ထိုနေရာ၌ရှိနေသည်ကိုပင်မသိကြ။³³ ယုဒတို့သည်အာလေဇန္ဒြီကို လူတို့ရှေ့၌ ရပ်ခိုင်းကြ၏။ လူတို့သည် သူအား အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်ကို ပြောကြ၏။ အာလေဇန္ဒြီသည် သူတို့ကို ရှင်းပြလိုသောကြောင့် သူ၏လက်ကို ဝှေ့ရမ်းပြ၏။³⁴ သို့သော်လည်း၊ လူတို့သည် သူ့ကို ယုဒလူဖြစ်ကြောင်း သိလာသောအခါ သူတို့က နှစ်နာရီတိုင်တိုင် “ဖောက်မြို့က အာတေမိနတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်၏။ ဖောက်မြို့က အာတေမိနတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်၏” ဟုတစ်သံတည်းနှင့်အော်ဟစ်နေကြ၏။

³⁵ မြို့စာရေးသည် လူအုပ်ကြီးကို တိတ်စေပြီးလျှင် သူက ‘ဖောက်မြို့နေလူကြီးမင်းတို့ ဖောက်မြို့သည်ကြီးမြတ်သောနတ်ဘုရားမအာတေမိ* ၏ဗိမာန်တော်နှင့် သူမ၏သန့်ရှင်းသောကျောက်* ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သောမြို့ဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိနေကြလော့။³⁶ အဘယ်သူကမျှ ဤအရာမမှန်ကန်ဟု မပြော။ ထို့ကြောင့် အားလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုသင့်။³⁷ သင်တို့သည် ဤလူနှစ်ယောက်ကို ခေါ်လာကြသော်လည်း သူတို့သည် ငါတို့၏နတ်ဘုရားမကို ဆန့်ကျင်ရာတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မပြောကြ။ သူတို့သည် နတ်ဘုရားမ၏ဗိမာန်တော်မှတစ်စုံတစ်ရာကို မခိုးကြ။³⁸ ဒေမေတရီမစ၍ သူနှင့်အတူနေသောပန်းထိပ်သမားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောအပေါ်၌ တရားစွဲဆိုချက်တစ်ခုရှိသလော။ ဥပဒေတရားရုံးများဖွင့်ပြီး တရားသူကြီးတို့လည်း ရှိကြ၏။ ထိုနေရာ၌ သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်

အာသာမိ အာသာမိသည် ဂရိတ်ဘုရားမ ဒိုင်ယာနာ၏ အမည်ဖြစ်၏။

သန့်ရှင်းသောကျောက် လူတို့က အာတေမိနှင့်တူပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သောမေထရီဂိုက် သို့မဟုတ် ကျောက်။

ယောက်မူခြင်းတရားတွေကြစေ။³⁹ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုထပ်၍ ဆွေးနွေးလိုလျှင် တရားသောအစည်းအဝေး၌ စီရင်ရလိမ့်မည်။⁴⁰ ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်းအကြောင်းကို ပြောစရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ” ဟုဆို၏။⁴¹ မြို့စာရေးသည် ဤအရာကို ပြောပြီးနောက်၊ လူတို့အား အိမ်ပြန်ကြရန်ပြောလေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် အိမ်ပြန်သွားကြကုန်၏။

ပေါလုသည် မာကေဒါနိုပြည်နှင့် ဂေါမပြည်သို့ သွားခြင်း

20 ထိုဒုက္ခ ရပ်တန့်သွားသောအခါ၊ ပေါလုသည် တပည့်တော်တို့အား မိမိထံသို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ကြားလေ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူတို့အား နှစ်သိမ့်စကားပြောကြားပြီး၊ နှုတ်ဆက်လေ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာပြီး မာကေဒါနိုပြည်သို့ သွားလေ၏။² သူသည် မာကေဒါနိုသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်၌ရှိ သောနေရာဒေသအသီးသီးသို့ ရပ်နား၍တပည့်တော်တို့ကို အားပေး၏။ ထိုနောက် သူသည် ဟေလသပြည်သို့ ရောက်လာ၏။³ သူသည် ထိုပြည်၌ သုံးလမျှနေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရှုရီပြည်သို့သွားရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေ၏။ သို့သော်လည်း ယုဒလူအချို့တို့သည် သူ့ကိုဆန့်ကျင်ရန် လျှို့ဝှက်ကြံစည်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သူသည် မာကေဒါနိုပြည်ကို ဖြတ်ကျော်၍ ရှုရီပြည်သို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။⁴ တချို့လူတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူသွားကြ၏။ ထိုလူတို့အား ဗေရိမြို့မှ ပုရု၏သားသော တပရု၊ သက်သာလောနိတ်မြို့မှ အာရိတ္တာဒုနှင့်သေကုန္ဒ၊ ဒေရဗေမြို့သားဂါယု၊ တိမောသေ၊ အာရိပြည်မှလူနှစ်ယောက် ဖြစ်သောတုဒိတ်နှင့်တရောဖိမ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။⁵ ထိုလူတို့သည် ငါတို့ရှေ့၌ သွားနှင့်သူများဖြစ်ကြပြီး၊ ငါတို့အား တရောမြို့၌ စောင့်နေကြ၏။⁶ ငါတို့သည် ယုဒလူမျိုးများ၏တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲ တော်အပြီးတွင်၊

ဖိလိပိုမြို့မှရေကြောင်းခရီးဖြင့် ထွက်လာကြ၏။ ငါတို့သည် အခြားလူတို့ ကို ငါးရက်အကြာတွင် တရောမြို့၌တွေ့ဆုံကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုအရပ်၌ ခုနစ်ရက်နေကြ၏။

တရောမြို့သို့ ပေါလု၏နောက်ဆုံးခရီး

⁷ ရက်သတ္တပတ်၏ပထမနေ့၌ ငါတို့သည် ပွဲတော်မင်္ဂလာသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အတူတူစုဝေးကြ၏။ ပေါလုသည် နောက်တစ်နေ့၌ ထွက်ခွာရန်အစီအစဉ်ရှိသဖြင့် သူသည် အုပ်စုကို စကားပြော၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအထိ ဆက်လက်၍ စကားပြောနေ၏။⁸ ငါတို့အားလုံးအပေါ်ထပ်အခန်းတစ်ခန်းထဲ၌ ရှိနေကြ၏။ ထိုအခန်းထဲ၌ မီးအိမ်များစွာတို့သည် လင်းထိန်နေလေ၏။⁹ ဥတုအမည်ရှိသောလူငယ်တစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားတွင် ထိုင်နေ၏။ ပေါလုသည် ဆက်လက်စကားပြောနေစဉ်၊ ဥတုသည် အလွန်အိပ်ငိုက်လာ၏။ နောက်ဆုံး၌ အိပ်ပျော်သွား၍ ပြတင်းပေါက်မှ ပြုတ်ကျသွား၏။ သူသည် သုံးထပ်အမြင့်မှ မြေပေါ်သို့ ကျသွား၏။ လူများတို့သည် သွားရောက်ပြီး သူ့ကိုထူမကြည့်သောအခါ သူသည် သေနေလေပြီ။¹⁰ ပေါလုသည် အောက်သို့ ဆင်းလာပြီး ဥတုအစား၌ ဒူးထောက်၍ သူ့ကို ပွေဖက်ထား၏။ ထိုအခါ သူသည် ယုံကြည်သူ တို့အား “မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူသည် အသက်ရှင် နေသည်” ဟုပြော၏။¹¹ ပေါလုသည် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်သွား၏။ သူသည် မုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။ ထိုနောက် သူတို့အား မိုးလင်းသည်အထိ စကားပြောလေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ထွက်ခွာသွားလေ၏။¹² လူတို့သည် လူငယ်ကို အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ သူအသက်ရှင်နေ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် အလွန်တရာစိတ်သက်သာခြင်းရကြလေ၏။

တရောမှမိလက်သို့ ခရီးသွားခြင်း

¹³ ငါတို့သည် အသုမြို့သို့ ပေါလုထက် အရင်ရွက်လွင့်သွားကြ၏။ ပေါလု၏အစီအစဉ်အရ

ငါတို့သည် သူ့ကို အသုမြို့၌ တွေ့ဆုံပြီး ထိုနေရာမှ အတူတကွလွှင့်မည်ဖြစ်၏။ သူသည် ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် သွားလိုသဖြင့် ထိုသို့စီရင်လေ၏။
 14 နောက်ပြီးနှင့် အသုမြို့၌ သူသည် ငါတို့နှင့် တွေ့ဆုံကြပြီးလျှင် သူသည် ငါတို့နှင့်အတူ သင်္ဘောပေါ်သို့တက် ရောက်လိုက်ပါလော၏။ ငါတို့အားလုံးသည် မိတုလင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။
 15 နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် မိတုလင်မှ လွှင့်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဒိအုကျွန်းအနီးရှိ နေရာတစ်ခုသို့ရောက်ကြ၍ နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် သာမုကျွန်းသို့ ရောက်သွားကြ၏။ တစ်ရက်မျှကြာသောအခါ ငါတို့သည် မိလက်မြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။
 16 ပေါလုသည် ဖေက်မြို့၌ ရပ်တန့်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်ထား၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အာရိပ်ပြည်၌ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေရန်အလိုမရှိ။ ပေါလုသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲတော်နေ့တွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလိုသောကြောင့် အလျင်အမြန်သွားလို၏။

ပေါလုက ဖေက်မြို့မှ အကြီးအကဲများထံသို့ ပြောဆိုခြင်း

17 မိလက်မြို့၌ ပေါလုက ဖေက်မြို့သို့ စာတစ်စောင်ရေး၍ ပို့လေ၏။ ပေါလုသည် ဖေက်မြို့သင်းအုပ်တို့ကို သူ့ထံသို့လာရန် ဖိတ်ခေါ်၏။
 18 သင်းအုပ်တို့ရောက်လာသောအခါ ပေါလုက၊ သင်တို့နှင့်ငါအတူနေသောကာလပတ်လုံး ငါ၏အသက်ရှင်ခြင်းနည်းလမ်းကို သင်တို့သိကြ၏။ သင်တို့နှင့်ငါသည် အတူတစ်ချိန်လုံးနေခဲ့သောလမ်းစဉ်ကို သင်တို့သိကြ၏။
 19 ယုဒတို့သည် ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ရန် ကြံစည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ငါ့ကို ကြီးမားသောစိတ်နာကျင်ခြင်း ဖြစ်စေ၏။ ငါမကြာခဏငိုရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါအစဉ်သဖြင့် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ပေးသည်ကို သိကြ၏။ ငါသည် အရေးပါသော အရာကို ငါ့အတွက် ဘယ်သောအခါမျှ မတွေ့ပါ။
 20 ငါသည် သင်တို့အတွက်အကောင်းဆုံးသောအရာကို အစဉ်သဖြင့် ငါပြုလုပ်၏။ ငါ

သည် သင်တို့အား အရာခပ်သိမ်းပြောလေ၏။ ငါသည် သင်တို့အား ပရိသတ်ရှေ့၌သာမက၊ သင်တို့အိမ်များ၌လည်း ဩဝါဒပေး၏။
 21 ငါသည် ယုဒလူနှင့် ဟေလသလူအပေါင်းတို့အား သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲပြီး ဘုရားသခင်ထံပြန်လည်၍ ငါတို့၏သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်ကြရန်ပြောလေ၏။
 22 သို့သော်လည်း ငါသည် ယခုအချိန်၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အမိန့်ကို နာခံ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရမည်။ အထိုနေရာ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကို ငါမသိ။
 23 ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဒုက္ခများစွာနှင့် ထောင်ကပင်လျှင် ငါအား စောင့်နေသည်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူသောကြောင့် ငါသိနေ၏။
 24 ငါသည် ငါ့အသက်အတွက် ဝရုမစိုက်ပါ။ အရေးအကြီးဆုံးအရာမှာ၊ ငါ၏အလုပ်ကို ပြီးမြောက်စေခြင်းငှါ သခင်ယေရှုသည် ငါ့အား ပေးသောအလုပ်ကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုအလုပ်သည် ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်းကို လူတို့အား ပြောဆိုရန် ဖြစ်၏။
 25 ယခုအခါ၌ ငါပြောမည်ကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၌ အဘယ်သူကမျှ ငါ့ကို နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမှ တွေ့ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေချိန်ကာလပတ်လုံး သင်တို့အား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြော၏။
 26 ထို့ကြောင့် ယနေ့ ငါ၌ သေချာစွာပြောနိုင်သောအရာတစ်ခုရှိ၏။ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို အပြစ်တင်မည်မဟုတ်။
 27 အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုသိရန် အလိုတော်ရှိသမျှတို့ကို ငါသည် သင်တို့အား ပြောပြ၏။
 28 ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုအပြင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အပ်ထားသောလူတို့အားလုံးကိုလည်း ကြည့်ရှုကြလော့။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ဤသို့အုပ်များကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် ခန့်အပ်တော်မူ၏။

သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်၌ သိုးထိန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ သူသည် ထိုအသင်း တော်ကို မိမိအသွေးနှင့်ဝယ်တော်မူ၏။²⁹ ငါ သွားပြီးသည့်နောက်တွင် သင်တို့ထံသို့ လူတ ချို့ရောက်လာကြမည်ကို ငါသိ၏။ ထိုလူတို့ သည် ဝံပုလွေရိုင်းများကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ တို့သည် သိုးအုပ်ကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားကြ လိမ့်မည်။³⁰ သင်တို့အုပ်စုထဲမှခေါင်းဆောင် ဆိုးများလည်း ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။ သူတို့ သည် မှားယွင်းသောအရာများကို သင်ကြား လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ယေရှု၏နောက်ကို လိုက် သောသူတချို့ကို သမ္မာတရားမှ လမ်းမှားစေ ပြီး သူတို့၏နောက် လိုက်များဖြစ်စေလိမ့်မည်။³¹ ထို့ကြောင့် သတိထားကြလော့။ ပတ်လုံးနေ့ ညမပြတ်လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍ နေကြောင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။³² ယခုအခါ၌ ငါသည် သင်တို့ကို ဘုရား သခင်၏လက်တော်ထဲ၌ အပ်လေ၏။ ဘုရား သခင်သည်မိမိသန်ရှင်းသူအားလုံးကိုပေးတော် မူသောအရာဖြစ်၏။ သင်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေ၍ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ပေးသည့်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရားစကားအပေါ်၌ ငါသည် ရပ် တည်လျက်ရှိနေ၏။³³ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေသောအခါ ဘယ်သောအခါမျှတစ်စုံတစ် ယောက်၏ငွေဖြစ်စေ၊ အဝတ်များဖြစ်စေအလို မရှိ။³⁴ ငါ၏လိုအပ်ချက်များအတွက်၎င်း ငါနှင့် အတူရှိနေကြသော လူတို့၏လိုအပ်ချက်များအ တွက်၎င်း စောင့်ရှောက်နိုင်ရန် ငါကိုယ်တိုင် လက်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်ကို သင်တို့သိကြ ၏။³⁵ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကူညီ ခြင်းငှါ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သင့်ကြောင်း အရာရာ၌ ငါသည် သင်တို့ကို ပုံသက်သေပေး ၏။ ငါသည် သင်တို့အား သခင်ယေရှုမိန့်တော် မူသောစကားတော်များကို မှတ်မိရန် သွန်သင် ပေး၏။ ယေရှုက၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ရယူခြင်း ထက်ပို၍ ဝမ်းမြောက်စရာဖြစ်သည်” ဟုမိန့် တော်မူ၏။

³⁶ ပေါလုက ထိုအကြောင်းများကို ပြောဆို

ပြီးလျှင် သူသည်၊ သူတို့အားလုံးနှင့်အတူဒူး ထောက်၍ ဆုတောင်းကြ၏။³⁷⁻³⁸ သူတို့အား လုံးသည် ငိုကြွေးကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှတွေ့ရလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ပေါလုသည် သူတို့အား ပြောသော ကြောင့် သူတို့သည် အလွန်ကြေကွဲဝမ်းနည်း ကြ၏။ သူတို့သည် သူ့ကို ဖက်၍နမ်း ကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် သူ့ကို သင်္ဘောသို့လိုက် ပို့ကြ၏။

ပေါလုယေရှုလင်မြို့သို့ သွားခြင်း

21 ငါတို့အားလုံးသည် သင်းအုပ်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ခွာပြီးနောက်၊ လွှင့်ကြလေ ၏။ ငါတို့သည် ကောသကျွန်းသို့ တည်တည် သွားကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ရောဒကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ရောဒကျွန်းမှတစ်ဆင့် ပါတရ မြို့သို့ သွားရောက်ကြ၏။² ပါတရမြို့သို့ ရောက် သောအခါ ဖိနိတ်ပြည်သို့ သွားမည့်သင်္ဘော တစ်စီးကို တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုသင်္ဘော ပေါ်တက်ပြီး ရွက်လွှင့်သွားကြ၏။³ ငါတို့ သင်္ဘောသည် ကုပရူကျွန်းအနီးမှ ဖြတ်သွား၏။ ငါတို့သည် ကျွန်း၏မြောက်ပိုင်းကို တွေ့နေရ သော်လည်း၊ ထိုနေရာ၌ သင်္ဘောရပ်တန့်ခြင်း မပြုသဖြင့် ရှုရိပြည်အထိ ရွက်လွှင့်၏။ ငါတို့ သည် တုရုမြို့၌ ရောက်သောအခါ သင်္ဘောရပ် နားလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောပေါ် တွင် ပါရှိသောကုန်ပစ္စည်းများကို တုရုမြို့၌ ချရ မည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။⁴ တုရုမြို့၌ ငါတို့ သည် ယေရှု၏တပည့်တော်တို့နှင့် တွေ့ကြ၏။ ငါတို့သည် သူတို့နှင့်အတူနစ်ရက်တိုင်တိုင်နေ ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်မြို့ သို့ မသွားရန်သတိပေးကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူတို့ အား ပြောထားသောအရာများကြောင့် ဖြစ် ၏။⁵ ငါတို့သည် အလည်အပတ်သွားခြင်း ပြီး သောအခါ ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာသွားကြပြီး ငါတို့ ဆက်လက်၍ခရီးဆက်ပါ၏။ ငါတို့သည် ထိုမြို့မှ မထွက်ခွာမှီ၊ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့အားလုံး၊

အမျိုးသမီးတို့နှင့် ကလေးငယ်တို့အပါ၊ မြို့ပြင် သို့ထွက်၍ ငါတို့အား နှုတ်ဆက်ရန် လိုက်ပါလာ ကြ၏။ ငါတို့အားလုံးသည် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း ဌာန နှုတ်ဆက်၍ ဆုတောင်းကြ၏။ ထို့နောက် ငါတို့သည် နှုတ်ဆက်ခွဲခွာ၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ ‘သင်္ဘောထွက်ခွာပြီးမှသာလျှင် ငါတို့ကို နှုတ်ဆက်ခွဲခွာသောလူတို့သည် အိမ် ပြန်သွားကြ၏။

⁷ငါတို့သည် ခရီးစဉ်ကို ဆက်လက်သွားရာ တုရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ ရောက်၏။ ငါတို့ သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး၊ သူတို့နှင့် အတူတစ်ရက်နေကြ၏။ ⁸နောက်တစ်နေ့၌ ငါ တို့သည် ပတောလင်မြို့မှ ထွက်ခွာပြီး၊ ကံသရီ မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ငါတို့သည် ဖိလိပျအိမ်သို့ သွား၍နေထိုင်ကြ၏။ ဖိလိပျအိမ်သည် လူ များထံသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်းကောင်း ပြန်ဝေဟောကြားခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် အကူအ ညီပေးသော ဆရာ* ခုနှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၏။ ⁹သူ ၌လက်မထပ်ရသေးသောသမီးပျိုကညာ လေး ယောက်ရှိ၏။ ထိုသမီးပျိုတို့၌ ပရောဖက်ပြု နိုင်သောအစွမ်းရှိကြ၏။ ¹⁰ငါတို့သည် ထိုအိမ်၌ ရက်ပေါင်းမြောက်များစွာ နေပြီးသောအခါ၊ အာဂဗုအမည်ရှိသော ပရောဖက်တစ်ယောက် သည် ယုဒပြည်မှရောက်လာလေ၏။ ¹¹သူသည် ငါတို့ထံသို့ ရောက်လာ၍ ပေါလု၏ခါးပတ်ကို ငှားရမ်း၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိလက်နှင့် ခြေထောက်များကို ထိုခါးပတ်နှင့် ချည်နှောင် ၍ “သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က ‘ပြောတော် မူသည်မှာ ယေရှုလင်မြို့ရှိယုဒလူတို့က ဤခါး ပတ်ပတ်သောလူကို ဤကဲ့သို့ ချည်နှောင်ကြ ပြီး၊ သူ့ကို တပါးသောအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။ ¹²ငါတို့ အားလုံးသည် ထိုစကားကို ကြားရ၏။ ထို့ ကြောင့် ငါတို့နှင့်ထိုနေရာ၌ရှိသော ယုံကြည် သူတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်သို့မသွား ရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ¹³သို့သော်လည်း ပေါလု

က “သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဝိုင်းရံနေကြသ နည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုစိတ် ဝမ်းနည်းစေကြသနည်း။ ယေရှုလင်မြို့၌ ငါ သည် အချည်နှောင်ခြင်းခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ် နေရုံသာမက သခင်ယေရှု၏နာမတော်အတွက် အသေခံခြင်းငှါပင်လျှင် အဆင်သင့် ဖြစ်သည်” ဟုပြောလေ၏။

¹⁴ငါတို့သည် ပေါလုအား ယေရှုလင်မြို့မှ ကင်းဝေးရန်သွေးဆောင်၍ မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကြိုးစားသွေးဆောင်ခြင်းကို ရပ်၍ “ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ် ပါစေ” ဟုပြောကြ၏။ ¹⁵ထို့နောက် ငါတို့သည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး ယေရှုလင်မြို့သို့ ထွက်ခွာ ကြ၏။ ¹⁶ကံသရီမြို့ရှိ ယေရှု၏တပည့်တော် အ ချိုတို့သည် ငါတို့ကို လိုက်ပို့ကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့အား မနာသုန်၏အိမ်သို့ခေါ် ဆောင်သွား ကြ၏။ မနာသုန်သည် ကုပရူကျွန်းသားဖြစ်၏။ သူသည် ယေရှု၏နောက်ကို လိုက်လာသော ပထမဆုံးလူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် သူ့အိမ် ၌နေထိုင်ကြ၏။

ပေါလုက ယာကုပ်ထံသို့ သွားလည်ခြင်း

¹⁷ငါတို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက် သောအခါ၊ ယုံကြည်သူတို့သည် ငါတို့ကို တွေ ကြရသောကြောင့် အလွန်ပျော်ရွှင်နေကြ၏။ ¹⁸နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုသည်၊ ယာကုပ်ကို တွေ့ဆုံရန် ငါတို့နှင့်အတူသွားလေ၏။ ထိုနေရာ ၌ သင်းအုပ်အားလုံးတို့သည်လည်း ရှိကြ၏။ ¹⁹ပေါလုသည် သူတို့အားလုံးကို နှုတ်ဆက်၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိအားဖြင့်တပါးသောအ မျိုးသားတို့တွင် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူခဲ့သမျှ အရာအားလုံးကို သူတို့အား အသေးစိတ်ပြော ပြ၏။ ²⁰သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအကြောင်း အရာ များကို ကြားကြသောအခါ၊ သူတို့သည် ဘုရား သခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ပေါလုအား၊ “ငါတို့ညီအစ်ကို ထောင်ပေါင်း များစွာသောယုဒလူမျိုးတို့သည် ယုံကြည်သူ ဖြစ်လာကြသည်ကို သင်သိမြင်နိုင်သော်လည်း

အကူအညီပေးသောဆရာ အထူးအလုပ် အတွက်ရွေး ချယ်ခဲ့သောလူများ

သူတို့သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတွက် စိတ်အားထက်သန်ကြ၏။²¹ သင်သည် တခြား ပြည်များ၌ရှိသောယုဒလူတို့အား မောရှေ၏ ပညတ်တရားကိုစွန့်၍ ယုဒတို့၏မလေ့ထုံးစံများကို မလိုက်နာရန်နှင့် သူတို့၏သားသမီးတို့ကို အရေးများမလှီးရန် သင်ပေးသည်ကို သူတို့ကြားရကြပြီ။²² သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင်ရောက်လာသည်ကို ဤနေရာရှိ ယုဒလူယုံကြည်သူတို့သည် သေချာစွာ သိကြလိမ့်မည်။²³ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သင်အဘယ်အရာ လုပ်ရမည်ကို ပြောပြမည်။ ငါတို့တွင် လူလေးယောက်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်၌ သစ္စာ ဝတ်ပြုကြ၏။²⁴ ဤလူလေးယောက်ကို သင်နှင့် အတူ ခေါ်သွား၍၊ သူတို့၏စင်ကြယ်ခြင်းအခမ်းအနား၌ ပါဝင်လော့။ သူတို့၏ခေါင်းရိတ်ခြင်းအတွက် စရိတ်ကိုပေးလော့။ သင်သည် ထိုသို့ပြုလျှင် သင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ကြားခဲ့သော အရာသည်မမှန်ကန်ကြောင်း လူတိုင်းအတွက် သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ကိုယ်တိုင်မိမိအသက်တော်၌ မောရှေ၏ ပညတ်တရားကို လိုက်နာကြောင်း သူတို့ကိုယ်တိုင်သိမြင်ကြ၏။²⁵ ငါတို့သည် တပါးသောအမျိုးသားယုံကြည်သူတို့ထံသို့ စာတစ်စောင်ပို့လေ၏။ ထိုစာထဲမှာ၊

‘ရုပ်တုအား ပူဇော်ထားသောအစာများကို မစားနှင့်။ သွေးကို မစားနှင့်။ လည်ပင်းညှစ်သတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့၏အသားများမစားနှင့်။ မတရားသောမေထုန်ကို မပြုနှင့်ဟု ရေးသားသည်’ ဟု ဆိုကြ၏။

ပေါလုအဝမ်းခံခြင်း

²⁶ နောက်တစ်နေ့၌ ပေါလုသည် လူလေးယောက်နှင့်အတူသွားလေ၏။ သူသည် သန့်စင်ခြင်းအခမ်းအနား၌ ပါဝင်၏။ ထိုနောက် သူသည် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ သန့်စင်ခြင်းအခမ်းအနားပြီးဆုံးမည့်နေ့ရက်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့

၌ သူတို့အယောက်စီတိုင်းအတွက် ယင်ပူဇော်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာ၏။

²⁷ ခုနစ်ရက်ပြည့်လုနီးလာသောအခါ အာရှိပြည်မှလာသောယုဒလူအချို့သည် ပေါလုကို ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ တွေ့ကြ၏။ သူတို့သည် လူတို့ကို နှိုးဆွကြပြီး ပေါလုအား ဖမ်းဆီးကြ၏။²⁸ သူတို့က “အချင်းယုဒအမျိုးသားတို့ ငါတို့ကို ကူညီပါ ဟုအော်ဟစ်ကြ၏။ ဤလူသည် ငါတို့လူမျိုးနှင့် မောရှေ၏ပညတ်တရားများအား ဆန့်ကျင်သောအရာများကို ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူဖြစ်၏။ သူသည် ဤအရာများကို နေရာတိုင်းရှိ လူတို့ထံသို့ သင်ကြားပေး၏။ ယခုအခါ၌ သူသည် တချို့ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ပိုင် နက်ထံ၌ ပင်ခေါ်လာပြီး ဤသန့်ရှင်းသောနေရာကို မသန့်ရှင်းအောင်လုပ်နေ၏” ဟုဟစ်ကြော်ကြ၏။²⁹ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူ တရောပိမ်အား ယေရုရှလင်မြို့၌ တွေ့ကြသောကြောင့် သူတို့သည် ဤအရာပြောကြ၏။ တရောပိမ်သည် ဖေဖော်ဝါရီလ လာသောဂရိလူမျိုးဖြစ်၏။ ပေါလုသည် သူ့ကို ဗိမာန်တော်ထံသို့ ခေါ်လာသည်ဟု ယုဒလူတို့ ထင်ကြ၏။

³⁰ ယေရုရှလင်မြို့ရှိ လူအားလုံးတို့သည် အလွန်ချောက်ချားလာကြ၏။ သူတို့အားလုံးပြေးလာကြ၍ ပေါလုကို ဖမ်းဆုပ်ထားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အပြင်ဘက်သို့ ပေါလုကို ဆွဲထုတ်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်တံခါးပေါက်များကို ချက်ချင်းပိတ်ထားကြ၏။³¹ လူတို့သည် ပေါလုအား သတ်ရန်ကြိုးစားကြစဉ် ယေရုရှလင်မြို့တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေကြောင်းကို ရောမတပ်မှူးထံ သတင်းရောက်လေ၏။³² ထို့ကြောင့် သူသည် စစ်ဗိုလ်အချို့နှင့် စစ်သားတို့ကို သူနှင့်အတူ ချက်ချင်းခေါ်ဆောင်လာ၍ လူတို့စုဝေးရာနေရာသို့သွားကြ၏။ လူတို့သည် တပ်မှူးနှင့်စစ်သားတို့ကို တွေ့ကြသောအခါ ပေါလုအား ရိုက်နှက်ခြင်းကိုရပ်တန့်ကြ၏။³³ တပ်မှူးသည် ပေါလုထံသို့ လျှောက်သွား၍ ဖမ်းဆီးလေ၏။ သူသည် မိမိစစ်သားတို့ကို ပေါလုအား သံကြိုး

နှစ်ချောင်းဖြင့်ချည်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ တပ်မှူးက “ဤလူသည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ကျူးလွန်သနည်း” ဟုမေး၏။³⁴ အချို့လူတို့သည် တစ်မျိုးအော်ပြီး အခြားလူတို့က အခြားအကြောင်းတစ်ခုကို အော်ပြော၏။ ထိုနေရာ၌ ရှုပ်ထွေးမှုများသောကြောင့် တပ်မှူးသည် အမှန်တကယ် အဘယ်အရာဖြစ်ပျက်သည်ကို မသိရှိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် တပ်မှူးသည် ပေါလုအား စစ်တပ်အဆောက်အဦးသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် သူ၏စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေးလေ၏။³⁵⁻³⁶ လူအားလုံးတို့သည် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာကြ၏။ စစ်တပ်အဆောက်အဦး၏ လှေကားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ စစ်သားတို့သည် ပေါလုကို ချီငွေ့၍ သယ်ဆောင်သွားကြ၏။ လူတို့သည် အလွန်ပြင်းထန်သောကြောင့် ပေါလုအား အကာအကွယ်ပေးရန်သူတို့သည် ဤအရာများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ သူတို့က “သူ့ကို သတ်ပစ်လော့” ဟုဆက်လက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

³⁷ စစ်သားတို့သည်ပေါလုကို စစ်အဆောက်အဦးအတွင်းသို့ ဝင်လှသောအခါ၌ ပေါလုက တပ်မှူးအား “အကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောရပါမည်လော” ဟုမေး၏။ ထိုအခါ တပ်မှူးက သင်သည် ဂရိစကားပြောတတ်သလော။³⁸ သို့ဖြင့်လျှင် သင့်ကို ငါထင်နေတာမှားနေပြီ။ သင်သည် အစိုးရကိုဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ရန် မကြာခင်က စတင်ခဲ့သောထိုအဲဂုတ္တုလူဖြစ်သည် ဟု ငါထင်၏။ သူသည် လူသတ်သမားလေးထောင်ကို ဦးဆောင်၍ တောသို့ခေါ်သွားသည် ဟု ပြောလေ၏။

³⁹ ပေါလုက “မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် တာရှုမြို့သား ယုဒလူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ တာရှုမြို့သည် ကိလိကီပြည်၌ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအရေးပါသောမြို့သား တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ ကျေးဇူးပြု၍ လူတို့ကို အကျွန်ုပ်စကားပြောပါရစေ” ဟုပြောလေ၏။

⁴⁰ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား လူတို့ကို စကားပြောခွင့်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် စစ်အ

ဆောက်အဦး လှေကားပေါ်မှာ ရပ်၍ လူတို့အား တိတ်ဆိတ်သွားစေခြင်းငှါ မိမိလက်ဖြင့် အချက်ပေးလေ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ပေါလုသည် လူတို့အား ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ပြောလေ၏။

ပေါလုက လူများကို စကားပြောခြင်း

22 ပေါလုက “အကျွန်ုပ်၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အကျွန်ုပ်၏အဘတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန် ယခုသင်တို့ထံသို့အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို နားထောင်ကြပါ” ဟုဆို၏။² ပေါလုသည် ယုဒဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်ကို သာ၍အလွန် ကြားကြ၏။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ပို၍တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။³ ပေါလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကီပြည် နယ်တာရှုမြို့၌ မွေးဖွားပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤယေရုရှလင်မြို့၌ ကြီးပြင်းလာ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဂါမလေလုလ၏ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အဘတို့၏ပညတ်တရားနှင့် ပတ်သက်သမျှအားလုံးကို ဂရုတစိုက်သင်ကြားပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ဤနေရာ၌ရှိသော သင် တို့အားလုံးကဲ့သို့ပင် ဘုရားသခင်အစေခံခြင်းကို အလွန်စိတ်အားထက်သန်သောသူဖြစ်ပါ၏။⁴ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှု၏လမ်းစဉ်ကို လိုက်ကြသောသူတို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၏။ အကျွန်ုပ်ကြောင့် တစ်ချို့သည် အသတ်ခံရကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲ၌ချ၏။

⁵ “ယင်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲကောင်စီတို့သည် သင်တို့ကို သက်သေခံပြောပြနိုင်၏။ တစ်ချိန်က ငါသည် ထိုခေါင်းဆောင်တို့ထံမှ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော ထိုယုဒညီအစ်ကိုတို့အတွက် စာစောင်များယူပြီးမှ ထိုနေရာ၌ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ကို ဖမ်းဆီးရန်နှင့် သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းအတွက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်ရန် သွားလေ၏။

**ဝေါလုကမိမိပြောင်းလဲခြင်း
အကြောင်းပြောပြခြင်း**

⁶“သို့သော်လည်း ဒမာသက်မြို့လမ်းပေါ်၌ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပျက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် မွန်းတည့်အချိန်တွင် ဒမာသက်မြို့နှင့်နီးကပ်လာစဉ်၊ ကောင်းကင်ပေါ်က တောက်ပလင်းထိန်သောအလင်းရောင်သည် ပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲ တွန်းတောက်ပါ၏။ ⁷အကျွန်ုပ်သည် မြေပြင်သို့ လဲကျသွား၍ ‘ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့် သင်သည် ငါ့ကို ညှင်းဆဲနေသနည်းဟု အကျွန်ုပ်ကို ပြောသောစကားသံကို ကြားရ၏။ ⁸ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က ‘သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း’ ဟုမေးလေ၏။ ထိုအသံက ‘ငါသည် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်၏။ ငါသည် သင်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေသောသူဖြစ်သည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁹အကျွန်ုပ်နှင့်အတူခရီး သွားသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုတွေ့သော်လည်း သူတို့သည် အသံကိုမကြားရကြ။ ¹⁰ထိုသို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်က ‘သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း၊’ ဟုမေးလျှောက်ရာ သခင်ယေရှုက ‘ထလော့။ ဒမာသက်မြို့သို့သွားလော့။ သင်ဆောင်ရွက်စရာခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ ပြောပြလိမ့်မည်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹¹ထိုအချိန်၌ ထိုအလင်းရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်ကို မျက်စိကန်းစေသောကြောင့် အဘယ်အရာကိုမျှမတွေ့နိုင်။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်အပေါင်းအဖော်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လက်တွဲပြီး မြို့ထဲသို့ခေါ်သွားကြ၏။

¹²ဒမာသက်မြို့၌ အာနနိ ဟုခေါ်သော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်ကို လာတွေ့၏။ သူသည် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ ဖြစ်ပြီး မောရှေ၏ပညတ်တရားကိုလည်း လိုက်နာသူဖြစ်၏။ ဒမာသက်၌ နေထိုင်ကြသောယုဒလူအားလုံးတို့သည် သူ့ကို ရှိသေလေးစားကြ၏။ ¹³အာနနိသည် အကျွန်ုပ်ထံလာ၍ ‘ငါ့ညီရှောလု တဖန်မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ ရောက်လော့’ ဟုဆိုရာ ထိုခဏချင်း၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို

ကြည့်၍မြင်ရ၏။ ¹⁴အာနနိက အကျွန်ုပ်အား ‘ငါတို့အဘတို့၏ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ခေတ်ကာလ၌ပင် သင့်အား သူ၏အစီအစဉ်တော်များကိုသိရန်၊ ပြောင်မတ်တော်မူသောသူကို မြင်ရန်နှင့် မိမိနှုတ်တော်ထွက်စကားတော်များကို ကြားနိုင်ရန် သင့်ကို ရွေးချယ်တော်မူ၏။ ¹⁵သင်သည် လူများတို့ထံသို့ သူ၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်မြင်ခဲ့ရသမျှ ကြားခဲ့ရသမျှတို့ကို သင်သည် သူတို့အား သွား၍ ဟောပြောလိမ့်မည်။ ¹⁶သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါ၌ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် နှောင့်နှေးနေသနည်း။ ထလော့။ ဗတ္တိင်ကိုခံယူပြီး သူ့ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းအားဖြင့်သင်၏အပြစ်ကိုဆေးကြောလော့။’ ဟုပြောလေ၏။

¹⁷“မကြာခင်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုတောင်းနေစဉ် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတစ်ခုကို ငါမြင်ရ၏။ ¹⁸အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယေရှုက အကျွန်ုပ်အား ‘ယေရုရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန်ထွက်သွားလော့။ ဤနေရာ၌ရှိသောလူတို့သည် ငါ့ကို လက်ခံမည်မဟုတ်’ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁹သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်က သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သော သူတို့အား တွေ့နိုင်ရန် တရားဇရပ်အားလုံး၌ ရှာဖွေ၍ သူတို့ကို ထောင်ထဲချ၍ ရိုက်နှက်သောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို သူတို့သိကြ၏။ ²⁰ကိုယ်တော်၏သက်သေ သတေဖန်ကို သတ်ကြစဉ် အကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာအနီး၌ ရပ်နေ၍ သူ၏သတ်ခြင်းအမှုကို သဘောတူပြီး သူ့ကို သတ်သော သူတို့၏အပေါ်ခံအင်္ကျီများကိုပင် စောင့်ပေးခဲ့ပါ၏’ ဟုလျှောက်ဆို၏။ ²¹သို့သော်လည်း ယေရှုက ‘ချက်ချင်းထွက်လော့။ ငါသည် တပါးသောအမျိုးသားထံသို့ သင့်ကို ဝေးစွာစေလွှတ်မည် ဟုအကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူသည်’ ဟုဝေါလုပြောဆို၏။

²²ထိုမျှတိုင်အောင် ဝေါလု၏စကားကို နားထောင်ပြီးလျှင် ထိုသူတို့သည် အော်ဟစ်၍

“ထိုသို့သောသူကို ရေမကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပင် ရှင်းလော့။ သူသည် အသက်မရှင်သင့်” ဟု ဆိုကြ၏။²³ သူတို့သည် အော်ဟစ်ပြောခြင်းနှင့် မကျေနပ်သဖြင့် သူတို့၏အဝတ်ဆင်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီများကို ချွတ်ပစ်ပေါက်ကြပြီး ပုန်မှန် များကိုစု၍ လေထဲသို့ မြှောက်ပစ်ပြန်ကြ၏။²⁴ ထို့ကြောင့် တပ်မှူးသည် စစ်သားတို့ကိုပေါလု အား စစ်တပ်အဆောက်အဦးထဲသို့ ခေါ်သွင်း သွားစေခြင်းငှါ အမိန့်ပေး၏။ သူသည် စစ်သား တို့အား လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ အော်ဟစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်ရန်အတွက် ပေါလုကို ရိုက်နှက်၍ မေးမြန်းရန် အမိန့်ပေး လေ၏။²⁵ စစ်သားတို့သည် ပေါလုကို ကြီးပြင် ချည်နှောင်၍ ရိုက်နှက်ရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။ သို့ သော်လည်း ပေါလုသည် ထိုနေရာ၌ ရပ်နေ သောစစ်ဗိုလ်အား “သင်တို့သည် ရောမမြို့ သားတစ်ယောက်ကို အမှုစစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်ရှိကြောင်း သက်သေမရှိဘဲ ရိုက်နှက်ခွင့် ရှိသလော” ဟုမေးလေ၏။

²⁶ စစ်ဗိုလ်သည် “ထိုစကားကို ကြားသော အခါ သူ၏တပ်မှူးထံသို့ ချက်ချင်းအကြောင်း ကြား၏။ ထိုစစ်ဗိုလ်သည် တပ်မှူးအား၊ သင် သည် အဘယ်အရာကို လုပ်နေသနည်း။ ဤလူ သည် ရောမမြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်” ဟု ပြောလေ၏။

²⁷ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား တွေ့ရန်ချက် ချင်းသွားလေ၏။ သူက၊ ‘သင်သည် ရောမမြို့ သားတစ်ယောက် အမှန်ဖြစ်သနည်း။ ငါ့ကို ပြောလော့’ ဟုမေး၏။ ပေါလုက၊ မှန်ပါသည် ဟုပြန်ပြော၏။

²⁸ တပ်မှူးက ငါသည် ရောမမြို့သားတစ် ယောက်ဖြစ်လာရန် ငွေအများအကုန်အကျခံရ သည် ဟုပြော၏။ သို့သော်လည်း ပေါလုက၊ ‘အကျွန်ုပ်သည် ရောမမြို့သားအဖြစ်မေးဖွား လာသောလူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်’ ဟုပြန် ပြော၏။

²⁹ ပေါလုအား မေးခွန်းများမေးရန် ပြင်ဆင် နေသောလူတို့သည် သူထံမှ ချက်ချင်းပင်ထွက်

ခွာသွားလေ၏။ တပ်မှူးသည် ရောမမြို့သား တစ်ယောက်ဖြစ်သောပေါလုအား ချည်နှောင် ခဲ့မိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့နေ၏။

ပေါလုက ယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်တို့ကို စကားပြောခြင်း

³⁰ နောက်တစ်နေ့၌ တပ်မှူးသည် ပေါလု အား ဆန့်ကျင်သောသူတို့၏စွပ်စွဲချက်အမှန်ကို သိနိုင်ရန်ဆုံးဖြတ်၏။ ထို့ကြောင့်သူသည် ယဇ်ပု ရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒကောင်စီလူကြီးတို့ ကို အတူတကွတွေ့ဆုံရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ တပ်မှူးသည် ပေါလုအား ချည်နှောင်ထား သောသံကြိုးများကို ဖြုတ်ပေး၏။ ထို့နောက် သူသည် ယုဒကောင်စီရှေ့မှောက်၌ ပေါလုအား ရပ်စေလေ၏။

23 ပေါလုသည် ယုဒကောင်စီဝင်တို့ကို စေ့ စေ့ကြည့်၍ “ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ် သည် မှန်သည်ဟုထင်သောအရာ၊ လုပ်ခြင်း ဖြင့်ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို အမြဲဆောင် ရွက်ပါသည်” ဟုပြော၏။² ထိုနေရာ၌ ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်း အာနနိလည်းရှိ၏။ အာနနိသည် ပေါလုပြောသောစကားကို ကြားသောအခါ၊ ပေါလုအနီး၌ ရပ်နေသောလူတို့အား၊ ပေါလု ၏ပါးစပ်ကို ရိုက်ရန်ပြောလေ၏။³ ပေါလုက အာနနိအား၊ “ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ရိုက် တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ညစ်ပေသော အုတ်နံရံကို အဖြူသုတ်ထားခြင်းနှင့်တူ၏။ သင် သည် အကျွန်ုပ်ကို မောရှေ့ပညတ်တရားအ တိုင်း စီရင်ရန် ဤနေရာ၌ ထိုင်နေသော်လည်း သင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုရိုက်ရန် သူတို့အား ပြော ခြင်းအားဖြင့် ပညတ်တရားကို ချိုးဖောက် သည်” ဟုပြောလေ၏။⁴ ပေါလု၏အနီး၌ရပ်နေ သူတို့က “သင်သည် ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်းကို ဤကဲ့သို့မပြောရ။ သင်သည် သူ ကို စော်ကားနေသည်” ဟုပြောကြ၏။

⁵ ပေါလုက “ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပု ရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ ‘သင်

၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည် မကဲ့ရဲ့ရ*” ဟုကျမ်းစား၌လာသည် ဟုဆို၏။

⁶ထိုအစည်းအဝေး၌ အချို့သည် ဇဒ္ဒါကံဖြစ်ကြ၍ အချို့သည် ဝါရီရဲ့ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် အကြံတစ်ခုရလေ၏။ သူက “အကျွန်ုပ်၏ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဝါရီရဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏အဘသည်လည်း ဝါရီရဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ နေရာ၌ အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည် ဟုအကျွန်ုပ်ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်သည်” ဟုသူတို့ထံသို့ အော်ဟစ်ပြောဆို၏။

⁷ပေါလုသည် ဤသို့ပြောသောအခါ၊ ဝါရီရဲ့တို့နှင့်ဇဒ္ဒါကံတို့သည် အချင်းချင်းပြင်း ထန်စွာ ငြင်းခုံကြ၏။ သူတို့အုပ်စုတစ်စုလုံးကွဲပြားသွားလေ၏။ ⁸ဇဒ္ဒါကံတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံဝိညာဉ်မရှိဟု ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဝါရီရဲ့တို့သည် ဤအရာအားလုံးကို ယုံကြည်ကြ၏။ ⁹ထိုယုဒလူတို့သည် သာ၍အော်ဟစ်ကြ၏။ ဝါရီရဲ့များဖြစ်ကြသောကျမ်းပြုဆရာအချို့သည် ထ၍ငြင်းခုံကြပြီး၊ “ငါတို့သည် ဤသို့ အဘယ်အမှားမျှ မတွေ့ကြ။ ကောင်းကင်တမန် သို့မဟုတ် နံဝိညာဉ်သည် သူ့ကို စကားပြောလိမ့်မည်” ဟုပြောကြ၏။ ¹⁰ထိုအချိန်၌ ငြင်းခုံခြင်းမှ ရန်ပွဲတစ်ခုဖြစ်လာ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်ကြမည်ကို တပ်မူးသည် ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ကြောင့် တပ်မူးသည် မိမိစစ်သားတို့အား ယုဒတို့ထံမှ ပေါလုကို အဝေးသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၍ စစ်တပ်အဆောက်အဦးထံသို့ ထားရန်အမိန့်ပေး၏။

¹¹နက်ဖြန်နေ့ည၌ သခင်ယေရှုပေါ်လာ၍၊ ပေါလု၏ဘေး၌ ရပ်တော်မူပြီးလျှင်၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိလေ၍။ သင်သည် ယေရှုလင်မြို့၌ လူတို့ကို ငါ့အကြောင်း သက်သေခံသကဲ့သို့ ရောမမြို့၌

လူတို့ကိုလည်း၊ ငါ့အကြောင်း သက်သေခံရမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

တစ်ချို့သောယုဒလူတို့ကပေါလုအား သတ်ရန်ကြံစည်ခြင်း

¹²နောက်နေ့နံနက်၌ ယုဒလူအချို့တို့သည် ပေါလုကိုသတ်ရန် သင်းဖွဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် အဘယ်အရာမျှမစားမသောက်ရ ဟုကျမ်းကျိန်ပြုကြ၏။

¹³ထိုသင်းဖွဲ့သောသူတို့တွင် ယုဒလူလေးဆယ်ခန့်ပါဝင်ကြ၏။ ¹⁴သူတို့သည် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ထံသို့ သွားရောက်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှမစားမသောက်ရ ဟုလေးနက်သောကျမ်းကျိန်ချက် ပြုကြ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့အား ဤအရာကို ပြုလုပ်ရန်အလိုရှိကြ၏။ ¹⁵သင်တို့သည် သူ့ကို နောက်ထပ် မေးခွန်းများမေးနိုင်မည်အကြောင်း ပေါလုအား သင်တို့ရှေ့မှောက်သို့ပို့ဆောင်ရန်ရောမတပ်မူးထံသို့ အကြောင်းကြားကြလေ၍။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို လမ်းပေါ်၌ စောင့်ပြီးသတ်ကြမည်” ဟုပြောကြ၏။

¹⁶ထိုအစီအစဉ်ကို ပေါလု၏တူသည် ကြားသိလေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် စစ်တပ်အဆောက်အဦးသို့သွား၍ ပေါလုအား ကြားပြောပြလေ၏။ ¹⁷ထိုအခါ ပေါလုသည် ရောမစစ်တပ်အရာရှိတစ်ဦးကို ဆင့်ခေါ်၍၊ ‘ဤလူငယ်ကို တပ်မူးထံသို့ ခေါ်သွားလော့။ သူ၌ တပ်မူးကို သတင်းပေးစရာတစ်ခုရှိနေသည်’ ဟုပြော၏။ ¹⁸ထို့ကြောင့် စစ်ဗိုလ်သည် ပေါလု၏တူအား တပ်မူးထံသို့ ခေါ်သွား၏။ စစ်ဗိုလ်က “အကျဉ်းသားပေါလုသည် အကျွန်ုပ်အား ဤလူငယ်ကို သင့်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် လျှောက်လေ၏။ သူ၌သင့်ကို တစ်စုံတစ်ခုပြောစရာရှိသည်” ဟုပြော၏။

¹⁹တပ်မူးသည် လူငယ်၏လက်ကို ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာနေရာသို့ သွားပြီး “သင်သည် အ

*သင်၏ ... မကဲ့ရဲ့ရ’ ထွက် 22:28

ဘယ်အကြောင်းကို ငါ့အားလျှောက် လိုသနည်း” ဟုမေးမြန်း၏။

²⁰လူငယ်ကတပ်မှူးအား၊ “သူတို့သည် မနက်ဖြန်နေ့တွင် ပေါလုအား နောက်ထပ်မေးခွန်းမေးမည်ဟုသောအကြောင်းပြချက်ဖြင့် သူတို့၏ကောင်စီအစည်းအဝေးသို့ သူအား စေလွှတ်ရန် ကိုယ်တော်ထံသို့ တောင်းဆိုမည် ဟုဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ²¹သို့သော်လည်း သူတို့ကို မယုံပါနှင့်။ ယုဒလူလေးဆယ်တို့သည် ပေါလုကို သတ်ရန် ပုန်းအောင်းနေကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မစား၊ မသောက်ရန် ကျမ်းကျိန်ပြုကြ၏။ ယခုအခါ၌ သူတို့သည် သင်၏‘ခွင့်ပြုချက်ကိုသာစောင့်နေကြသည်’ ဟုပြောကြား၏။

²²ထိုအချိန်၌ တပ်မှူးက လူငယ်ကို ဝေးရာသို့ စေလွှတ်၍၊ “သင်သည် ငါ့ကို ဤအစီအစဉ်အကြောင်းပြောသည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေနှင့်” ဟုပြောလေ၏။ ထို့နောက် သူသည် လူငယ်ကို လွှတ်လိုက်၏။

ပေါလုအား ကံသရိမြို့သို့ စေလွှတ်ခြင်း

²³ထို့နောက် တပ်မှူးသည် စစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ “ငါတို့သည် ကံသရိမြို့သို့ သွားရန် လူတစ်ချို့လိုအပ်၏။ စစ်သားနှစ်ရာ အဆင်သင့် ဖြစ်စေကြလော့။ မြင်းစီးတပ်သား ခုနစ်ဆယ်နှင့်၊ လှံကိုင်တပ်သားနှစ်ရာကိုလည်း စုထားလော့။ သူတို့သည် ယနေ့ညကိုး နာရီတိတိအချိန်၌ ထွက်ခွာရန် အသင့်ရှိနေရမည်။

²⁴ပေါလုစီးရန်အတွက် မြင်းအချို့လည်း ယူဆောင်ကြလော့။ သူတို့ မြို့တော်ဝန်ဖေလင်ထံ သို့လုံခြုံစွာလွှတ်ရမည်” ဟုအမိန့်ပေး၏။ ²⁵တပ်မှူးသည် စာတစ်စောင်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား၏။

²⁶ကလောဒီလုသိမှ၊ အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူသောမြို့တော်ဝန် ဖေလင်ထံသို့ နှုတ်ခွန်းဆက်ပါ၏။ ²⁷ယုဒလူတို့သည် ဤလူကို ဖမ်းဆီး၍သတ်ရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော်

လည်း အကျွန်ုပ်သည် သူအား ရောမမြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင့် ကြားသိရပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏စစ်သားတို့နှင့် သွားရောက်ပြီး အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကယ်နှုတ်ပါ၏။ ²⁸အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့၏ စွပ်စွဲချက်များအကြောင်းကိုသိလိုပါ၏။ ထို့ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ကောင်စီအစည်းအဝေး ရှေ့မှောက်၌ သူ့ကို ယူဆောင်သွား၏။ ²⁹သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏စွပ်စွဲချက်များကို သူတို့ယုဒပညတ်တရားကိစ္စများနှင့်သာ ပတ်သက်နေကြောင်း သိရှိလာ၏။ သို့သော်လည်း သူ၌ အကျဉ်းချထားခြင်းဖြစ်စေ၊ အသေသတ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ခံထိုက်သော အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းမရှိပါ။ ³⁰ထိုနောက် အကျွန်ုပ်၌ ယုဒတို့က သူ့ကို သတ်ရန် စီစဉ်နေသောသတင်းကိုလည်း ရရှိပါ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို သင့်ထံသို့ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကိုလည်း သင့်ထံသို့ သူတို့၏စွပ်စွဲချက်များ တင်ပြရန် ပြောလိမ့်မည်’ ဟုပါရှိလေ၏။

³¹စစ်သားတို့သည် တပ်မှူးညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုအား၊ အန္တိပတရိမြို့သို့ ထိုညတွင် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ³²နောက်တစ်နေ့၌ မြင်းစီးတပ်သားတို့သည် ပေါလုနှင့်အတူကံသရိမြို့သို့ သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အခြားစစ်သားတို့နှင့် လှံကိုင်တပ်သားတို့က စစ်အဆောက်အဦးသို့ ပြန်ကြ၏။ ³³မြင်းစီးတပ်သားတို့သည် ကံသရိမြို့သို့ သွားကြ၍၊ မြို့တော်ဝန်အား စာစောင်ကို ပေးအပ်ပြီး၊ ပေါလုအား သူ့လက်သို့ အပ်လေ၏။

³⁴မြို့တော်ဝန်သည် စာကိုဖတ်ပြီး ပေါလုအား “သင်အဘယ်ပြည်ကဖြစ်သနည်း” ဟုမေး၏။ မြို့တော်ဝန်သည် ပေါလုအား ကိလိကိပြည်သား ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရ၏။ ³⁵ထိုအခါ

မြို့တော်ဝန်က “သင့်ကို စွပ်စွဲကြသောယုဒလူ တို့သည် ဤနေရာ၌ ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သင့်အမှုကို ကြားရမည်” ဟု ပြောလေ၏။ ထိုနောက် သူသည် ပေါလုအား နန်းတော်ထဲ၌ ထိန်းသိမ်းရန် အမိန့်ပေး လေ၏။ (ထိုနန်းတော်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင် နန်းစံချိန်၌ ဆောက်လုပ်ခဲ့သောနန်းတော်ဖြစ်၏။)

တစ်ချို့သောယုဒလူတို့က ပေါလုအား စွပ်စွဲကြခြင်း

24 ငါးရက်မျှကြာသောအခါ အာနနိသည် တဲကသိမြို့သို့သွားလေ၏။ အာနနိသည် ယင်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်၏။ သူနှင့်အတူ ယုဒလူ အကြီးအကဲတချို့နှင့် တေရုတုလုအမည်ရှိသော ရှေ့နေတစ်ယောက်ပါ၏။ သူတို့သည် မြို့တော် ဝန်ရှေ့မှောက်၌ ပေါလုအား စွပ်စွဲချက် တင်ရန်ကဲသိမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ² ပေါလု ကိုလည်း တရားရုံးသို့ ခေါ်ဆောင်ကြ၏။ တေရုတုလုသည် သူ၏စွပ်စွဲချက်များကို စတင် ပြုလုပ်လေရာ “အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူသော ဖေလင်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လူတို့ကို သင့် ကြောင့် အလွန်ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းကြ၏။ သင်၏ ကူညီမစခြင်းနှင့် ဥာဏ်ပညာကြောင့် ဤတိုင်း ပြည်ရှိများစွာသောမှားယွင်းမှုများကို မှန်ကန် မှုရရှိ၏။ ³ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရာများအား လုံးကိုကြီး မားသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် နေရာ တိုင်း၊ လမ်းတိုင်း၌ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော် ပြကြ၏။ ⁴ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အချိန်ကို နောက်ထပ်မယူလိုပါ။ ထို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် စကားအနည်းငယ်မျှ သာ ပြောဆိုပါမည်။ ကျေးဇူးပြုပြီး သည်းခံ တော်မူပါ။ ⁵ ဤလူသည် ဒုက္ခပန်တီးသူတစ် ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ရှိသမျှယုဒလူတို့ကို ဒုက္ခရောက်စေ၏။ သူသည် နာရေးကတိဘာသာဝင်တို့၏ ခါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ ⁶⁻⁸ သူသည် ဗိမာန်တော်ကို မသန့်ရှင်းအောင် လုပ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ သည် သူ့ကို တားဆီး၏။* ဤသူ့ကို ကိုယ်

တော်တိုင်စစ်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အဖြစ် တင်သောအကြောင်းအရာများကို သေချာစွာ သိနိုင်တော်မူမည် ဟုလျှောက်ထား၏။ “အ ခြားယုဒလူတို့က သဘောတူကြ၏။ သူတို့က ‘ဤအကြောင်းအရာများကို မှန်ကန်ပါ သည်’ ဟုပြောကြ၏။

ပေါလုသည် ဖေလင်မင်းရှေ့၌ မိမိ ကိုယ်ကိုကားကွယ်ပြောဆိုခြင်း

¹⁰ မြို့တော်ဝန်သည် ပေါလုကို စကားပြော ရန်အချက်ပြလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သူက၊ “မြို့ တော်ဝန် ဖေလင်မင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ တိုင်းပြည်အပေါ်၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ တရားစီ ရင်ဆုံးဖြစ်သောသူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိရ ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော် ၏မျက်မှောက်၌ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခုခံရန်အ တွက် ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ ¹¹ အကျွန်ုပ်သည် ဝတ် ပြုကိုးကွယ်ရန်အတွက်၊ လွန်ခဲ့သောတစ်ဆယ့် နှစ်ရက်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရောက်၏။ သင်သည် ဤအရာကို မှန်ကန်သည် ဟုလွယ် ကူစွာ သိရှိနိုင်ပါ၏။ ¹² အကျွန်ုပ်ကို စွပ်စွဲနေကြ သောယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ် အား အဘယ်သူနှင့်မျှ ငြင်းခုံနေသည်ကို မတွေ့ ခဲ့ကြပါ။ တရားဇရပ်၌၎င်း မြို့ထဲ၌၎င်း လူများ ကို မငြိမ်မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မနိုးဆော်ခဲ့ ပါ။ ¹³ ဤယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ယခု စွပ်စွဲပြောဆိုနေသောအကြောင်းကို ခိုင်လုံ သောသက်သေတစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြနိုင်ကြပါ။ ¹⁴ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ဤအရာကို ကိုယ်တော်ရှေ့၌ ဝန်ခံပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်လမ်းစဉ်တော်ကို လိုက်လျှောက်သူအ ဖြစ်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘတို့၏ ဘုရားသခင်ကို

အခန်းငယ်၆၊ ဂါဗြီးမှ ငါ တို့က သူတို့ကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့သည်။ တစ်ချို့ဂရိစာမှာ ၆ပေါင်းထည့်သည်။ ငြီးနောက် ကျွန်ုပ် တို့တရားအတိုင်း သူ့ကို စီရင်ချင်၏။ 7 သို့သော် စစ် သူကြီး လုသိလာ၍ ကျွန်ုပ်တို့လက်မှ ထုတ်နှုတ်ရန်အမိန့် အာဏာသုံးခဲ့၏။ 8 ငြီးမှ လုသိက သူ၏လူတို့ကို လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို စွဲချက်တင်ရန် အမိန့်ပေး၏။

ကိုးကွယ်ပါ၏။ ယုဒလူတို့သည် ယေရှု၏လမ်းစဉ်တော်ကို မှန်ကန်သောလမ်းစဉ်မဟုတ် ဟု ပြောကြ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားထံရှိသြဝါဒအားလုံးနှင့် ပရောဖက်တို့၏စာအုပ်များထံ၌ ရေးသားထားသမျှတို့ကို ယုံကြည်ပါ၏။¹⁵ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကောင်းသောလူဖြစ်စေ၊ ဆိုးသောလူဖြစ်စေ၊ လူတိုင်းသည် သေခြင်းမှထမြောက်မည်ဖြစ်သည်ကို ဤယုဒလူတို့မျှော်လင့်သည်နည်းတူ ဘုရားသခင်၌ မျှော်လင့်ချက်ရှိပါ၏။¹⁶ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်လူတို့၏ရှေ့မှောက်၌ မှန်ကန်သည်ဟု အကျွန်ုပ်ယုံကြည်သောအရာအစဉ်မပြတ်ပြုရန် ကြိုးစား၏။¹⁷ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုလင်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်၏။ အကျွန်ုပ်၏လူတို့အတွက် ငွေပို့ဆောင်ရန်နှင့် ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ရန် အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ပြန်လာခဲ့၏။¹⁸ အကျွန်ုပ်သည် ဤအရာကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေစဉ်တွင် ယုဒလူတချို့က အကျွန်ုပ်ကို ဗိမာန်တော်၌ တွေ့ကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် လုပ်စရာရှိသော သန့်စင်ခြင်း အခမ်းအနားကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသွား၏။ အကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်ဒုက္ခကိုမျှ မပြုပါ။ အကျွန်ုပ်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း လူတို့ကို မစုရုံးခဲ့ပါ။¹⁹ သို့သော်လည်း ထိုနေရာ၌ အာရှီပြည်မှလာသောယုဒလူအချို့ရှိကြ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်စင်စစ် အမှားတစ်ခုခုလုပ်လျှင်၊ ထိုယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အား ဆန့်ကျင်၍ စွပ်စွဲချက်များကို ကိုယ်တော်ရှေ့မှောက်၌ တင်ပြရန် ဤနေရာ၌ လာသင့်၏။²⁰ ကျေးဇူးပြု၍ ဤယုဒလူတို့အား ယေရှုလင်မြို့တွင် ကျင်းပသောယုဒကောင်စီအစည်းအဝေးရှေ့၌ အကျွန်ုပ်မတ်တပ်ရပ်နေသောအချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏အမှား တစ်ခုခုတစ်ရာတွေ့ခဲ့ပါသလော ဟုမေးကြည့်ပေးပါ။²¹ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ရှေ့၌ မတ်တပ်ရပ်နေစဉ် စကားသံတခွန်းကို အော်ဟစ်၍ ‘အကျွန်ုပ်သည် ထမြောက်ခြင်းကို ယုံကြည်သောကြောင့် ယနေ့၌ သင်တို့

သည် အကျွန်ုပ်ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်နေကြသည်” ဟုပြောလေ၏။²² ဖေလင်သည် ယေရှု၏လမ်းစဉ်တော်အကြောင်းကို များစွာနားလည်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို ရပ်တန့်စေ၍၊ “တပ်မှူးလုသိအား ဤနေရာ၌ ရောက်လာသောအခါ ငါသည် ဤအမှုကို ဆုံးဖြတ်မည်” ဟုပြော၏။²³ ဖေလင်သည် စစ်ဗိုလ်ကို ပေါလုအား သေချာစွာစောင့်ကြပ်ရန် အမိန့်ပေး၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ပေါလုကို သက်တောင့်သက်သာ နေထိုင်နိုင်စေခြင်းငှါနှင့် မိမိလိုအပ်သည်များကို မိမိမိတ်ဆွဲများအား ယူဆောင်လာခွင့်ပြုရန် မှာကြား၏။

ပေါလုက ဖေလင်နှင့်သူ့ဇနီးကို ဟောပြောခြင်း

²⁴ ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ဖေလင်သည် ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ဒြသိလေနှင့်အတူ လာကြ၏။ ဖေလင်သည် သူထံသို့ ပေါလုကို ခေါ်ခိုင်းလေ၏။ ဖေလင်သည် ခရစ်တော်ယေရှု၌ ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်း ပေါလုဟောပြောနေသော စကားကို နားထောင်၏။²⁵ သို့သော်လည်း ဖေလင်သည် မှန်ကန်စွာနေထိုင်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ချုပ်တည်းခြင်းနှင့် နောင်တစ်ချိန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာမည့်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အကြောင်းများကို ပေါလုပြောသောအခါ ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဖေလင်က ‘သင်ယခုသွားလော့။ ငါအချိန်ရသောအခါ သင့်ကို ခေါ်ဦးမည်’ ဟုပြောလေ၏။²⁶ သို့သော်လည်း ဖေလင်တွင် ပေါလုနှင့်စကားပြောရန် အခြားအကြောင်းတစ်ခု ရှိသေး၏။ သူသည် ပေါလုက မိမိကို လာဘ်ပေးမည်ဟု မျှော်လင့်သောကြောင့် ပေါလုအား မကြာခဏ ခေါ်၍ စကားပြောလေ၏။²⁷ သို့သော်လည်း နှစ်နှစ်ကြာသောအခါ ပေါက်ဖေတ္တုသည် ဖေလင်၏နေရာတွင် မြို့တော်ဝန် ဖြစ်လာလေ၏။ သို့သော်လည်း

ပေလင်သည် ယုဒလူတို့ကျေနပ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသောကြောင့် ပေါလုအား ထောင်ထဲ၌ထားရစ်၏။

ပေါလုက ကသာဘုရင်နှင့် တွေ့ရန်တောင်းဆိုခြင်း

25 ဖေတ္တုသည် မြို့တော်ဝန်ဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် သုံးရက်မျှကြာသောအခါ သူသည် ကသာရိမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလေ၏။ ² ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် အရေးပါသောယုဒလူမျိုးခေါင်းဆောင်တို့သည် ပေါလုကို ဖေတ္တုရှေ့၌ စွပ်စွဲချက်များတင်ကြ၏။ ³ သူတို့သည် ဖေတ္တုအား သူတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆိုကြ၏။ ယုဒတို့သည် သူကို ပေါလုအား ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လွှတ်ရန် အလိုရှိကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကို လမ်းခရီး၌ ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ရန်အစီအစဉ်ရှိ၏။ ⁴ သို့သော်လည်း ဖေတ္တုက “မဖြစ်ပါ။ ပေါလုကို ကသာရိမြို့၌ ထားရမည်။ မကြာခင်ငါ့ကိုယ်တိုင် ထိုမြို့သို့သွားမည်။ ⁵ ငါနှင့်အတူ သင်တို့၏ခေါင်းဆောင်တချို့သည်လည်း လိုက်ကြရမည်။ သူသည် အမှားတစ်ခုခု ကျူးလွန်လျှင် သူတို့သည် ပေါလုကို ကသာရိမြို့၌ စွပ်စွဲချက်များတင်နိုင်၏” ဟုပြန်လည်ဖြေကြားလေ၏။

⁶ ဖေတ္တုမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နောက်ထပ်ရှစ်ရက်သို့မဟုတ် ဆယ်ရက်နေထိုင်ပြီးနောက် သူသည် ကသာရိမြို့သို့ ပြန်လာ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ သူသည် တရားစီရင်ရာထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်၍ ပေါလုကို သူရှေ့၌ ခေါ်ဆောင်လာရန် အမိန့်ပေး၏။ ⁷ ပေါလုသည် တရားရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ ယေရုရှလင်မြို့မှ ရောက်လာကြသော ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် ပေါလုအား ပြင်းထန်သော စွပ်စွဲချက်ဖြင့် စွဲချက်တင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သက်သေအထောက်အထားတစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြသနိုင်ကြ။ ⁸ ပေါလုသည် ကိုယ်ကို

ကိုယ် ကာကွယ်၍ “အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားဖြစ်စေ၊ ဗိမာန်တော်ဖြစ်စေ၊ ကံသာဘုရင်ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်ပြီး အမှားကျူးလွန်ခြင်းမရှိပါ” ဟုပြောလေ၏။

⁹ သို့သော်လည်း ဖေတ္တုမင်းက “သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားလိုသလော။ သင်သည် ငါ့အား ဤစွပ်စွဲချက်များကို ထိုနေရာ၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်စေလိုသနည်း” ဟုကျေးဇူးပြုလိုသော စိတ်ရှိလျက် ပေါလုအား မေးလေ၏။

¹⁰ ပေါလုက “ယခုအကျွန်ုပ်သည် ကသာဘုရင်၏တရားစီရင်သောထိုင်ခုံရှေ့၌ ရပ်နေပါ၏။ ဤနေရာသည် အကျွန်ုပ်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခံရမည့်နေရာဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကို အဘယ်အမှားမျှ မကျူးလွန်ခဲ့ပါ။ ကိုယ်တော်သည် ဤအရာမှန်ကန်ကြောင်းသိပါ၏။

¹¹ အကျွန်ုပ်သည် သေထိုက်သောအမှားတစ်ခုခု ကျူးလွန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သေခြင်းငှါ အဆင်သင့်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်သည် သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားမည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဤစွပ်စွဲချက်များမမှန်ကန်လျှင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သူကမျှ ယုဒလူတို့လက်ထဲ မအပ်နိုင်။ အကျွန်ုပ်၏အမှုကို ကံသာဘုရင်ကြားနာစေလိုသည်” ဟုပြောလေ၏။ ¹² ဖေတ္တုမင်းသည် သူ၏တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ ထို့နောက်သူက “သင်၏အမှုကို ကံသာဘုရင်အား ကြားစေခြင်းငှါ သင်တောင်းဆိုသော ကြောင့် သင်သည် ကံသာဘုရင်ထံတော်သို့ သွားရလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။

ဖေတ္တုသည် ဘုရင်အဂြိုဟ်ကို ပေါလုအကြောင်း မေးမြန်းခြင်း

¹³ ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ ဘုရင်အဂြိုဟ်နှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် ကသာရိမြို့ရှိ ဖေတ္တုမင်းထံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိလာကြ၏။

¹⁴ သူတို့သည် ဖေတ္တုမင်းနှင့် ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ကြ၏။ ဖေတ္တုမင်းက “ဘုရင်အား ပေါလု၏အမှုအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။ ဖေတ္တု

မင်းက၊ ဖေလင်သည် ထောင်ထဲ၌ ထားရစ်ခဲ့သော လူတစ်ယောက်ရှိ၏။¹⁵ ယေရှုလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်နေစဉ် ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးတို့သည်၊ သူ့အပေါ်၌ စွပ်စွဲချက်များ တင်ကြ၏။ ထိုယုဒတို့က ဤလူကို အကျွန်ုပ်က သေ ဒဏ်ပေးစေလိုကြ၏။¹⁶ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်က ‘လူတစ်ယောက်သည် ပြစ်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်လျှင် ရောမတို့က ထိုလူကို တခြားလူတို့ လက်ထံသို့အပ်သည့်ထုံးစံမရှိ။ ရှေ့ဦးစွာ သူသည် မိမိကို စွပ်စွဲထားသော လူတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမည်။ ထိုနောက် အစွပ်စွဲခံရသူသည် စွပ်စွဲချက်များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်လည် ခုခံချေပရန်လည်း ခွင့်ပြုရမည်’ ဟုပြန်ပြော၏။¹⁷ ထို့ကြောင့် ထိုယုဒလူတို့သည် အမှုအတွက် ကံသာရိမြို့သို့ ရောက်လာကြသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် အချိန်မပြန်ဘဲ၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားစီရင်စစ်ဆေးသောထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ပြီးထိုလူကို ခေါ်လာရန် အမိန့်ပေး၏။¹⁸ ယုဒလူတို့သည် မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူ့ကို စွပ်စွဲချက်တင်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုယုဒလူတို့သည် သူ့ကို အဘယ်ဆိုးဝါးသော ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကိုမျှ စွပ်စွဲချက်မတင်နိုင်ကြ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ က ဤကဲ့သို့ လုပ်မည်ဟု ထင်မှတ်၏။¹⁹ သူတို့သည် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သော အကြောင်းအရာများသည် သူတို့၏ဘာသာရေး အကြောင်းနှင့် သေမှုပြီးသောသူ ယေရှုဟု ခေါ်သော လူတစ်ယောက်အကြောင်းများသာ ဖြစ်၏။ ထိုယေရှုသည် သေလွန်တော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ပေါလုက ယေရှုအသက်ရှင်နေသည် ဟုပြော၏။²⁰ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းကို နားမလည်ပါ။ ထို့ကြောင့် အဘယ်မေးခွန်းမျှ မမေးပါ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က ပေါလုအား ‘ယေရှုလင်မြို့၌ သွားပြီး ထိုနေရာ၌ ဤစွပ်စွဲချက်ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ခံလိုသလော’ ဟုမေးလေ၏။²¹ ထိုနောက် ပေါလုက၊ သူ့ကို ကံသာရိမြို့၌ ထားရန်သာ တောင်းဆို၏။ သူသည် ကံသာထံမှ စီရင်ချက်ကို အလိုရှိသည် ဟုပြော၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကံသာဘုရင်နှင့်တွေ့ရန်

ရောမသို့ ပို့နိုင်သည့်အချိန်အထိ ကံသာရိမြို့၌ ချုပ်ထားရန် အမိန့်ပေးသည်” ဟုပြော၏။
²² အဂ္ဂိပ္ပမင်းက၊ “ငါသည်လည်း ဤ လူ၏ စကားကို ကြားလိုသည်” ဟုပြောရာ ဖေတ္တုမင်းက “သင်သည် သူ၏စကားကို မနက်ပြန်ကြားလိမ့်မည်” ဟုပြောလေ၏။
²³ နောက်တစ်နေ့၌ အဂ္ဂိပ္ပမင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ရောက်ရှိလာကြပြီးလျှင်၊ စစ်တပ်အကြီးအကဲတို့နှင့်၊ ကံသာရိမြို့ရှိ အရေးပါသော လူကြီးမင်းတို့နှင့်အတူ တရားရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ဖေတ္တုသည် ပေါလုအား ခေါ်လာရန် စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေး၍ စစ်သားများက ပေါလုကို ခေါ်လာကြ၏။
²⁴ ဖေတ္တုမင်းက “အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီးနှင့် ဤနေရာ၌ စုရုံးရောက်ရှိနေကြသူ အပေါင်းတို့ ဤလူကို ကြည့်ကြလော့။ ဤနေရာနှင့် ယေရှုလင်မြို့၌ နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဤလူအကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ထံသို့ တိုင်တန်းကြ၏။ ထိုသို့တိုင်ကြားကြစဉ် သူသည် ခဏမျှအသက်မရှင်ထိုက်ပါ ဟုပင်အော်ဟစ်ကြ၏။²⁵ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် သူ၌ သေဒဏ်ပေးနိုင်လောက်အောင် အမှားတစ်စုံတစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့နိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း သူသည် ကံသာဘုရင်ထံမှ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တောင်းဆိုသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ရောမမြို့သို့ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လေ၏။²⁶ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကံသာဘုရင်ထံသို့ အဘယ်သို့ အတိအကျရေးရမည်ကို ငါမသိပါ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို သင်တို့ရှေ့မှောက်၌ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီးကိုယ်တော်၏ရှေ့မှောက်၌၎င်း၊ ခေါ်ဆောင်လာ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို စစ်ကြောပြီးမှ အကျွန်ုပ်သည် ကံသာဘုရင်ထံသို့ စာရေးရန် တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးနိုင်မည်ဟု အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်၏။²⁷ အကျွန်ုပ်သည် ခံသောသူကို အပြစ်မပြုဘဲ ကံသာဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်သော် မလျော်မသင့်ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်” ဟုဆိုလေ၏။

ဘုရင်အဂြိုဟ်ပွေလှေမှောက်၌ ပေါလု

26 အဂြိုဟ်ပွေက ပေါလုအား “ယခုအခါ၌ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ချေပရန် ပြောနိုင်ပါပြီ” ဟုပြော၏။ ထိုအခါ ပေါလုသည် သူ၏ လက်ကို ဆန့်၍၊ ²“အဂြိုဟ်ပွေကြီး၊ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ စွဲထားသောစွဲချက်အားလုံးကို အကျွန်ုပ်ပြောဆိုပါမည်။ ယနေ့အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ရှေ့တော်မှောက်၌ ရပ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ပြောဆိုရသည်မှာ မင်္ဂလာဖြစ်သည် ဟုကိုယ်ကိုထင်ပါ၏။ ³အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ယုဒလူတို့၏ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်၊ ယုဒလူတို့တွင်အငြင်းပွားနေကြသော အကြောင်းများကို ကောင်းမွန်စွာ သိရှိနားလည်ထားသူဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်ပြောမည့်စကားကို ကျေးဇူးပြု၍ သည်းခံနားထောင်ပေးတော်မူပါ’ ဟုပြောဆို၏။

⁴“ယုဒလူအားလုံးတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘဝတစ်ခုလုံးကို သိကြ၏။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ တိုင်းပြည် တာရုမြို့နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အဘယ်သို့နေထိုင်သည်ကို သိကြ၏။ ⁵ဤယုဒလူတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်အား သိခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပါပြီ။ သူတို့ပြောလိုလျှင်သူတို့သည်အကျွန်ုပ်အား ကောင်းသောဖာရိရှုံတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံနိုင်မည်။ ဝါရိရှုံတို့သည် ယုဒဘာသာရေးဆိုင်ရာပညတ်တရားများကို တခြားအဘယ်အုပ်စုထက်ပို၍ ဂရုတစိုက်လိုက်နာကြ၏။ ⁶ယခုတွင် အကျွန်ုပ်အမှုစစ်ဆေးခံနေခြင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးတို့ကို ပေးတော်မူသော ဂတိတော်၌ အကျွန်ုပ်မျှော်လင့်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ⁷ဤဂတိတော်မူကား အကျွန်ုပ်တို့မျိုးနွယ် ဆယ်နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညမပြတ် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို စောင့်ကြလျှက်ခံရမည်ဟု မျှော်လင့်နေသောဂတိတော်ဖြစ်၏။ အိုအသင်မင်းကြီး၊ ယခုအခါ၌ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဂတိတော်ကိုပင် မျှော်လင့်နေသောကြောင့် ယုဒလူတို့၏စွပ်စွဲခြင်းခံနေရပါ၏။

⁸ဘုရားသခင်အတွက် လူတို့ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ မဖြစ်နိုင်ဟု သင်၏လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထင်နေကြသနည်း။

⁹“အကျွန်ုပ်ဖာရိရှုံ တစ်ယောက်ဖြစ်နေစဉ် နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏နာမတော်ကို ဆန့်ကျင်ရန် ဆိုးရွားသောအရာများကို လုပ်ဆောင်ရမည် ဟုထင်မှတ်၏။ ¹⁰အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုအရာများကို ဆောင်ရွက်ပါ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အာဏာပေးသောအခါ များစွာသော ထိုယုံကြည်သူတို့ကို ထောင်ထဲမှာ ထည့်ထားပါ၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် အသတ်ခံရသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်က ‘ဤအရာကို လုပ်ရန် ကောင်းသောအရာဖြစ်သည်ဟု သဘောတူပါ၏။ ¹¹တရားဇရပ်တိုင်း၌ ကျွန်ုပ်က သူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေး၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှု ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်းငှါ သူတို့အား အတင်းအဓမ္မပြုရန်ကြိုးစား၏။ သူတို့ကိုအကျွန်ုပ် အလွန်ဒေါသဖြစ်သဖြင့် တခြားမြို့များ၌၊ သူတို့ကို လိုက်ရှာရန်နှင့်နှိပ်စက်ရန် သွားလေ၏။

ယေရှုကို မြင်ရခြင်းအကြောင်း ပေါလုက ပြောပြခြင်း

¹²“တစ်ချိန်၌ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဒမာသက်မြို့သို့ သွားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုချက်နှင့် အမိန့်အာဏာပေး၏။ ¹³အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်မြို့ အဝင်လမ်းပေါ်၌ ရှိနေ၏။ အချိန်သည် မွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်မှ နေထက်များစွာ လင်းနေသောအလင်းရောင်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ခရီးသွားနေကြသူတို့၏ ပတ်ပတ်လည်၌ လင်းထိန်နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တွေ့ရပါ၏။ ¹⁴အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် မြေပေါ်မှာ လဲကြ၏။ ထို့နောက် အကျွန်ုပ် သည်၊ ‘ရှောလု၊ ရှောလု၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုညှင်းဆဲနေသနည်း။ သင်သည် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်လျှင် မိမိကိုယ်ကို နာကျင်စေလိမ့်မည်’ ဟုယုဒဘာသာစကားဖြင့် ပြောသော အသံကို ကြားရ၏။ ¹⁵ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်က

“သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း’ ဟုမေးလျှောက်သော် ‘ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲနေသော နာဇရက်အမျိုးသား ယေရှုဖြစ်၏။¹⁶ ထလော့။ ငါသည် သင့်ကို ငါအစောင့်အဖြစ် ရွေးချယ်၏။ သင်သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည် ယနေ့မြင်သော အကြောင်းအရာတို့နှင့် သင့်ကို ငါပြုမည့်အရာများ ကိုလူတို့ထံသို့ သက်သေခံရမည်။¹⁷ ငါသည် သင်၏လူတို့နှင့် တပါးအမျိုးသားတို့မှ သင့်ကို စောင့်ရှောက်မည်။ ဤလူ တို့ထံသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၏။¹⁸ သူတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့ ၎င်း၊ စာတန်၏တန်ခိုးထဲမှ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ၎င်း ပြန်လှည့်လာမည်အကြောင်း သင်သည် သူတို့အား သမ္မာတရားကို ပြရမည်။ ထိုနောက် သူတို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ငါ၌ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့နှင့် အမွေခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပေါလုက သူလုပ်ရပ်ကို ပြောပြခြင်း

¹⁹ ထို့ကြောင့် ‘အိုအဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်မှ ဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နာခံပါ၏။²⁰ ငါသည် လူတို့အား မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲပြီး ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပြန်လှည့်လာရန် ဟောပြော၏။ သူတို့၏အသက်တာ ပြောင်းလဲကြောင်း ပြသမည့်အရာများကို ပြုလုပ်ရန် သူတို့အား ငါပြော၏။ ရှေးဦးစွာ ဒမာသက်မြို့၌ ရှိသော လူတို့ထံသို့ ငါဟောပြော၏။ ထိုနောက် ယေရှုလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၌ ဟောပြောပါ၏။ တပါးသော အမျိုးသားတို့ ထံသို့လည်း ငါဟောပြော၏။²¹ ထို့ကြောင့် ယုဒလူတို့က ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းဆီး၍ သတ်ရန် ကြိုးစားကြပါ၏။²² သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ယခုတိုင် အောင် မစတော်မူ၏။ ငါသည် ဤနေရာ၌ ရပ်၍ ငါတွေ့သော အရာများကို လူတို့အားလုံးအား ပြောပြလေ၏။ သို့သော်လည်း ငါပြော

နေသော အရာများသည် အသစ်မဟုတ်။ ငါပြောနေသော အကြောင်းသည် ဟောရှေ့မှစ၍ ပရောဖက်တို့ဟောပြောသော စကားနှင့် တူ၏။²³ သူတို့က “ခရစ်တော်သည် သေလိမ့်မည်” ဟု ပြောကြ၏။ သူသည် သေခြင်းမှ အဦးဆုံးထ မြောက်သူဖြစ်လိမ့်မည်။ မောရှေနှင့် ပရောဖက်တို့၏ စကားအတိုင်း ခရစ်တော်သည် ယုဒလူတို့အတွက် နှင့် တပါးသော အမျိုးသားတို့ အတွက်လည်း အလင်းယူဆောင်လာလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်၏။

ပေါလုက အဂ္ဂိပ္ပမင်းအား သွေးဆောင်ရန် ကြိုးစားခြင်း

²⁴ ပေါလုသည် ဤအကြောင်းအရာများကို မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ပြောနေစဉ်၊ ဖေတ္တုက “ပေါလု၊ သင်သည် သူရူးဖြစ်၏။ သင်သည် သိပ္ပံအတတ်များကို သင်၍ သူရူးအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ” ဟု အော်ဟစ်၍ ပြောလေ၏။

²⁵ ပေါလုက “မြတ်တော်မူသော ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်ပြောသမျှအားလုံးသည် မှန်ကန်၏။ အကျွန်ုပ်စကားများသည် သူရူးစကားမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်သည် လေးနက်စွာ ပြောပါ၏။²⁶ ဤအကြောင်းအရာများအားလုံးကို ဘုရင်အဂ္ဂိပ္ပသိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောနိုင်ပါ၏။ ဤ အကြောင်းအရာများအားလုံးကို သူကြားပြီး ပြီဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤဖြစ်ရပ်များသည် လူအားလုံး မြင်နိုင်သော နေရာများ၌ ဖြစ်ပျက်ကြရသောကြောင့် ဖြစ်၏။²⁷ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်တို့၏ ရေးသားချက်ကို ယုံတော်မူသလော၊ ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်” ဟု လျှောက်၏။

²⁸ အဂ္ဂိပ္ပမင်းကြီးက ပေါလုအား ‘ သင်သည် ငါ့ကို အလွယ်တစ်ကူနှင့် ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်အောင် စည်းရုံးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်သလော’ ဟု မေးရာ၊

²⁹ပေါလုက “ဤအရာသည် လွယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ခက်ခဲသည်ဖြစ်စေ၊ အရေးမကြီးပါ။ ကိုယ်တော်သားမက ယနေ့တွင် ဤနေရာ၌ရှိသော သူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဤသံကြီးများမှတစ်ပါး၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်းခံရကြရန် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

³⁰အဂြိုပွမင်းကြီး၊ မြို့တော်ဝန် ဗေတ္တ၊ ဗေရနိတ်နှင့် ထိုနေရာ၌ ရောက်ရှိကြသူတို့အား လုံးမတ်တတ်ရပ်ကြ၏။ ³¹သူတို့က “ဤလူသည် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ထောင်ချခြင်းဖြစ်စေ၊ ခံထိုက်သောအမှုကို တစ်စုံတစ်ခုမျှမပြုပါ” ဟုအချင်းချင်းပြောကြ၏။ ³²ထို့နောက် အဂြိုပွမင်းက “ဤလူကို ငါတို့လွှတ်နိုင်၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ကံသာဘုရင်ကို တွေ့ရန် တောင်းဆိုထားသည်” ဟုပြောလေ၏။

ရောမသို့ ပေါလုရွက်လွှင့်ခရီးသွားခြင်း
27 ငါတို့သည် ဣတလီပြည်သို့ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ထွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ယုလီအမည်ရှိသော စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အား ပေါလုနှင့် အခြားအကျဉ်းသားအချို့တို့ကို စောင့်ကြပ်စေခြင်းငှါ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရ၏။ ယုလီသည် ဧကရာဇ်၏တပ်တွင် အထူးအမှုထမ်းသူဖြစ်၏။ ²သင်္ဘောပေါ်သို့ ငါတို့ရောက်ရှိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သင်္ဘောထွက်ခွာလေ၏။ သင်္ဘောသည် အာဒြမုတ္တီမြို့မှဖြစ်ပြီး အာဂိုပြည်အတွင်းရှိ နေရာဒေသအမျိုးမျိုးသို့ သွားရန် အသင့်ဖြစ်နေ၏။ အာဂိုတ္တုဆိုသူတစ်ယောက်လည်း ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ပါလာ၏။ သူသည် မာကေဒေါနီပြည် သက်သာလောနိတ်မြို့မှ ဖြစ်၏။ ³နောက်တစ်နေ့၌ ငါတို့သည် ဇိဒန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ယုလီသည် ပေါလုအပေါ်၌ အလွန်ကောင်းမွန်၏။ သူသည် ပေါလုအား သူ၏ မိတ်ဆွေတို့ထံသို့ လွတ်လပ်စွာ သွားရောက်လည်ပတ်ခွင့်ပြု၏။ ထိုမိတ်ဆွေတို့သည် ပေါလုလိုအပ်သမျှ စောင့်ရှောက်လုပ်ကိုင်ပေးကြ၏။ ⁴ငါတို့သည် ဇိဒန်မှ ထွက်ခွာကြ၏။ လေသည်

ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသော ကြောင့် ငါတို့သင်္ဘောသည် ကုပရုကျွန်းအနီးသို့ ရောက်သွား၏။ ⁵ကိလိကီပြည်နှင့် ပုံဖုလီပြည်အနီးမှ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ငါတို့သည် လုကီပြည်ရှိ မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ⁶မုရမြို့၌ စစ်ဗိုလ်သည် အာလေဇဒြီးမြို့မှ သင်္ဘောတစ်စီးကို တွေ့ရှိလေ၏။ ထိုသင်္ဘောသည် ဣတလီပြည်သို့ သွားနေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငါတို့ကို ထိုသင်္ဘောပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တင်ထားလေ၏။

⁷လေသည် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် ငါတို့သည် ရက်ပေါင်းများစွာ နှေးနှေးသွားရ၏။ ငါတို့သည် ကန်ဒါမြို့သို့ ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ ရောက်လေ၏။ ဤနည်းအတိုင်း ပို၍ဝေးအောင် သွားရန် မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောကို သာလမုန်အနီးရှိ ကရေတကျွန်းသို့ ကမ်းရိုးအတိုင်း သွားရလေ၏။ ⁸ငါတို့သည် ခက်ခဲစွာဖြင့် ကမ်းရိုးတန်းအတိုင်း ဆက်လက်၍ သွားပြီး လာသံမြို့အနီး ကာလုလီမင်းအမည်ရှိသောနေရာသို့ ရောက်ကြ၏။

⁹သို့သော်လည်း ငါတို့သည် အချိန်များစွာ ဆုံးရှုံးရ၏။ ယုဒလူတို့၏အစာရှောင်သောနေ့* ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သောကြောင့် ရေကြောင်းခရီးသွားခြင်းသည် အန္တရာယ်ရှိလာ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုက သူတို့အား သတိပေးသည်မှာ ¹⁰“အချင်းလူတို့၊ ဤခရီးမှာ ငါတို့ဒုက္ခများစွာ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ကို ငါမြင်နိုင်၏။ သင်္ဘောတစ်စီးလုံးနှင့် ဤသင်္ဘောပေါ်မှာ ပါသောအရာအားလုံး ဆုံးရှုံးပျက်စီးလိမ့်မည်။ ‘ငါတို့အသက်ကိုပင် ဆုံးရှုံးသွားနိုင်၏။’ ¹¹သို့သော်လည်း မာလိန်မူးနှင့် သင်္ဘောပိုင်ရှင်တို့သည် ပေါလုနှင့်သဘောထားချင်းမတူကြချေ။ ထို့နောက် စစ်ဗိုလ်သည်လည်း ပေါလုစကားကို နားမ

အစာရှောင်သောနေ့ အပြစ်ပြေလွှတ်သောနေ့၊ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏နှစ်ကုန်ပိုင်းသန့်ရှင်းသောနေ့ထူးနေ့မှတ်၊ ဤအချိန်သည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ဆိုးရွားသော မုန်တိုင်းများ ရှိခဲ့သောနှစ် ဖြစ်သည်။

ထောင်ဘဲမာလိန်မူးနှင့် သင်္ဘောပိုင်ရှင်၏ စကားကို နားထောင်၏။¹² ထို့အပြင် ထိုမြို့၏ အဆိပ်ကမ်းသည် ဆောင်းရာသီ၌ သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်ရန်ကောင်း မွန်သောနေရာတစ်ခုမျှ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် လူအများစုတို့သည် သင်္ဘောကို ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုလူတို့သည် ဖိနိတ်မြို့သို့ သွားနိုင်လိမ့် မည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ ဖိနိတ်တွင် ဆောင်း ရာသီတစ်ခုလုံးသင်္ဘောကို စိတ်ချစွာထားနိုင် ၏။ (ဖိနိတ်မြို့သည် ကရေတကျွန်းပေါ်၌ တည် ရှိ၏။) ထိုဆိပ်ကမ်းသည် အနောက်တောင်နှင့် အနောက်မြောက်သို့ မျက်နှာမူ၍တည်ရှိ၏။

လေမုန်တိုင်း

¹³ ထို့နောက် တောင်ဘက်မှ လေပြည်လေ ညင်း စတင်တိုက်ခတ်လာ၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသူတို့က ငါတို့လိုချင်သောလေကို ငါတို့ ယခု ရပြီဟုထင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျောက်ဆူးကို ဆွဲတင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကရေတကျွန်းနှင့်အလွန်နီးကပ်စွာခုတ်မောင်း ကြ၏။¹⁴ သို့သော်လည်း ‘အရှေ့မြောက်’ လေ မုန်တိုင်းက ကျွန်းကို ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာ၏။¹⁵ သင်္ဘောသည် လေမုန်တိုင်းနှင့်အတူ ပါသွား ၏။ သင်္ဘောသည် လေမုန်တိုင်းကို ဆန့်ကျင် ၍ခုတ်မောင်းမရနိုင်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကြိုးစားခြင်းမပြုတော့ဘဲ လေမုန်တိုင်းတိုက် ခတ်သည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း သင်္ဘောက လိုက်ပါနေလေ၏။¹⁶ ငါတို့သည် ကလောဒေ အမည်ရှိ ကျွန်း၏နောက်ပိုင်းသို့ ဖြတ်ကျော်နေ စဉ်တွင် ငါတို့သည် အသက်ကယ်လှေကို တင် ခြင်းငှါ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြ၏။¹⁷ သူတို့ သည် အသက်ကယ်လှေကို တင်ပြီးသောအခါ ထိုသင်္ဘောကိုပတ်လည်၌ အတူတကွကိုင် တွယ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းဖြင့် ချည်နှောင်ကြ၏။ သူ တို့က သင်္ဘောသည် စာတိပင်လယ်ကွေ့၌ သဲ ကမ်းပါးယံကို တိုက်မိ၍ ရိုက်မိမည်ကို ကြောက် ရွံစိုးရိမ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရွက်ကိုနှိမ်ချလိုက် ကြပြီးလျှင် လေမုန်တိုင်းတိုက်ခတ်သယ်ဆောင်

ရာသို့မျောပါနေကြ၏။¹⁸ နောက်တစ်နေ့၌ လေမုန်တိုင်းသည် အရှိန်အဟုန် ပို၍ပြင်းထန် လာ၏။ လူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌ပါလာသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ရေထဲသို့ပစ်ချကြ၏။¹⁹ တစ် ရက်မျှကြာသောအခါ သင်္ဘော၏ကရိယာတန် ဆာများကိုပါ လွှင့်ပစ်ကြလေ၏။²⁰ ရက်ပေါင်း များစွာအတောအတွင်း ငါတို့သည် နေပြစ်စေ၊ ကြယ်ပြစ်စေ လုံးဝမတွေ့ရ၊ မမြင်နိုင်ကြ။ လေ မုန်တိုင်းဆက်လက်၍ ပြင်းထန်လာ၏။ နောက် ဆုံး၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင်နေမည့်အကြောင်း မျှော်လင့်ချက်အားလုံး ပျောက်ဆုံးကြ၏။²¹ လူတို့ကြာမြင့်စွာအစာမစားကြ။ တစ်နေ့ တွင် ပေါလုက သူတို့ရှေ့၌ ထ၍ “အချင်းလူတို့၊ သင်တို့ကို ကရေတမှ မထွက်ခွာရန် ငါပြောခဲ့ ၏။ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်သင့် ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ကြုံအခက်အခဲနှင့် ဆုံးရှုံးခြင်း အားလုံးတို့ကို ကြုံတွေ့မည်မဟုတ်။²² သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ငါသည် သင်တို့ အား သတ္တိရှိကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက်မျှ သေမည်မဟုတ်။ သင်္ဘောသာလျှင်ပျက်စီးလိမ့် မည်။²³ ငါ့ကို ပိုင်တော်မူ၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထံတော်မှကောင်းကင်တမန်သည် မနေ့ည၌ ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၏။²⁴ ကောင်း ကင်တမန်က ‘ပေါလုကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်၊ သင်သည် ကံသာဘုရင်ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူပါ လာကြသောလူအားလုံးတို့၏အသက်ကို သင့် ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်’ ဟုဆို၏။²⁵ ထို့ကြောင့် အချင်းလူတို့၊ ရွှင်လန်ကြလော့။ ငါသည် ဘုရားသခင်၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့ကို ပြောသည့်အ တိုင်း၊ အရာအားလုံး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။²⁶ သို့ သော်လည်း ငါတို့သည် ကျွန်းတစ်ချို့ပေါ်သို့ လဲ ကျကြရလိမ့်မည်” ဟုပြောဆို၏။²⁷ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့ည၌ ငါတို့ သည် အာဒြိပင်လယ်ထဲ၌ ပေါလောမျောနေဆဲ ဖြစ်၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ သင်္ဘောသားတို့က

ငါတို့သည် ကုန်းမြေနှင့်နီးပြီဟု စိတ်ထင်မှတ်ကြ၏။²⁸ သူတို့သည် ကြိုး၏တစ်ဘက် ထိပ်တွင် အလေးတစ်ခုတပ်ဆင်၍ ကြိုးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချ၏။ ရေအနက်မှာ ပေတစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိကြောင်း သူတို့သိရ၏။ သူတို့သည် ရှေ့သို့အနည်းငယ် ကွာလှမ်းအောင် သွား၍ ကြိုးကို ရေထဲသို့ တပန်ပစ်ချပြန်ပြီး ပေကိုးဆယ်အနက်ရှိကြောင်း တွေ့ကြ၏။²⁹ သင်္ဘောသည် ကျောက်ဆောင်များတိုက်မိမည်ကို သင်္ဘောသားတို့က စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်္ဘော၏နောက်ပိုင်းမှ ကျောက်ဆူးလေးလက်ချထားကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် နေအလင်းရောင် ရောက်ရှိလာရန် ဆုတောင်းကြ၏။³⁰ သင်္ဘောသားအချို့သည် သင်္ဘောကို စွန့်ခွာလိုကြ၏။ သူတို့သည် အသက်ကယ်လှေကို ရေပေါ်သို့ လျှော့ချကြ၏။ သူတို့ သည်လူတို့ကို သင်္ဘောဦးပိုင်းတွင် နောက်ထပ်ကျောက်ဆူးများချရန်အတွက် ဖြစ်သည်ဟုထင် မြင်စေလို၏။³¹ သို့သော်လည်း ပေါလုက စစ်ဗိုလ်နှင့်စစ်သားတို့အား “ဤလူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌ မနေလျှင် သင်တို့၏အသက်သည် ကယ်တင်နိုင်မည်မဟုတ်” ဟုပြောဆို၏။³² ထို့ကြောင့် စစ်သားတို့က ကြိုးများကို ဖြတ်ကြ၍ အသက်ကယ်လှေကို ရေထဲသို့ကျစေ၏။

³³ နေအာရုဏ်မတက်မီအချိန်၌ ပေါလုသည် လူများအားလုံးတို့ကို အစာစားစေခြင်းငှါ ဆိုလေ၏။ သူက လွန်ခဲ့သောနှစ်ပတ်လုံးလုံး သင်တို့သည် အစာမစားဘဲလျက် အဆက်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ သင်တို့သည် ဆယ်လေးရက်တိုင်တိုင် တစ်စုံတစ်ခုမျှမစားခဲ့ကြပါ။³⁴ ယခုငါသည် သင်တို့ကို တစ်ခုခုစားရန် တိုက်တွန်းပါ၏။ သင်တို့သည် အသက်ရှင်လျက်နေခြင်းငှါ လိုအပ်နေ၏။ သင်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်တစ်မုန်မျှ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်မဟုတ် ဟုပြောဆို၏။³⁵ ထိုသို့ပြောပြီးနောက်၊ သူသည် မုန်အချို့ကိုယူ၍ အားလုံးရှေ့၌ ကျေးဇူးတော်ချီး မှမ်း၏။ ထိုနောက် သူသည် မုန်ကိုဖဲ့၍ စားလေ၏။³⁶ သူတို့အား

လုံးသည် စိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကိုစားကြ၏။³⁷ (သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသူလူဦးရေမှာ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခြောက်ယောက်ဖြစ်၏။)³⁸ ငါတို့အားလုံးသည် အလိုရှိသမျှစားကြ၏။ ထိုနောက် ငါတို့သည် သင်္ဘောအလေးချိန်ပေါ်သွားစေခြင်းငှါ လျှံစေ့အိတ်များကို ရေထဲသို့ ပစ်ချကြလေ၏။

သင်္ဘောပျက်စီးခြင်း

³⁹ မနက်မိုးလင်းလာသောအခါ သင်္ဘောသားတို့သည် ကုန်းမြေကို တွေ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း မည်သည့်ကုန်းမြေဖြစ်သည်ကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့သည် ပင်လယ်အော်တစ်ခုနှင့် ပင်လယ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာကို မြင်တွေ့ကြ၏။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သင်္ဘောကို ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ ရွက်လွှင့်၍ အရောက်သွားလို၏။⁴⁰ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကျောက်ဆူးကြိုးများကို ပင်လယ်ထဲ၌ ဖြတ်ချန်ခဲ့ကြ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပဲ့ထိန်းကြိုးများကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ရှေ့ဘက်မှရွက်ကို လေထဲသို့တင်ပြီး ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်သွား၏။⁴¹ သို့သော်လည်း သင်္ဘောသည် သဲကမ်းပါးယံကို တိုက်မိသွား၏။ သင်္ဘောဦးပိုင်းသည် ထိုနေရာ၌ စူးဝင်သွား၏။ သင်္ဘောသည် မလှုပ်ဘဲနေ၏။ ထိုအချိန်၌ လှိုင်းလုံးကြီးများက သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်ပျက်ဆီး၏။

⁴² ထိုအခါ အကျဉ်းသားတို့သည် ရေကူး၍ လွတ်မြောက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သားတို့သည် အကျဉ်းသားတို့ကို သတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။⁴³ သို့သော်လည်း စစ်ဗိုလ်ယုလိသည် ပေါလုကို ချမ်းသာစေလိုသဖြင့် မိမိစစ်သားတို့အား အကျဉ်းသားတို့ကို သတ်ခွင့်မပြု။ ယုလိသည် ရေကူးတတ်သူတို့ကို ရေထဲ၌ အရင်ခုန်ဆင်း၍ ကုန်းမြေသို့ ကူးရန် အမိန့်ပေး၏။⁴⁴ ရေမကူးတတ်သူ တို့ကသင်္ဘောပျက်၏ပျဉ်ချပ်ကို၎င်း သစ်သားများကို၎င်း

ကုန်းမြေသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ အသုံးပြုကြ၏။ ထိုသို့လူအပေါင်းတို့သည် တစ်ယောက်မျှမသေဘဲ ကုန်းပေါ်သို့ လုံခြုံစွာရောက်ကြ၏။

မေလိတေကျွန်းပေါ် ရောက်ပေါလု

28 ငါတို့သည် လုံခြုံစွာဖြင့် ကုန်းမြေပေါ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ ထိုကျွန်းသည် မေလိတေကျွန်းဖြစ်ကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။^၂ မိုးရွာ၍ အလွန်ချမ်းစိမ်းနေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုဒေသ၌ နေထိုင်သူတို့သည် ငါတို့အပေါ်တွင် အလွန်စိတ်ရင်းကောင်းကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့အားလုံးကို ကြိုဆိုကြပြီး မီးပုံများမွှေးပေးကြ၏။^၃ ပေါလုသည် ထင်းချောင်းများကို မီးမွှေးရန်ပုံ၏။ ထိုအချိန်၌ အပူရှိန်ကြောင့်အဆိပ်ပြင်းသောမြွေဆိုးထွက်လာ၍ ပေါလု၏လက်ကို ကိုက်လေ၏။^၄ ကျွန်းသားတို့သည် ပေါလု၏လက်တွင်တွယ်လျက်နေသောမြွေကို မြင်သောအခါ “ဤလူသည် လူ့အသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်ရမည်။ ပင်လယ်ထဲ၌ မသေသော်လည်း အသက်ရှင်ခြင်းငှါ တရား*သည် သူ့ကိုအသက်ရှင်ခွင့်မပေး” ဟုအချင်းချင်းပြောကြ၏။^၅ သို့သော်လည်း ပေါလုသည် မြွေကို မီးပုံထဲသို့ ခါချလေ၏။ သူသည် နာကျင်မှုတစ်စုံတစ်ခုမျှ မဖြစ်ပါ။^၆ ကျွန်းသားတို့က ပေါလုသည် တစ်ကိုယ်လုံးဖူးရောင်လာမည်၊ သို့မဟုတ် ခဏခြင်းတွင် လဲကျသေဆုံးမည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ သူတို့သည် ပေါလုကိုကြာမြင့်စွာစောင့်ကြည့်ကြသော်လည်း သူ၌ မကောင်းသောအဖြစ်ဆိုး တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့ကြ၏။ ထိုအခါ ပေါလုအပေါ်တွင် သူတို့၏ ထင်မြင်ယူဆချက်က ပြောင်းလဲသွားလေ၏။ သူတို့က ဤလူသည် နတ်ဘုရားဖြစ်သည် ဟုပြောကြ၏။

^၇ ထိုဒေသပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယာခင်းများရှိ၏။ ထိုယာခင်းများကို ဤကျွန်းပေါ်ရှိ အလွန်

အရေးပါသူ တစ်ယောက်ကပိုင်၏။ သူ၏အမည်က ပုဗလိဖြစ်၏။ သူသည် ငါတို့ကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်လေ၏။ ပုဗလိသည် ငါတို့အပေါ်၌ အလွန်ကောင်းမွန်၏။ သူ့အိမ်၌ ငါတို့သည် သုံးရက်ကြာမျှ တည်းခိုကြ၏။^၈ ပုဗလိ၏ဖခင်သည် အလွန်ဖျားနေ၏။ သူသည် အဖျားတက်ခြင်းနှင့်ဝမ်းကိုက်ခြင်း*ကို ခံစားနေရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် သူ့ထံသို့ သွား၍သူ့အတွက် ဆုတောင်းပေး၏။ ထို့နောက် သူသည် မိမိလက်ကို သူ့အပေါ်၌တင်၍ သူ့ကိုကျန်းမာစေ၏။^၉ ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက်၊ ကျွန်းပေါ်မှ အခြားရောဂါဝေဒနာသည်များအားလုံးတို့သည် ပေါလုထံသို့ ရောက်လာကြ၏။ ပေါလုသည် သူတို့အားလုံးကိုလည်း ကျန်းမာစေ၏။^{၁၀-၁၁} ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကို များစွာဂုဏ်ပြုကြ၏။ ငါတို့သည် ထိုကျွန်းပေါ်၌ သုံးလကြာမျှနေခဲ့၏။ ငါတို့သည် ထွက်ခွာရန် အဆင်သင့်ရှိသောအခါ၊ သူတို့သည်ငါတို့လိုအပ်သမျှအရာများကိုလာရောက်ပေးကြ၏။

ပေါလု ရောမသို့သွားခြင်း

ငါတို့သည် အာလေဇန္ဒြီမြို့မှ သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြ၏။ သင်္ဘောသည် ဆောင်းကာလပတ်လုံး၌ မေလိတေကျွန်းတွင် ဆိုက်ကပ်နေ၏။ သင်္ဘော၏ရှေ့ပိုင်း၌ နတ်ဘုရားအမြွှာ* အတွက် အမှတ်အသားပါရှိ၏။^{၁၂} ငါတို့ လိုက်ပါလာကြသောသင်္ဘောသည် သုရကုတ် မြို့၌ရပ်နား၏။^{၁၃} ငါတို့သည်သုရကုတ်၌သုံးရက် နေပြီးမှထွက်ခွာ၍ ရေလျှန်မြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ အနောက်တောင်လေသည် တိုက်ခတ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာကြရာ တစ်ရက်မျှကြာသောအခါ ပေါတယောလိသို့ ရောက်လာ၏။^{၁၄} ထိုမြို့၌ ငါတို့သည် ယုံကြည်သူအချို့တို့နှင့် တွေ့ဆုံကြ၏။ သူတို့သည် ငါတို့ကို ရက်သတ္တ

‘တရား’ လူတို့က (တရား) နာမည်ရှိသောနတ်ဘုရားရှိပြီး သူက ဆိုးသောလူတို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးသည် ဟူ၍ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

‘ဝမ်းကိုက်ခြင်း’ အလွန်ဆိုးရွားသောရောဂါ ဒါယာဟရေလို ဖြစ်သည်။
‘နတ်ဘုရားအမြွှာ’ ရုပ်တုဆင်းတု၊ ဂရိနတ်ဘုရား။

တစ်ပတ်မျှ သူတို့နှင့်အတူနေရန် တောင်းဆိုကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ရောမမြို့သို့ ငါတို့ထွက်ခွာကြ၏။¹⁵ ရောမမြို့ရှိယုံကြည်သူတို့သည် ငါတို့ရောက်သည့်အကြောင်းကို ကြားသဖြင့် သူတို့သည် ငါတို့ကို ခရီးဦးကြိုခြင်းငှါ လာကြ၏။ သူတို့က ငါတို့အား စောင့်သောနေရာမှာ အပွိုချေးတန်းနှင့်သုံးစရပ်တို့ဖြစ်၏။ ပေါလုသည် သူတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သူသည် စိတ်သက်သာခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။

ရောမမြို့၌ ပေါလု

¹⁶ ထို့နောက် ငါတို့သည် ရောမမြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ရောမမြို့၌ ပေါလုအား တစ်ယောက်တည်းသာ နေခွင့်ပြုထား၏။ သို့သော်လည်း စစ်သားတစ်ယောက်သည် ပေါလုနှင့်အတူ နေ၍သူ့ကိုစောင့်ကြပ်ရ၏။¹⁷ သုံးရက်မျှကြာသောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ကို ခေါ်၍ စုဝေးစေ၏။ သူတို့သည် အတူတကွ ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါလုက “အကျွန်ုပ်၏ ယုဒလူမျိုးညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လူမျိုးတို့ဖြစ်သော ယုဒလူတို့ကို ၎င်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ၎င်း ဆန့်ကျင်၍ တစုတခုမျှ အကျွန်ုပ်မလုပ်ပါ။ သို့သော်လည်း ယေရှုလင်မြို့၌ ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းပြီး ရောမတို့လက်ထဲသို့ အပ်ခဲ့ကြ၏။¹⁸ ရောမတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မေးခွန်းများမေးကြသော်လည်း သေဒက်ခံထိုက်သော အကြောင်းတစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။¹⁹ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့သည် ဤအမှုကို သဘောမတူကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အမှုကို ရောမမြို့ရှိ ကဲသာဘုရင်ရှေ့မှောက်၌ အယူတော်ကို ခံသင့်ကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းဆိုရ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏လူမျိုးတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ အပြစ်တင်စရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိသောကြောင့် ငါဆိုလိုသည်မဟုတ်။²⁰ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကာသရေလအမျိုး၏မျှော်

လင့်ချက်ကို ယုံကြည်သောကြောင့် သံကြီးများနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းခံရ၏။

²¹ ဤအတွက် ငါတို့သည် သင့်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ယုဒပြည်မှ အဘယ်စာမျှ မရရှိကြဟု၊ ယုဒတို့သည် ဖြေကြားလေ၏။ ထိုပြည်မှ ပြန်လာသောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူကမျှ သင့်၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို မပြောကြပါ။²² အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်၏အယူဝါဒများကို ကြားလိုပါ၏။ ဤအဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်၍ လူတို့သည် နေရာတိုင်း၌ ထိုအဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်ပြောဆိုကြသည်ကို ငါတို့သိပါ၏ဟုဆိုကြ၏။”

²³ ပေါလုနှင့် ယုဒတို့သည် တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် သင့်လျော်သောရက်ကို ရွေးချယ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌ မြောက်များစွာသော ယုဒတို့သည် ပေါလုနေထိုင်နေသောနေရာသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူသည် တစ်နေ့လုံး သူတို့အား စကားပြောဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်း ရှင်းပြ၏။ သူသည် ယေရှုအကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြပြီး ယုံကြည်ကြရန် မောရေ၏ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်တို့၏ ရေးသားချက်များကို ကိုးကားခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကြိုးစားသွေးဆောင်လေ၏။²⁴ အချို့သော ယုဒတို့သည် ပေါလု၏စကားကို ယုံကြည်ကြသော်လည်း အခြားယုဒလူတို့သည် မယုံကြည်ကြ။²⁵ သူတို့အချင်းချင်း အငြင်းအခုံဖြစ်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် သူထံမှ ထွက်ခွာကြရန် အသင့်ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပေါလုသည် သူတို့ကို နောက်ထပ် အကြောင်းအရာတစ်ခု ပြောပြသည်မှာ “သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားကို သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့ထံ ပရောဖက်ဟောရှာယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊

²⁶ ‘ဤလူတို့ထံသို့ သွား၍ သူတို့ကို ပြောပြလော့၊ သင်တို့သည် နားထောင်၍ ကြားရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် နားလည် လိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်ကြည့်၍ မြင်ရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မြင်သောအရာကို နားလည်မည်မဟုတ်။’

²⁷ ဟုတ်ပါ၏။ ဤလူတို့စိတ်နှလုံးကို ဖုံးကွယ်
 နေ၏။ သူတို့သည် နားရှိလျက်ပင် နား
 ထောင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့သည်
 သမ္မာတရားကို မြင်ခြင်းငှါ ငြင်းပယ်ကြ
 ၏။ ဤသို့ဖြစ်ရသောကြောင့် သူတို့သည်
 မျက်စိနှင့်မမြင်၊ နားနှင့်မကြား၊ စိတ်
 နှလုံးနှင့်လည်း နားလည်မည်မဟုတ်။
 ဤသို့ဖြစ်ရသောကြောင့် သူတို့သည် ငါ
 ထံသို့ ကျန်းမာစေခြင်းငှါ ပြန်လှည့်လာ
 မည်မဟုတ်' ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဟောရှာယ၊ 6:9-10

²⁸ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ကယ်တင်တော်
 မူခြင်းတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့ထံ ပို့တော်

မူ၏။ သူတို့သည် နားထောင်မည်ဖြစ်သည်ကို
 သင်တို့သိရန် ငါအလိုရှိသည်”ဟု ပေါလုက
 ပြောဆို၏။²⁹ *

³⁰ ပေါလုသည် သူငှားရမ်းထားသောအိမ်
 တွင်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးနေ၏။ သူသည် မိမိကို တွေ့
 ခြင်းငှါ လာလည်သူများအားလုံးတို့ကို လှိုက်လှ
 စွာကြိုဆို၏။

³¹ ပေါလုသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
 အကြောင်းကို ဟောပြော၏။ သခင်ယေရှုခရစ်
 အကြောင်းများကိုလည်း သြဝါဒပေး၏။ သူသည်
 အလွန်ရဲရင့်ပြီး သူ၏ဟော ပြောခြင်းကို တစ်ဦး
 တစ်ယောက်မျှတားမြစ်ပိတ်ပင်ရန် မကြိုးစား
 ဘဲနေ၏။

အခန်းငယ် 29 အခန်းငယ်၂၉တွင် အချို့နောက်ကျ
 သောရေးကူးခြင်းများကို ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ
 “ပေါလုသည် ဤအရာကို ပြောပြီးနောက် ယုဒလူတို့
 သည်ထွက် သွားကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်
 တစ်ယောက်အပြင်းအထန် ငြင်းခုံကြသည်။

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>